

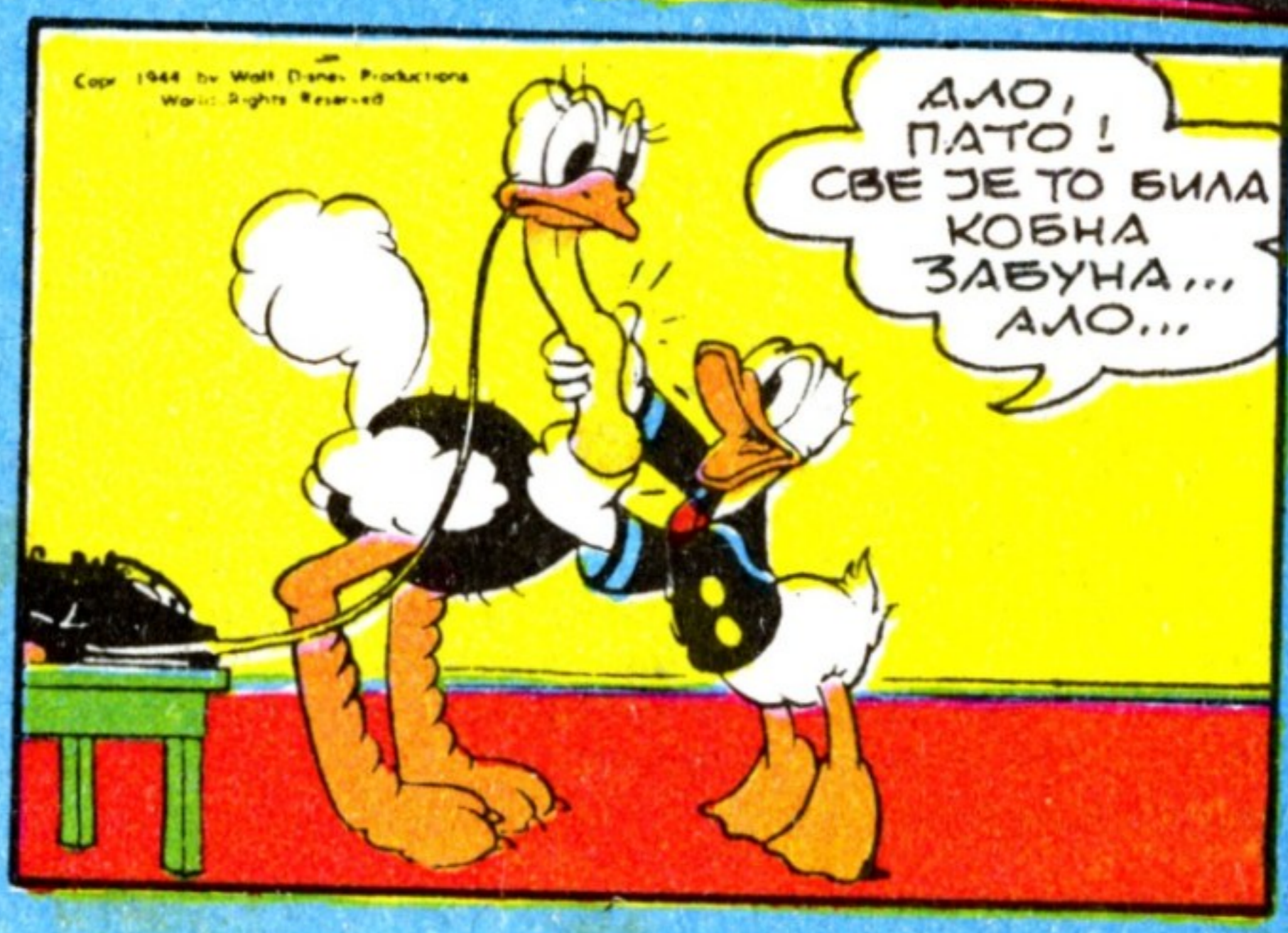
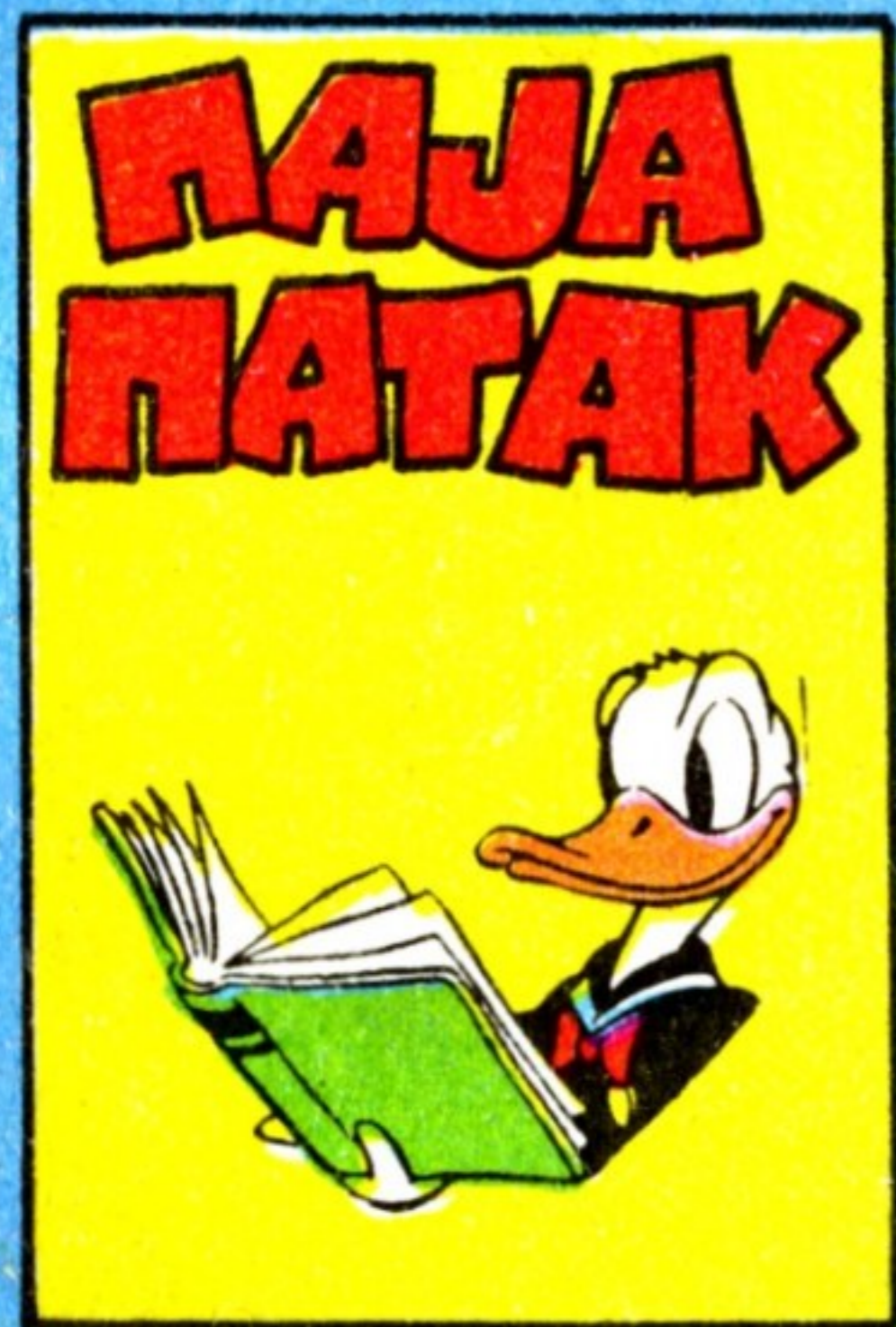
ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

Микијев ЗАБАВНИК

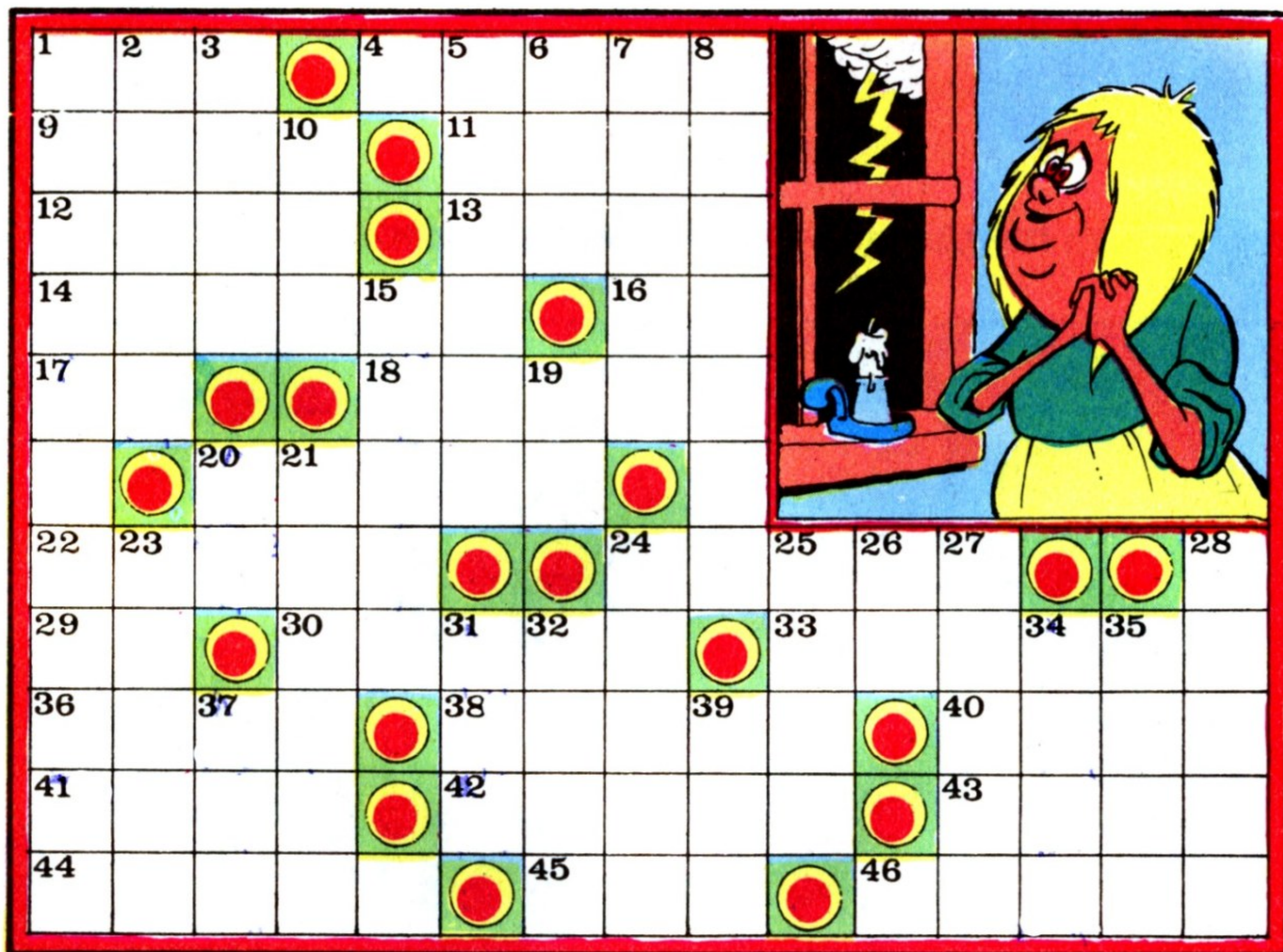

11. X 1976. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА III • ЦЕНА 5 ДИН.

WALT DISNEY

МИКИЈЕВА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРАВНО: 1) халогени хемијски елемент, 4) роман у сликама, 9) ујед пчеле, 11) драге воље, 12) предњи део врата, 14) који овако изгледа, 16) иницијали једног Дикенсовог јунака, 17) ознака на аутомобилима из Сарајева, 18) крем, 20) полако, 22) део намештаја, сто, 24) затворена друштвена група (н. пр. у Индији), 29) ознака на аутомобилима из Ваљева, 30) београдски глумцац (Мића), 33) дар, 36) име књижевника Мажуранића, 38) име грчке глумице Папас, 40) назив од миља за оца, 41) „снежни човек” са Хималаја, 42) арома, 43) марка јестивог уља, 44) област у Грчкој, 45) лепило за прозорска стакла, 46) коштуњав плод (множ.).

УСПРАВНО: 1) наша домовина, 2) већа, 3) долина, 5) скупљач лековитих трава, 6) превремен, 7) роман Достојевског, 8) тканина којом је постављена унутрашња страна одеће, 10) део луке за

оправку бродова, 15) назив неколико америчких космичких бродова, 19) један зачин, 20) ознака на аутомобилима из Сплита, 21) човек који много пати, страдалник, 23) поука, 24) женска деца, 25) избављење, 26) показна заменица, 27) учесник у неком догађају, 28) познавати, умети, 31) чаробница из „Микијевог забавника” (види слику!), 32) место у Срему, у подножју Фрушке горе, 34) ужарена вукланска маса, 35) име покојног америчког певача Рединга, 37) коњи (турц.), 39) конач.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) одбојка, п, 8) Прибој, 9) Са, 10) та, 12) Ват, 13) Иго, 15) арена, 17) част, 19) Ела, 20) АН, 21) рвач, р, р, 24) анил, 25) аут, 27) граб, 31) дл, 32) скандал, 35) Ане, 36) Рака, 38) акти, 39) ао, 41) Т1, 42) Абарт, 44) Ре, 45) прслук, 47) Баранка, 48) касарна.

Издаје НИП „Политика”, као посебно издање „Политикиног забавника”, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић.

Претплата за нашу земљу: годишња 220,00 дин, полугодишња 110,00 дин, тромесечна 70,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 440,00 дин, полугодишња 220,00 дин, тромесечна 110,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у страниј валути ДМ 63.—, Долар 25.—, Фф. 116.—, Швр. 65.—, Шр. 107.—, Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-272.32000-00 00054. Поштански факс 124. Телефони 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. X 74. не плаћа се порез на промет.

МИКИ И ЦРНОБРАДИ ГУСАР

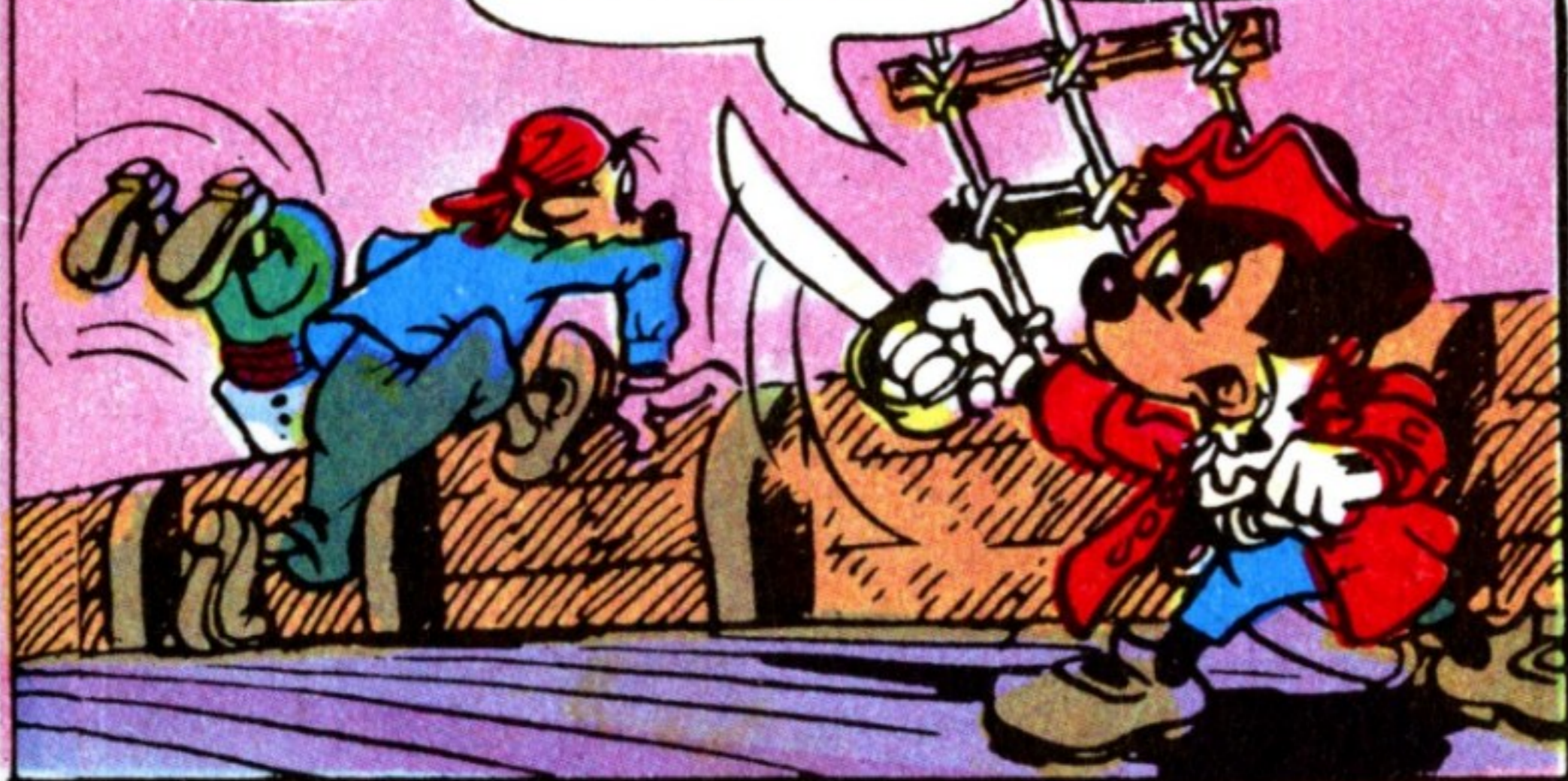
ЗАХВАЉУЈУКИ ВРЕМЕНОВУ, МИКИ И ШИЉА МОГУ ДА СЕ СЕМЕ ИЗ ВЕКА У ВЕК САДА СЕ НАЛАЗЕ У 1700. ГОДИНИ НА МИКИЈЕВОМ НЕ-НАОРУЖАНОМ ТРГОВАЧКОМ БРОДУ...

ТО ЈЕ ЦРНОБРАДИ!
ВИДИМ ГА...
СТОЈИ НА
ПРАМЦУ!

ПРОПАЛИ СМО! ТАЈ
ПИРАТ УЖИВА
ДА УБИЈА
ЗАРОБЉЕНИКЕ!

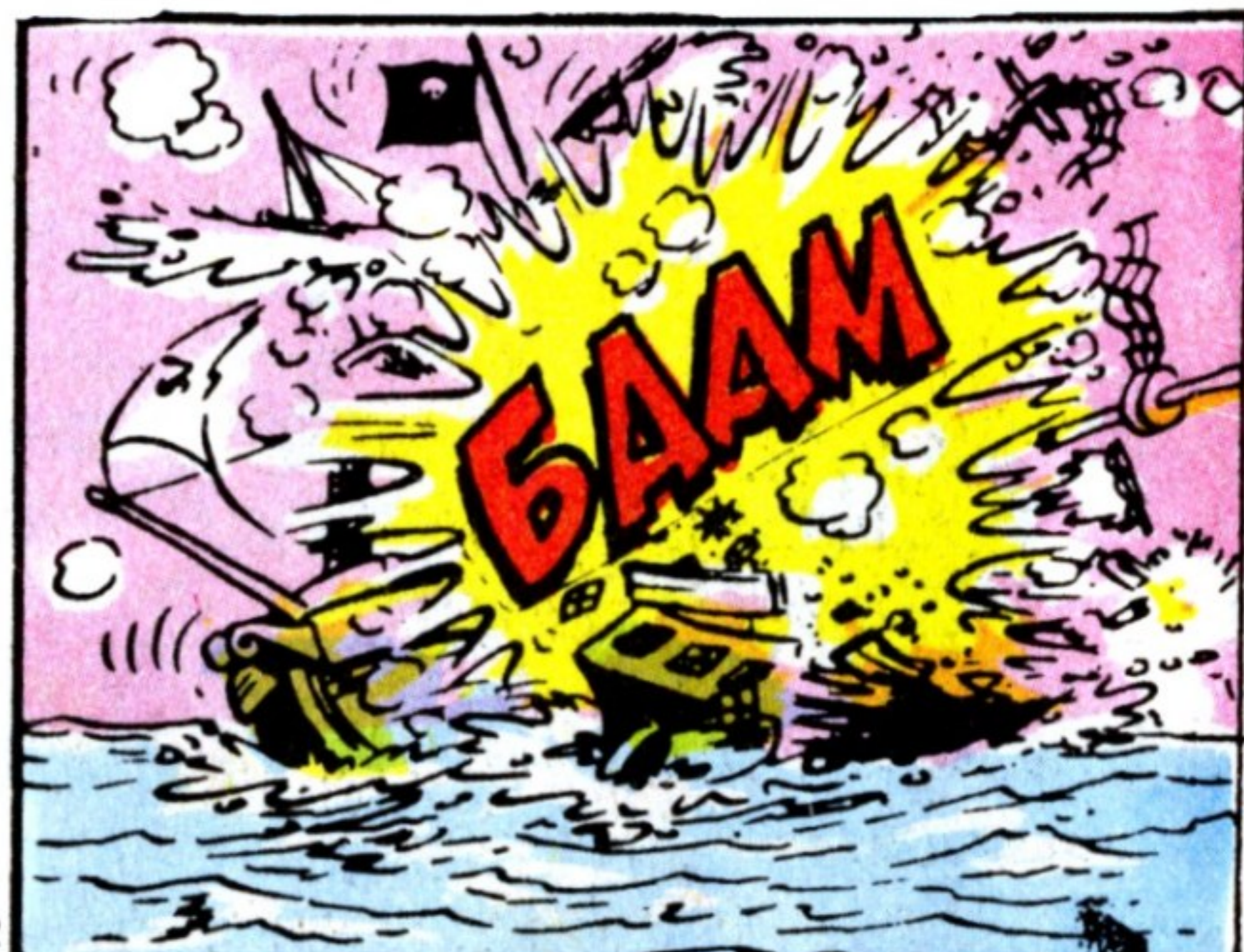

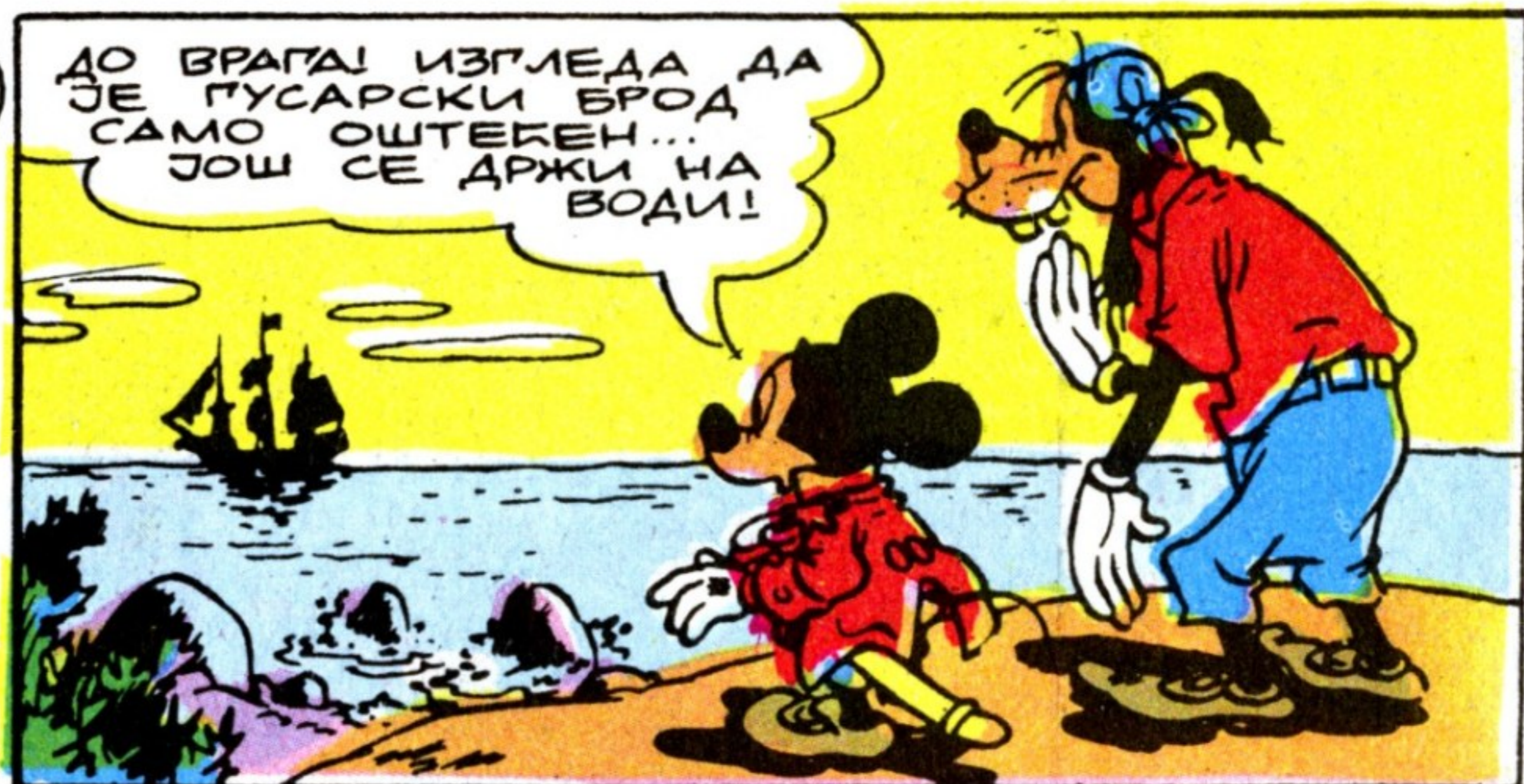
СВИ У МОРЕ! СПАСАВАЈТЕ СЕ! ЈА БУ
ПОКУШАТИ ДА НАШ БРОД... ЗАЈЕД-
НО С ТОВАРОМ, ПОШАЉЕМ
НА ДНО!

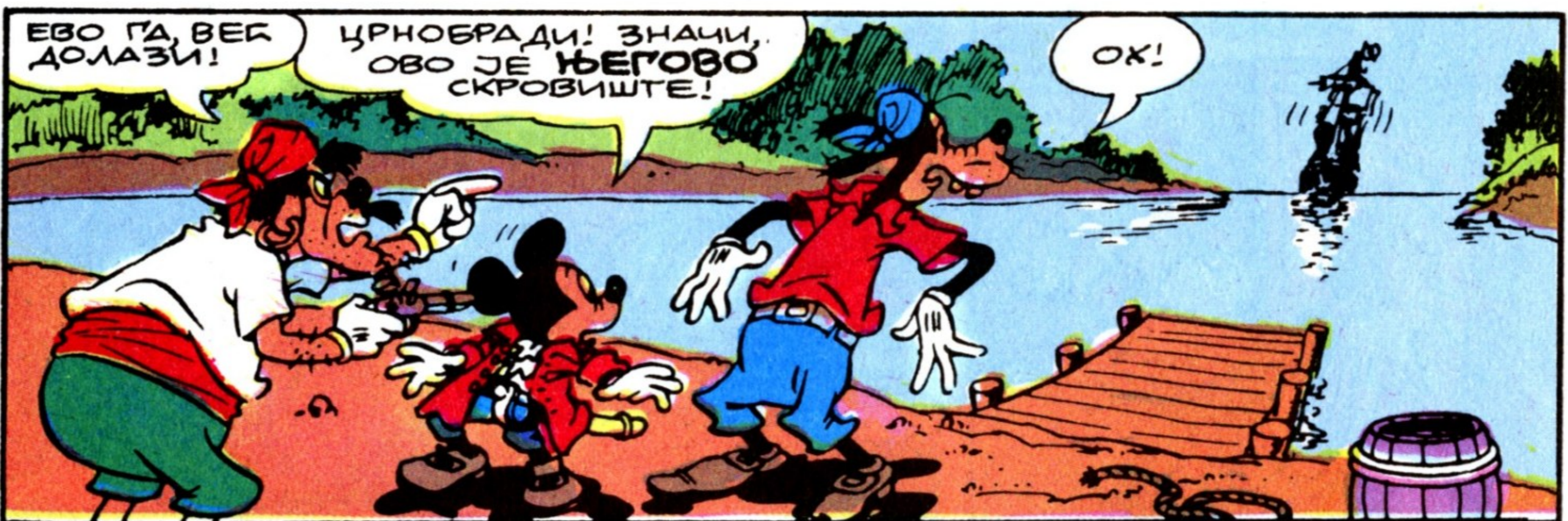
С МАМО СРЕДЕ
ПОСЛАБУ НА'
ДНО И
ЊИХОВ!

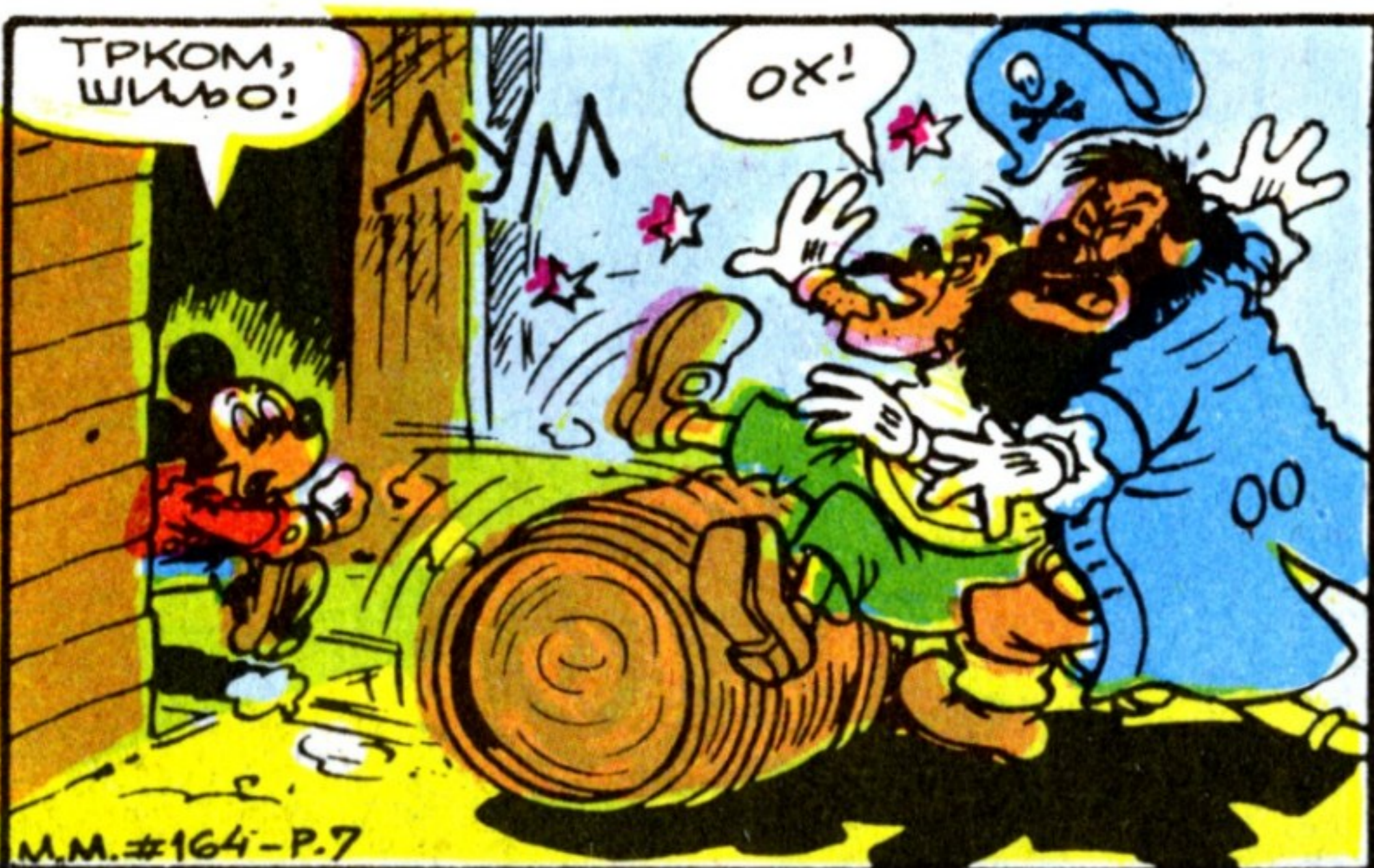
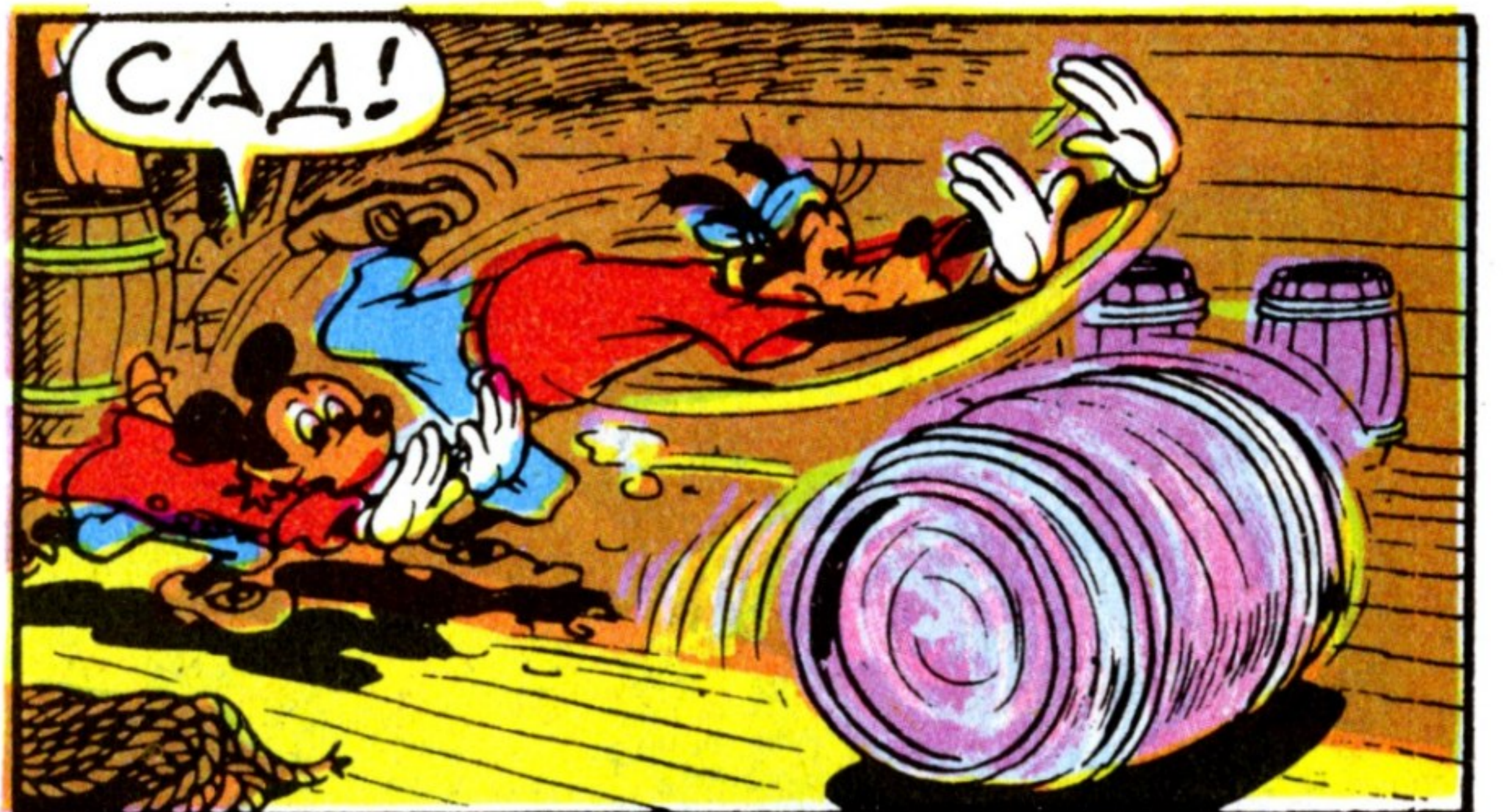

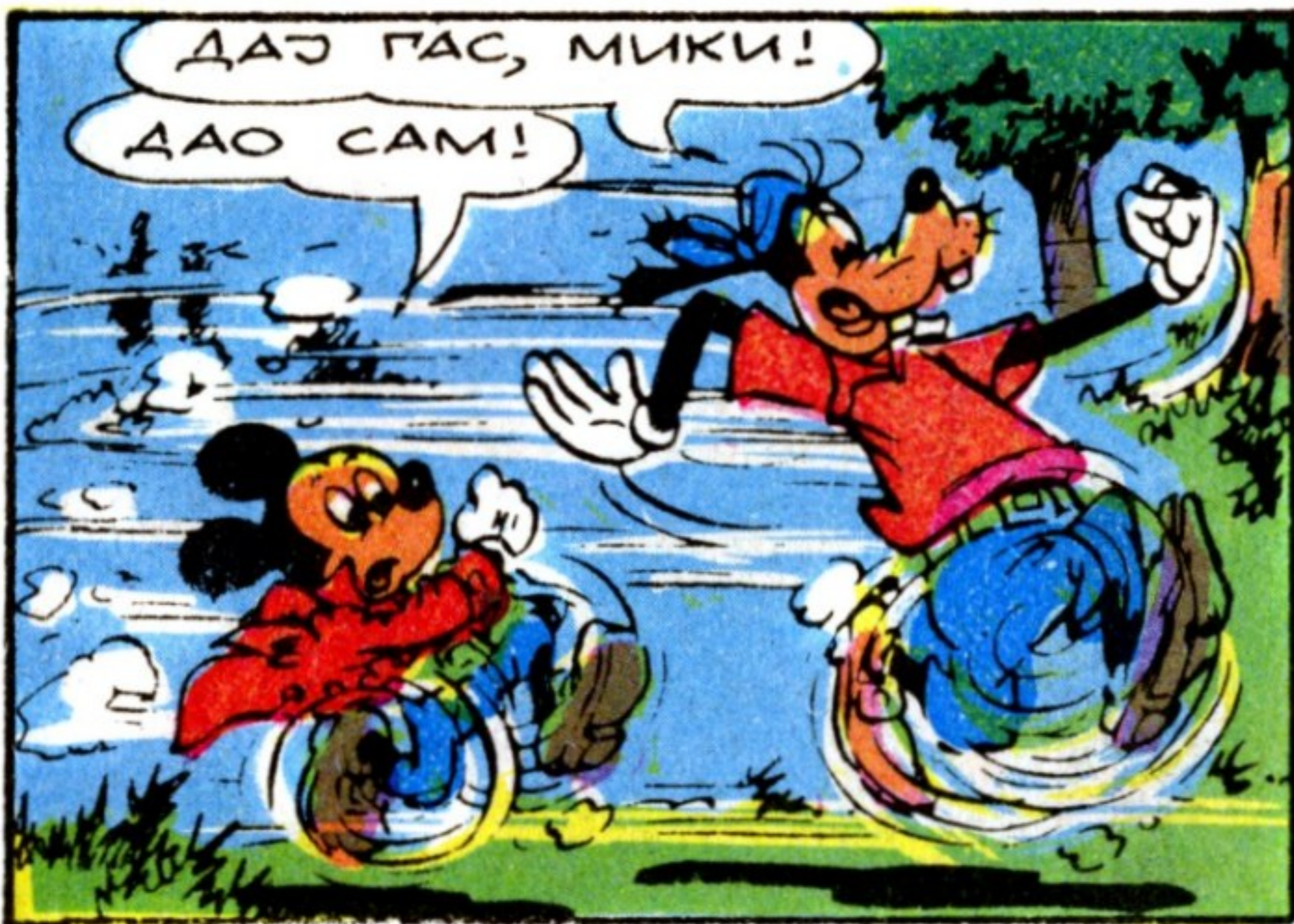
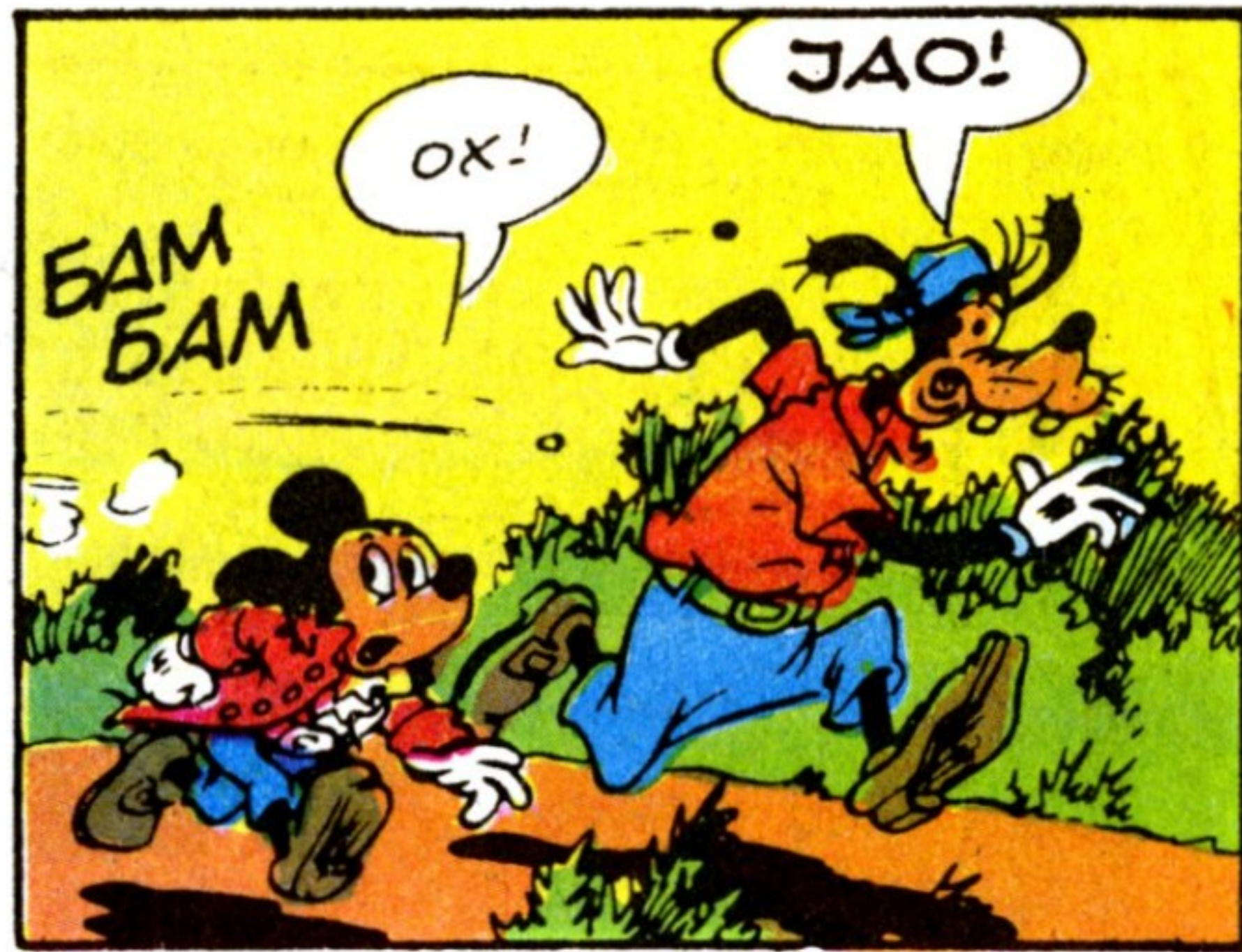

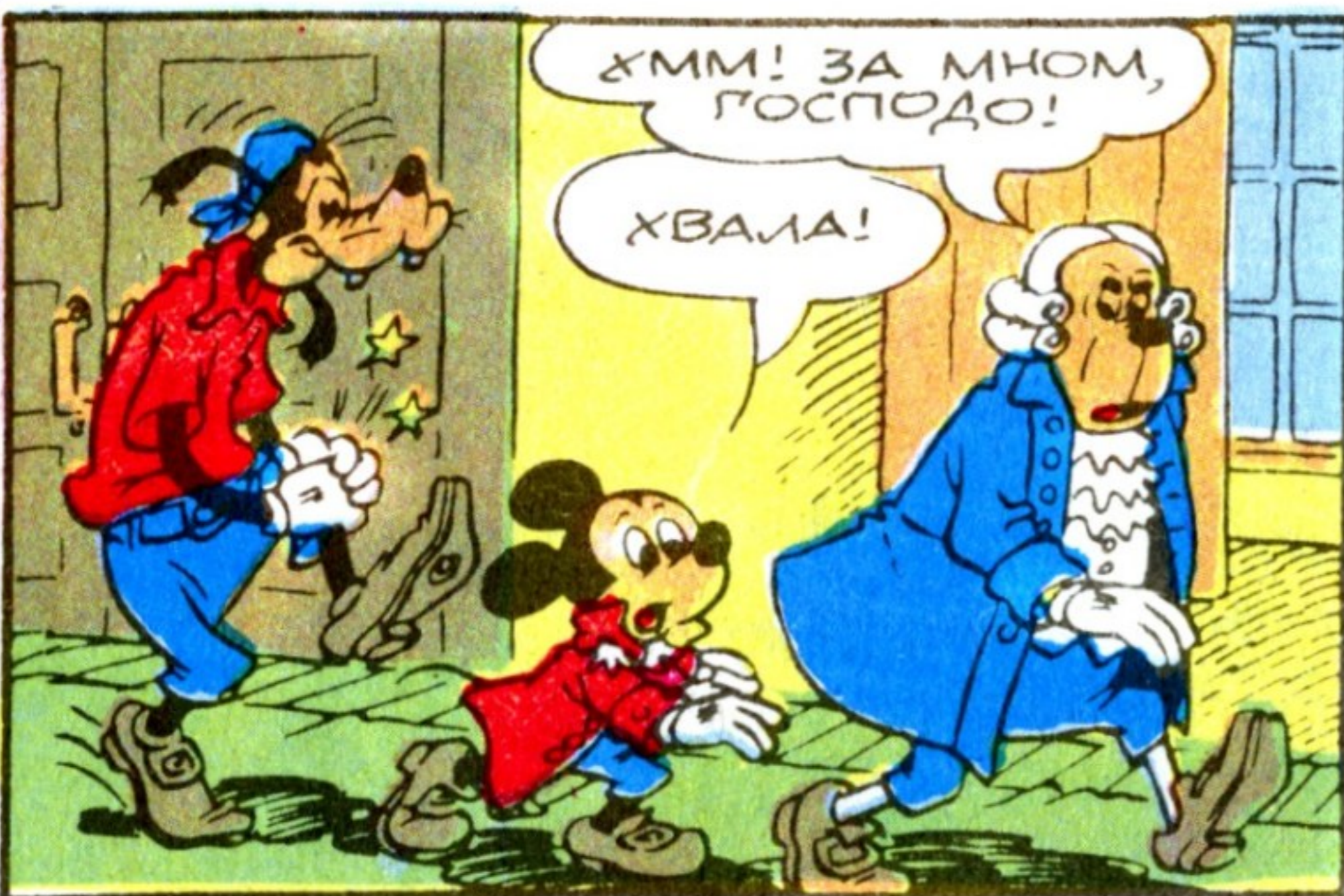
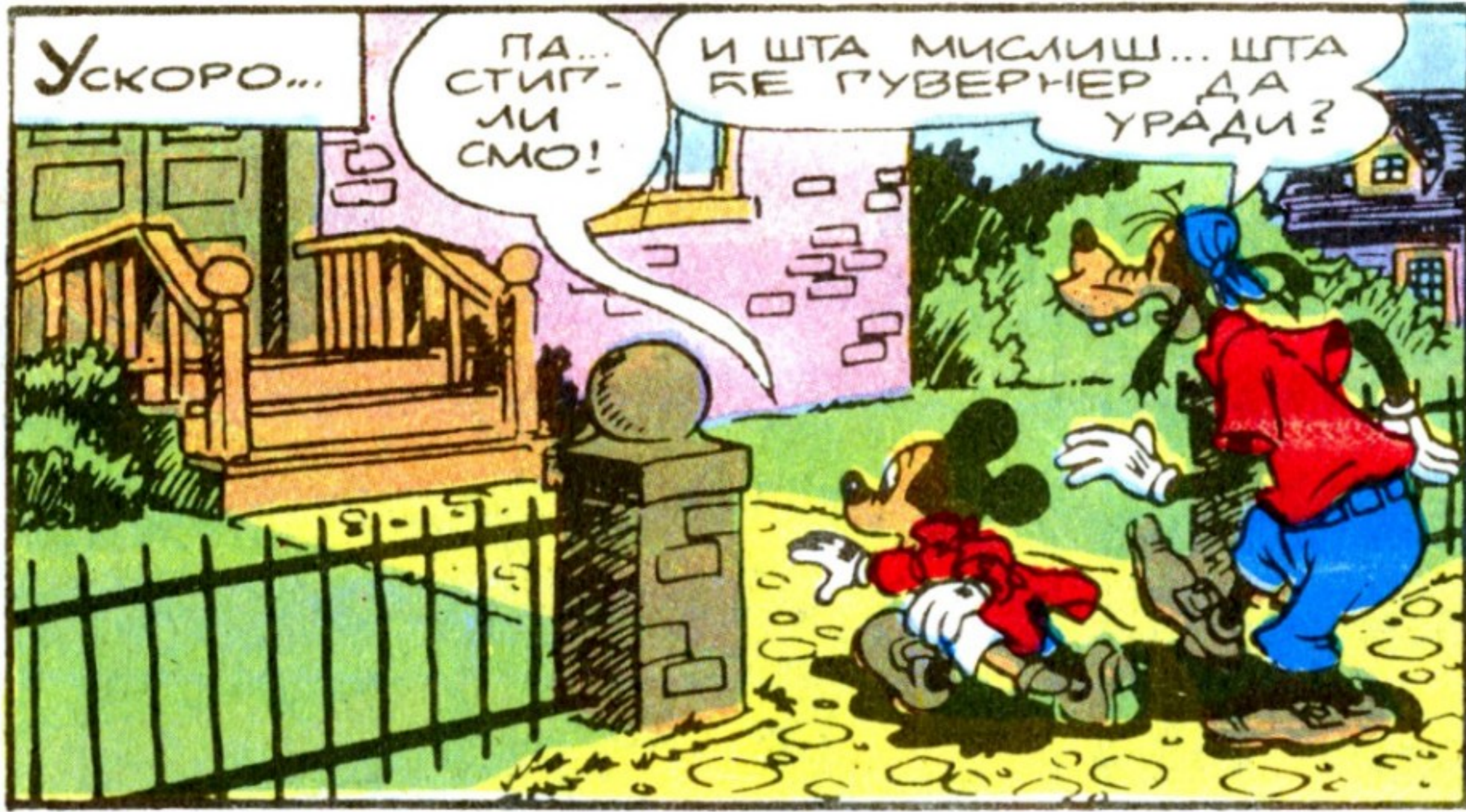

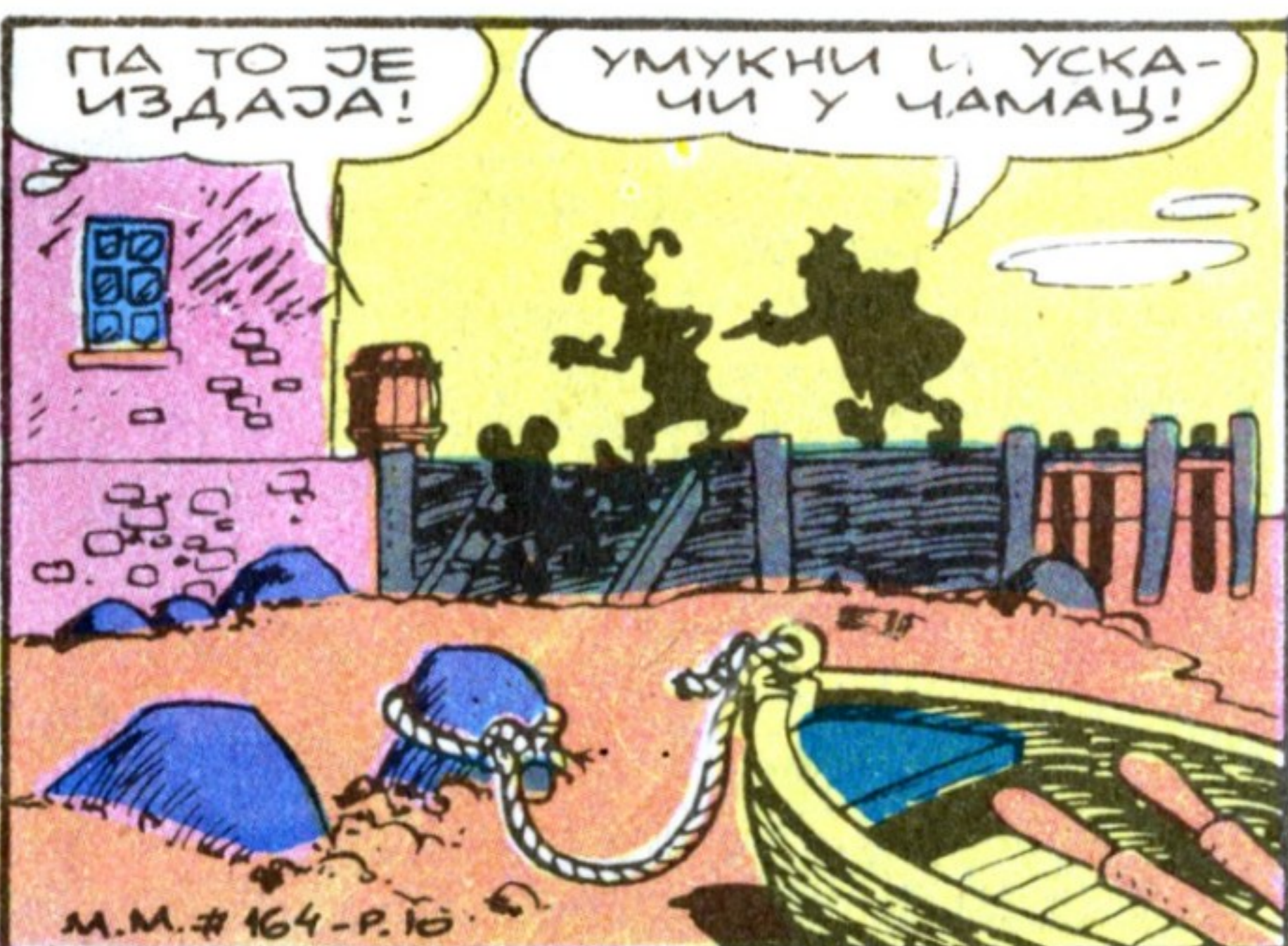

M.M. # 164 - P. 11

ДОБРО ГА ИСТРЕСИ!

ХЕЈ!

ПИХ! САМО СИТНИШ! ПОЧНИ ДА ПУСАРИШ... БОЉЕ БЕШ ЗАРАЂИВАТИ!

НЕКА, ХВАЛА!

А ОВО... ТИМ НИ ПИЛИКИМА НЕ БИ МОГ' О ДА ОТОИКАРИШ ГЛАВЕ!

ДУМ

ОДЛИЧНО, ВАРАЛИКУ! ЗА ОВО БЕШ ДОБИТИ ДУПЛУ НАГРАДУ!

ХВАЛА, КАПЕТАНЕ! РАТНИ БРОДОВИ НИСУ ОБАВЕШТЕНИ! ЈА САМ СЕ ЗА ТО ПОБРИНУО!

АМИ, САМО ЈЕ ПИТАЊЕ ВРЕМЕНА КАД ЂЕ ПУВЕРНЕР ОТКРИТИ ДА СУ СВИ БРОДОВИ ЈОШ У ЛУЦИ! ПОСУМЊАЊЕ И КРЕНУЊЕ ЗА НАМА!

ЧЕКАЈТЕ, КАПЕТАНЕ! ИМАМ ЈЕДНУ ДОБРУ ВЕСТ! ДАНАС ТРЕБА ДА ПРИСТИГНЕ ЈЕДАН БРОД ИЗ ЗАПАДНЕ ИНДИЈЕ С БОГАТИМ ТОВАРОМ! ВРЕДЕМО БИ ГА ЗАРОБИТИ!

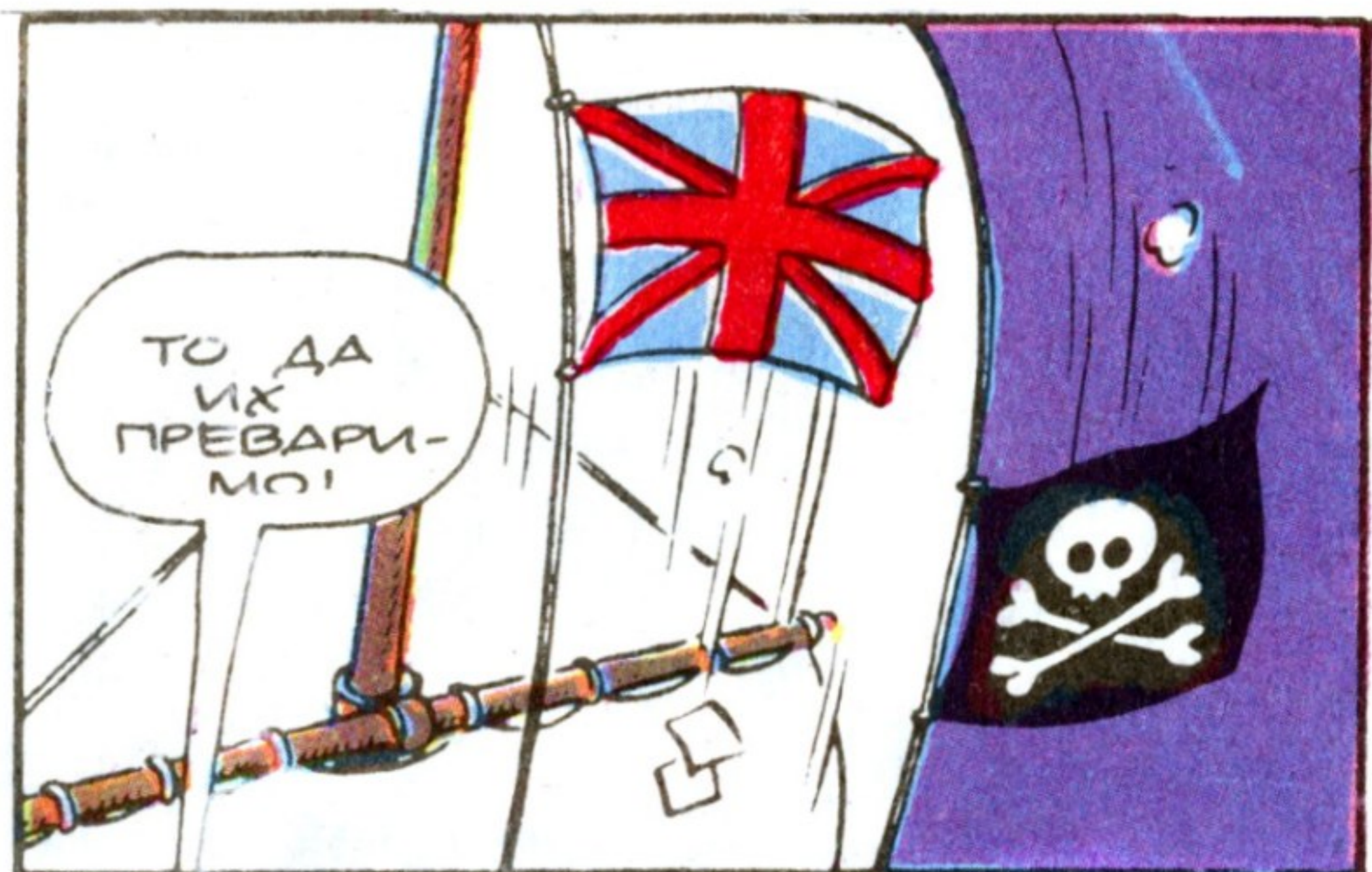
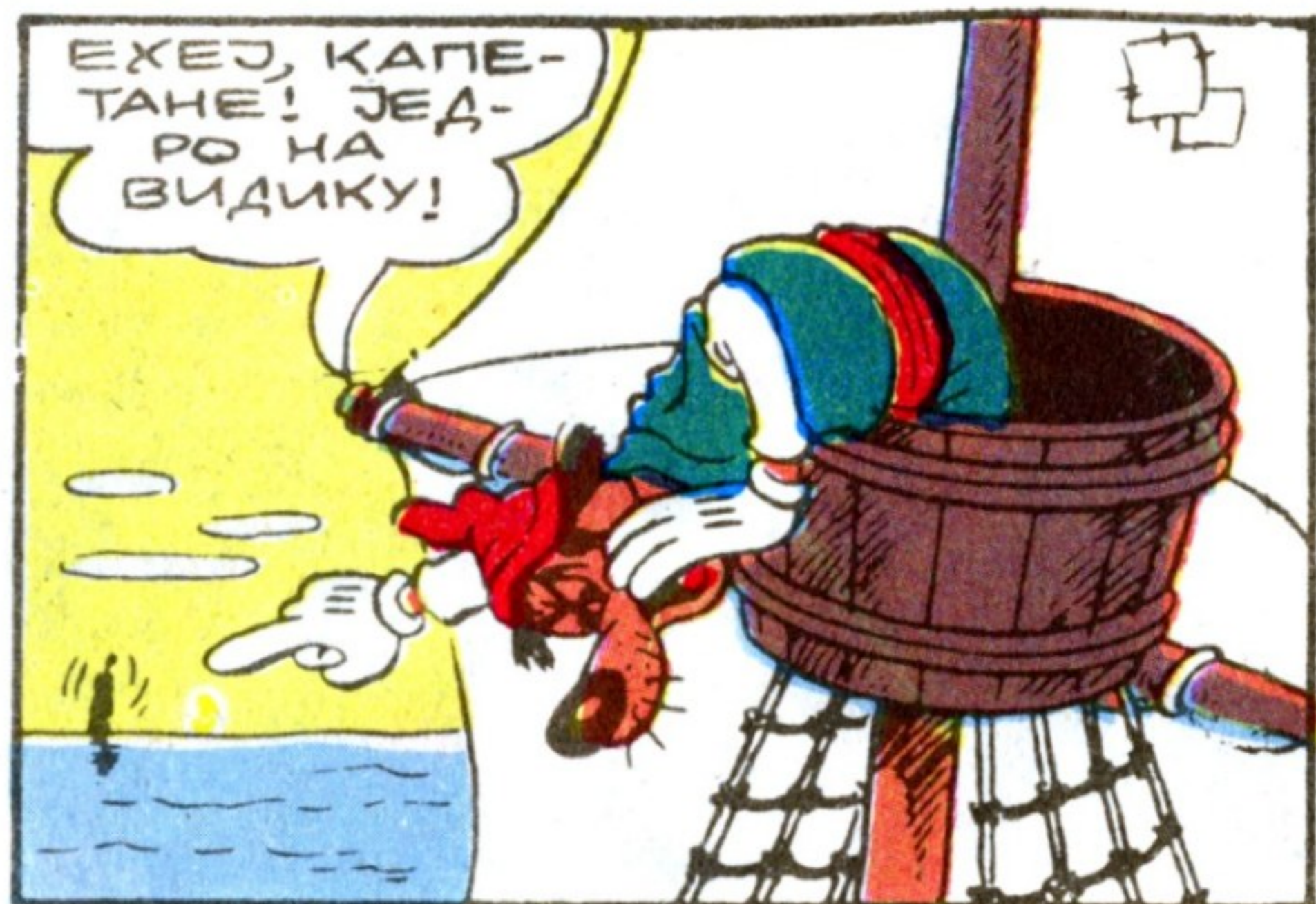
СТВАРНО? УДАРИЋЕМО НА ЊЕГА!

АИ' ЧУО САМ ДА ЈЕ ЧАОРУЖАН!

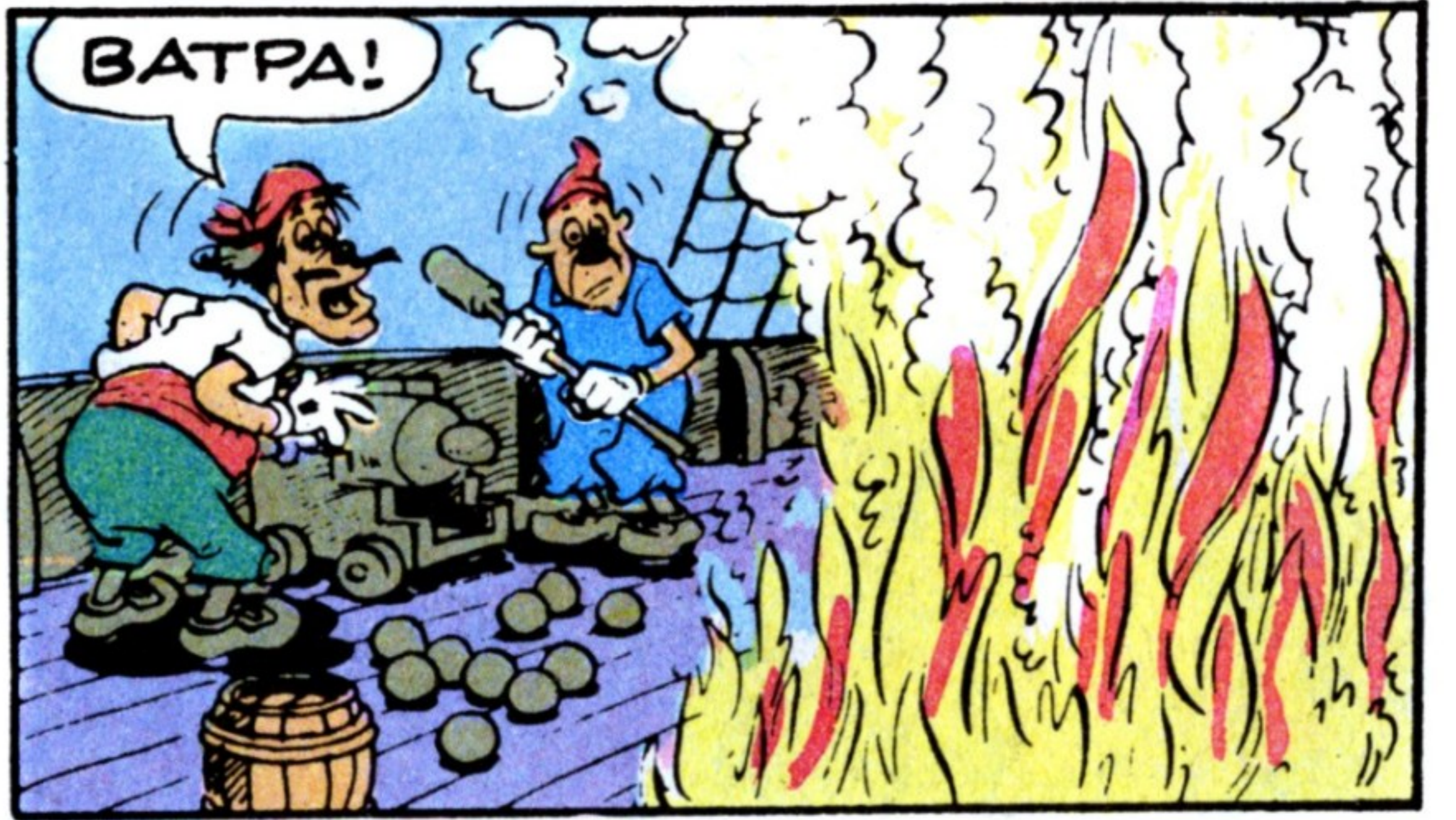
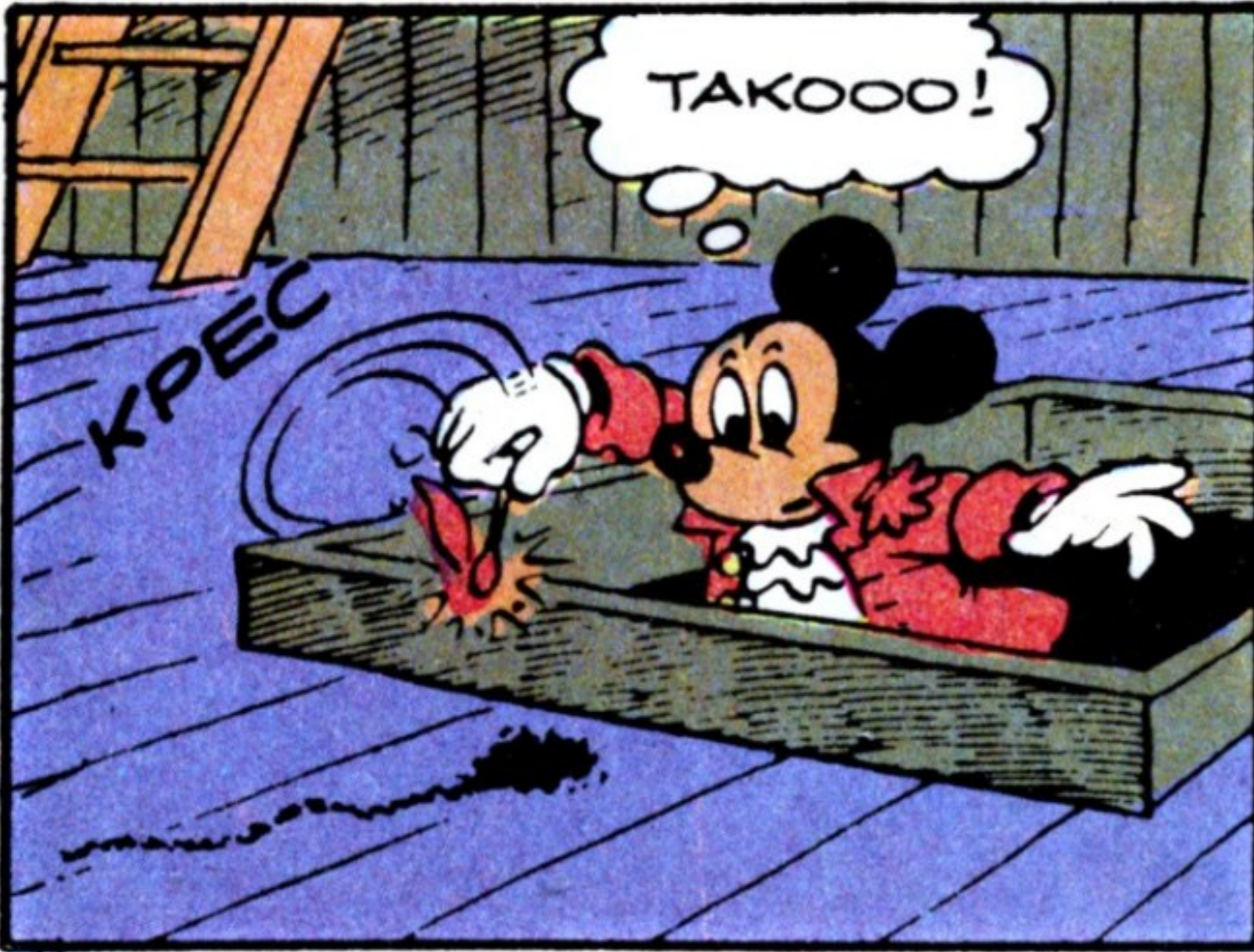
ХО! ХО! ГА МИ ВОЛИМО БОРБУ, ЗАР НЕ, МОМЦИ? ЈОШ КАКО!

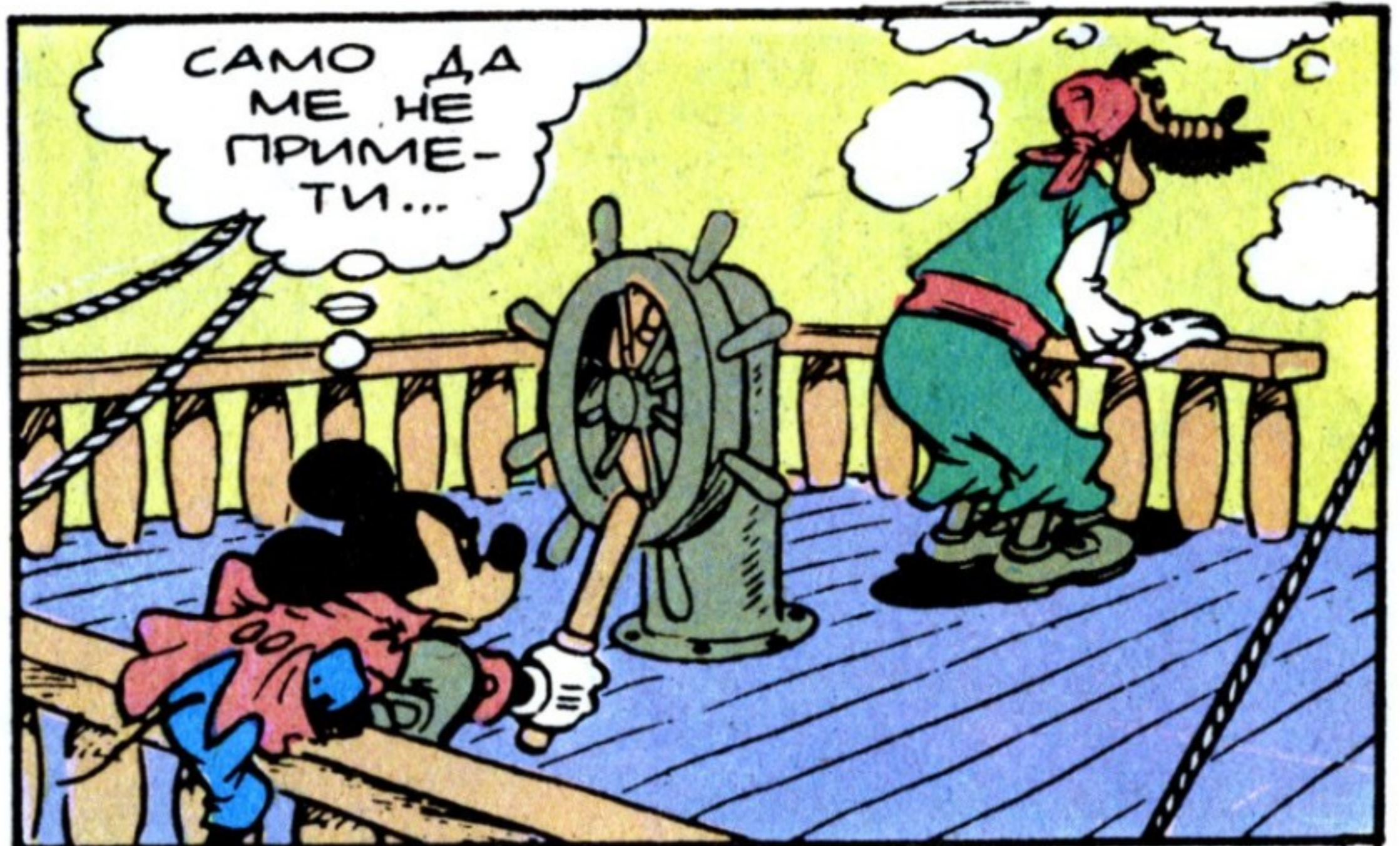
М.М. 3164-Р.13

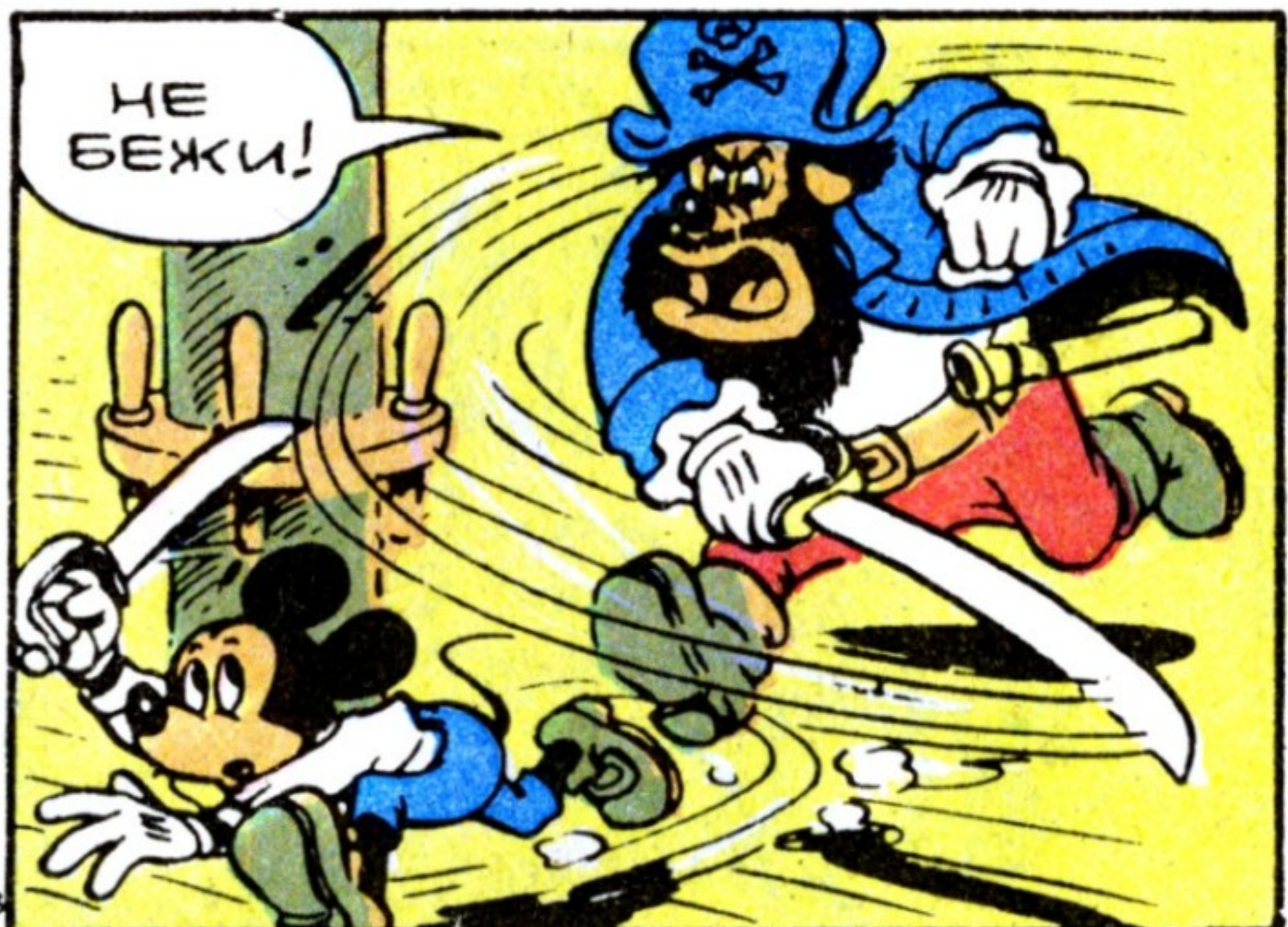

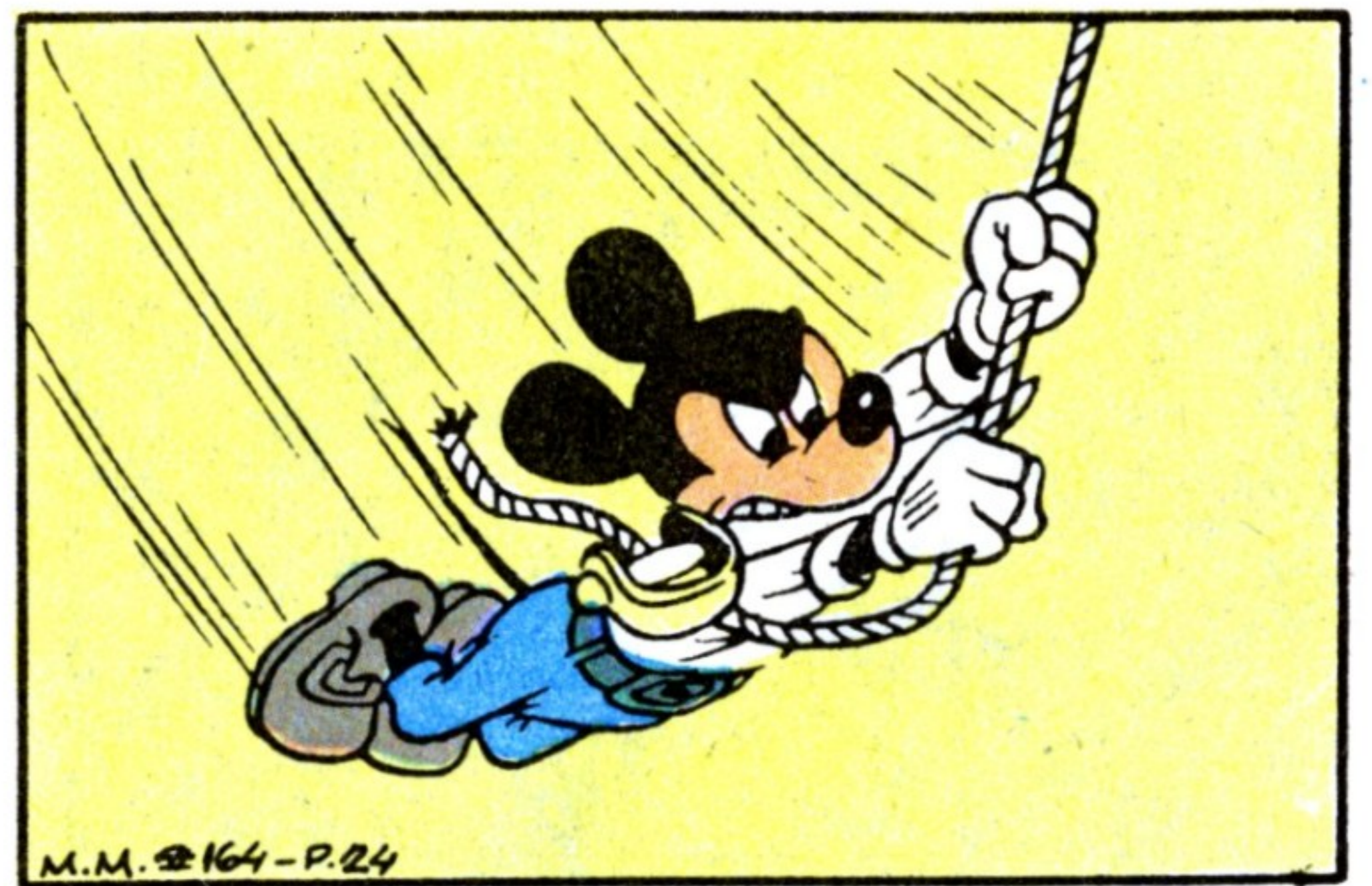
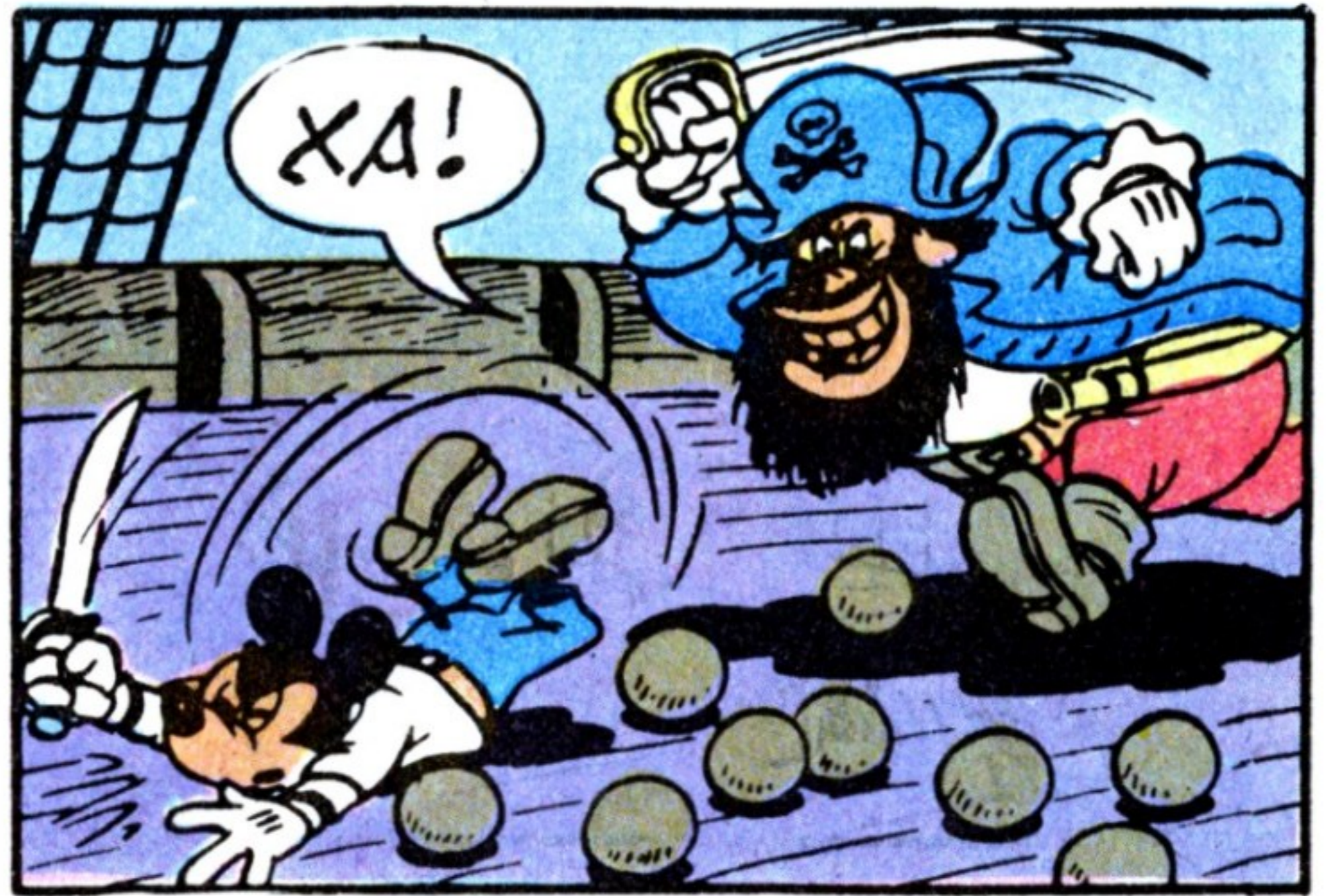
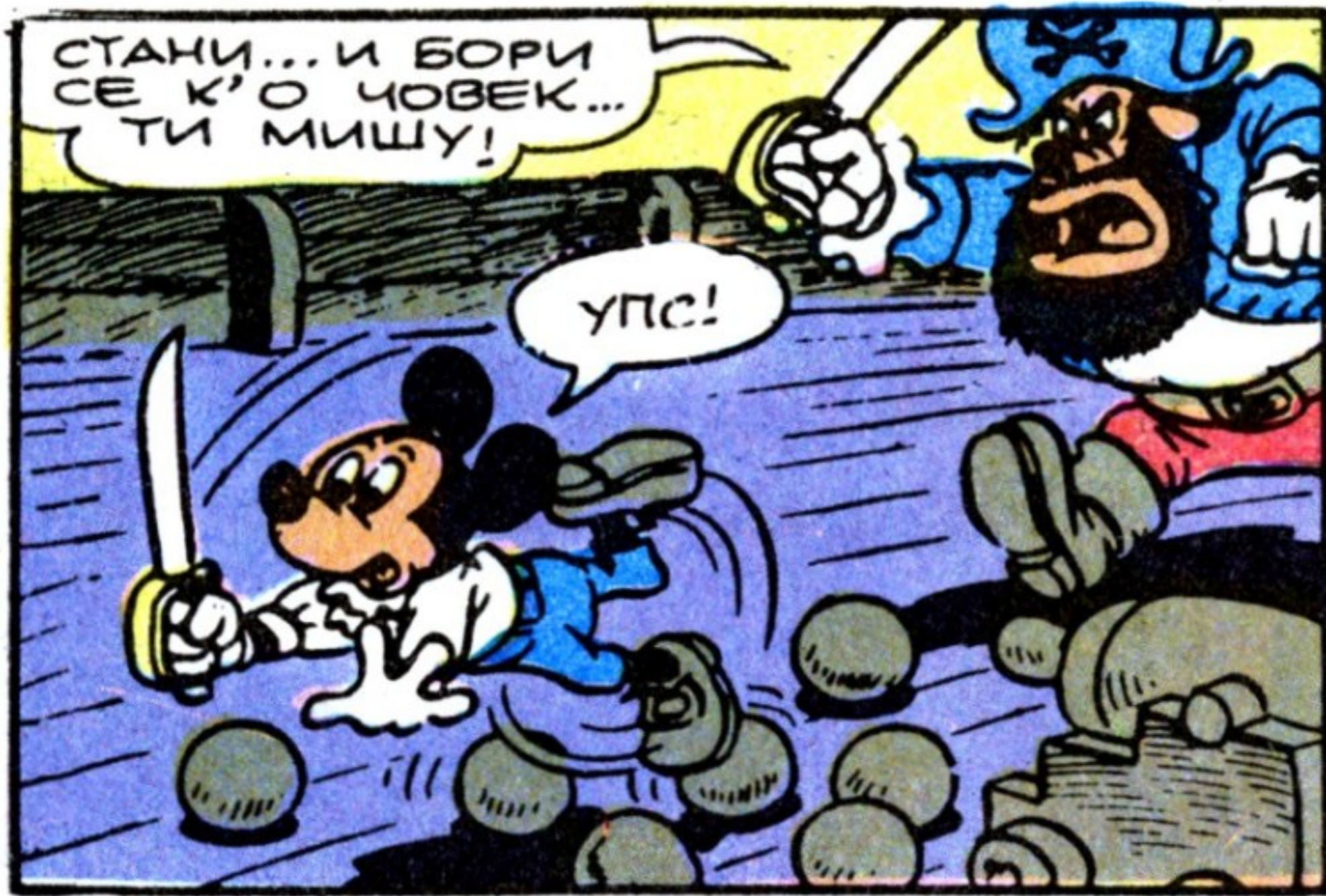

Али, пусарски капетан само се разметао. Предао се покоран као Јагње, и пусарска застава спуштена је с Јарбола...

Ускоро, на једном од ратних бродова...

Шимбо!
Откуда
ти...?

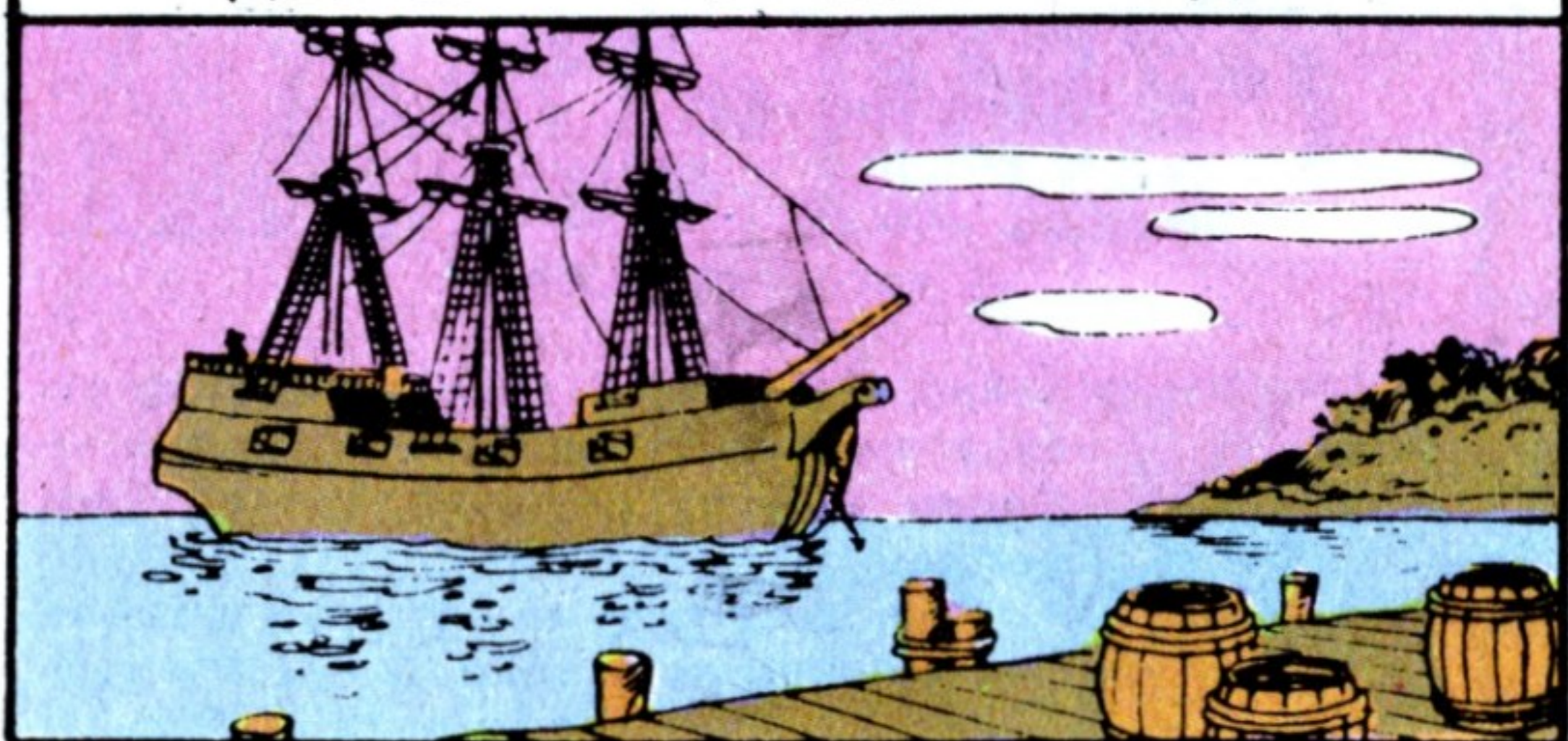
Па... кад су почели да пуцају за мном, толико сам се углашио да сам плива'о чак до града!

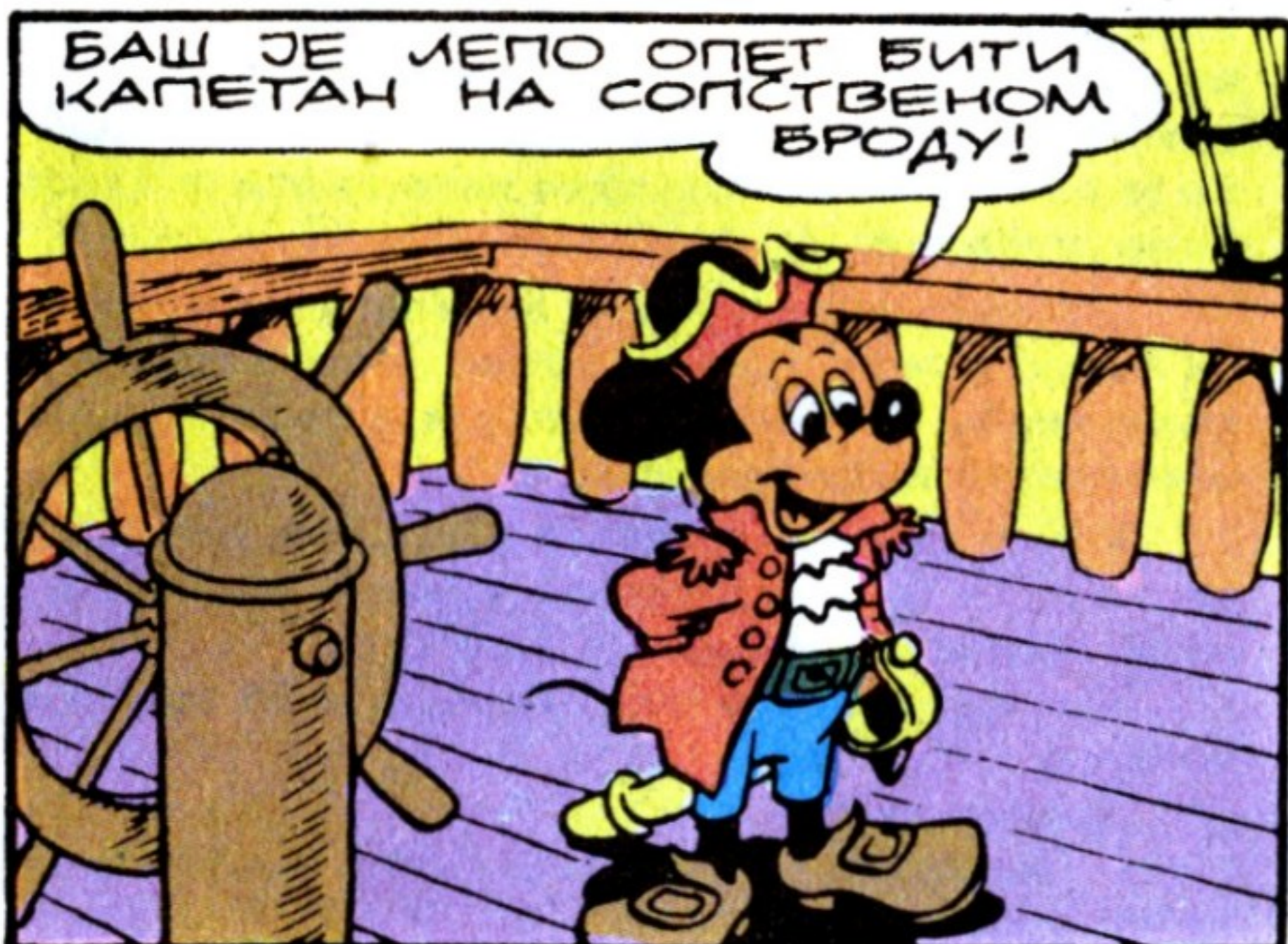
А онда сам обавестио ратне бродове и... ето, стигли смо!

Као награду за свој допринос у хватању Црнобрадог, Мики је добио пусарски брод...

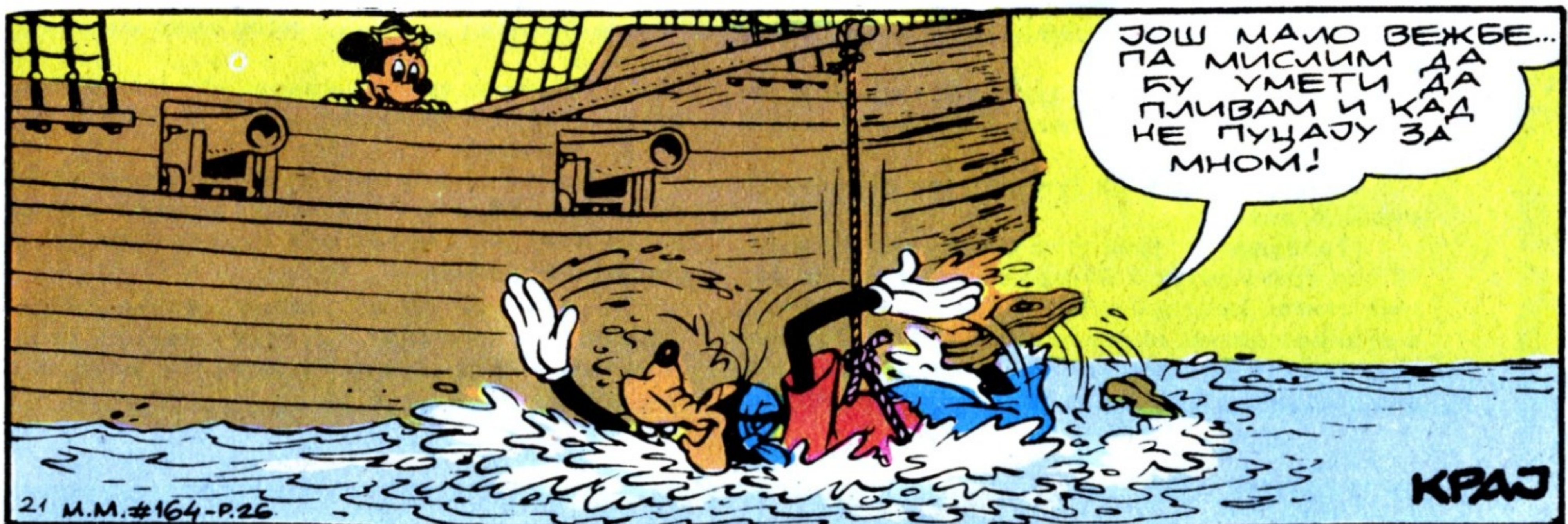
Баш је лепо опет бити капетан на сопственом броду!

А шта ли Шимба ради?

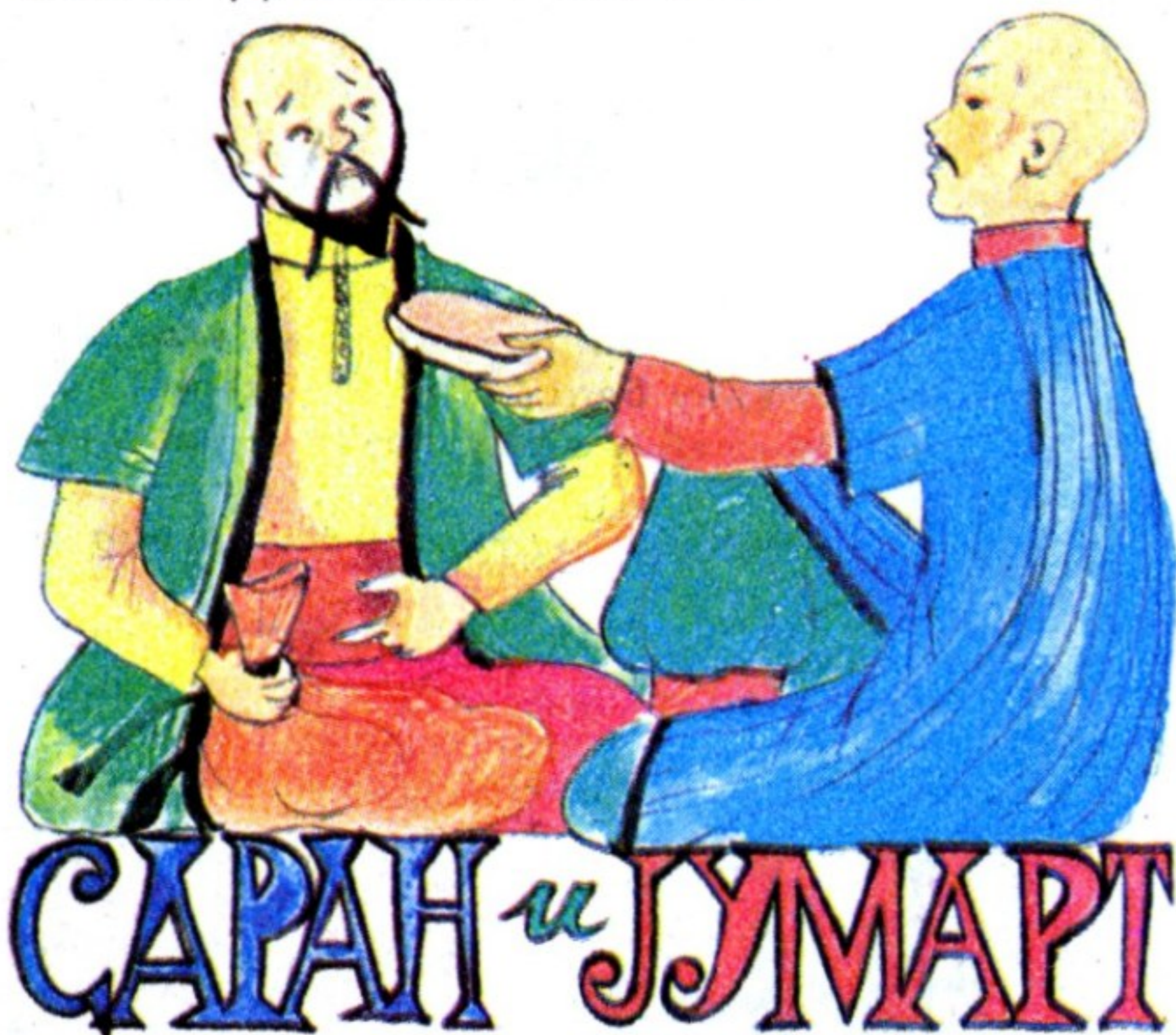
Још мало вежбе... па мислим да ћу умети да пливам и кад не пуцају за мном!

21 М.М. #164-Р.26

КРАЈ

БАЈКЕ ДАЛЕКИХ ЗЕМАЉА

— татарска бајка —

У давна, прадавна времена у једном аулу живела су два суседа: један — Саран (шкрт) и други Јумарт (дарежљив).

Једном су они кренули да заједно путујући светом. Ишли су тако цео дан, а увече, огладнели, седоше да нешто поједу и одморе се.

Јумарт је развезао своју врећу, извадио из ње лепињице и стао да једе, а Саран је нешто петљао око своје вреће говорећи:

— Не знам шта је ово, али не могу да развезем врећу. Очигледно је чврсто везана. Мораћемо обојица да вечерамо твоје лепиње.

— Не мари — одговори Јумарт. — Немам ништа против, јешћемо моје лепиње.

Тако су се поткрепили, заноћили, а јутром кренули даље. Ишли су, дуго су ишли и опет огладнели.

— Чије ћемо лепиње да једемо, твоје или моје? — запита Саран.

— Како хоћеш

— Онда ћемо јести твоје.

— Добро, моје. Мени за пријатеља ништа није тешко.

Тако је и другог дана Саран јео Јумартове лепиње и не помишљајући да развезе своју врећу.

Трећег дана, када је Јумартова врећа остала празна, Саран помисли: „Сада ће он хтети да једе моје лепиње...”

Сачекао Саран да Јумарт усни и... нечујно отишао даље.

Пробудио се Јумарт, а сапутника му нема. И сам крену шумом. Ишао он тако, ишао док није стигао до једне кућице. Ушао он у кућицу, а кућица празна, ни живе душе у њој. Осврнуо се Јумарт, а на нари (широкој клупи за спавање) половина белог хлеба. Јумарт се обрадо-

вао, одсекао себи кришку, појео и легао под клупу.

„Баш да видим — мислио је — ко ће доћи у кућицу”.

Није морао дуго да чека. Врата су се отворила и у кућицу су ушли медвед, лисица и миш. Поделили су хлеб на три дела и почели да разговарају. Миш је рекао:

— У овој кућици, на пећи, сакривен је чупчић пун сребрног новца. Кад скачем с пећи, новчићи тихо звецкају.

Лисица рече:

— Знате ли онај стари храст што расте недалеко од наше кућице? Под њу је закопан грумен сребра велик као глава у овна. Многи су ту копали, али до сребра нису стигли.

— Није то ништа — рече медвед. — Ја знам да је крај друма закопана грудва злата велика као глава коња. И тамо су многи копали, али до злата нису дошли.

Кад су се тако лепо наразговарали, медвед, лисица и миш су заспали. А ујутру је свако од њих отишао својим послом.

Извукао се Јумарт испод клупе, погледао на пећ и нашао ђупчић пун сребра.

— Овде то сребро ником није потребно — помисли Јумарт — узеху га за себе.

Узео он ђупчић са сребром и отишао до старог храста и ту ископао грумен сребра велик као овнова глава и кренуо даље.

Покрај пута приметио је омању рупу и стао да ту копа. Није дуго копао кад је наишао на грумен злата велик као глава коња. Ставио је и злато у своју торбу и кренуо шумом. Ускоро је приметио високо дрво испод кога је трава била утабана.

„Попећу се на дрво да погледам ко то долази овамо и таба траву”, помислио је. Сакрио је своју торбу иза неког пања, узверао се на дрво и притајио међу гранама.

Увече су се под дрветом окупили џинови и стали да се хвалишу својим делима. Најстарији их је саслушао, а онда је запитао:

— А где је слепи џин? Доведите га овамо, и то брзо.

Довели су слепога.

— Зашто си толико закаснио? — запита га најстарији.

— Бацио сам болест на канову кћер. Сад је толико болесна да је сем мене нико излечити не може.

— Реци нам како се канова кћи може излечити! — нареди најстарији.

Слепи рече:

— Кан има једну црну краву коју воли више од осталих. Ако кан закоље ту краву и њеним месом нахрани све житеље града, тада ће му кћи опет оздравити.

Тек што се сунце родило џинови се разиђоше, а Јумарт сиђе с дрвета и крену у град. На улазу у град сврати у једну кућу, поздрави се с укућанима и рече:

— Долазим из далека. Испричајте ми шта у вашем граду има ново.

— Ништа добро — одговорише укућани. — Тешко се разболела канова кћи јединица. Кан очајава, не зна шта да ради. Објавио је чак да ће половину свог канства дати ономе ко му кћер излечи.

— Идем ја кану. Покушаћу да му излечим кћерку — рече Јумарт.

На базару је Јумарт купио једну дебелу стару књигу да би свет поверовао да је лекар и упутио се у канов двор.

— Ја сам лекар — рекао је — пустите ме кану.

— Је литачно да можеш да ми исцелиш кћер? — запита га кан.

— Тачно је — одговори Јумарт и отвори стару књигу претварајући се као да нешто у њој тражи.

— У твом стаду, кане, има и једна црна крвава — рече најзад. — Нареди да ту краву закољу и њеним месом нахрани житеље града. Тада ће ти кћер оздравити.

Кан је наредио да се уради све што је лекар рекао. Заклали су црну краву и нахранили житеље града. И истог дана канова кћер устала је из постеље као да никад није ни била болесна. Кан је одржао своје обећање и дао Јумарту половину свог канства. И тако је Јумарт постао најугледнији човек у граду.

И тада једном, после дугих скитања, у тај исти град стиже и Саран. Силно се изненадио кад је у угледном грађанину препознао свог сапутника. Отишао је до њега и запитао га како је успео да толико постигне у животу. И Јумарт му је испричао шта му се све догодило откако га је Саран кришом напустио.

Изједатући се од зависти Саран је сместа пошао у ону кућицу. Чим је ушао у њу угледао је на клупи половину белог хлеба. У својој похлепи стрпао је хлеб у своју торбу и завукао се под клупу.

Увече су у кућицу стигли миш, лисица и медвед. Погледали су на клупу и рекли:

— Где је наш хлеб? Ко га је појео?

— Неко је, очигледно, долазио овамо — рече лисица.

— Хајде, мишићу. Погледај све углове, можда се неко сакрио — рече медвед.

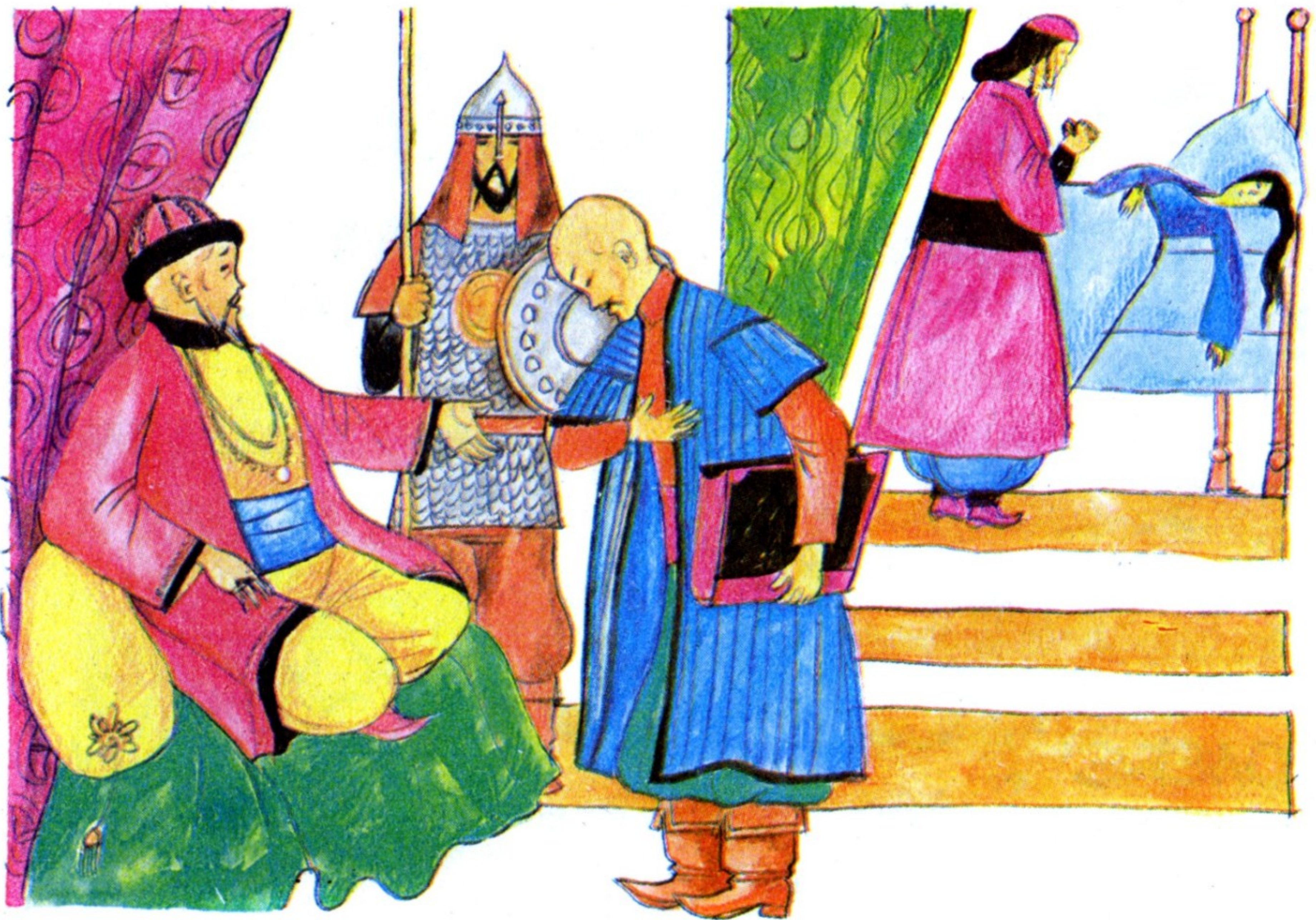
Погледао миш испод пећи — никога. Онда је потрчао под клупу и скочио право Сарану на главу. Уплашио се Саран, вриснуо и извукао се испод клупе.

— А... ево које је појео наш хлеб — љутито је забрундао медвед.

И тада су се све три животиње бациле на Сарана и скидале га на комаде.

Тако је Саран животом платио своју завидљивост и тврдичлук.

Илустрвала БОСИЉКА КИЋЕВАЦ

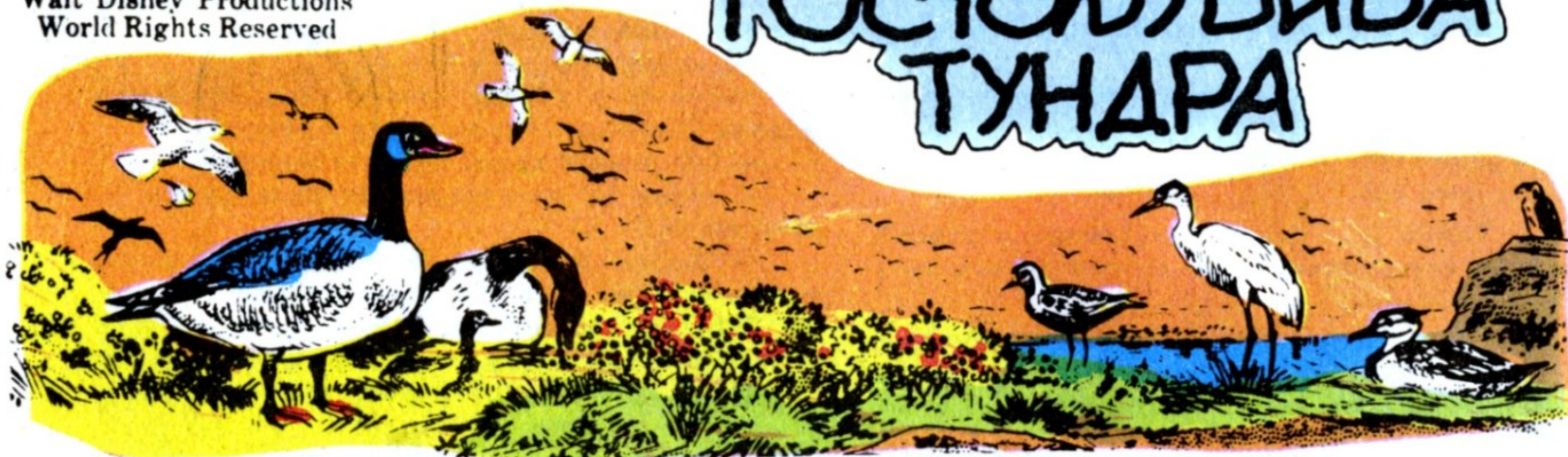

WALT DISNEY

ЧУДА ПРИРОДЕ

© 1959
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ГОСТОЉУБИВА ТУНДРА

ЛЕТО

ЦРНА ТУНДРА АЛАСКЕ БОГАТА ЈЕ ЈАГОДАСТИМ ВОЂЕМ — ОМИЉЕНОМ ХРАНОМ ПТИЦА КОЈЕ ДОЛЕКУ С ЈУГА ДА БИ СЕ ТУ ГНЕЗДИЛЕ.

ЗИМА

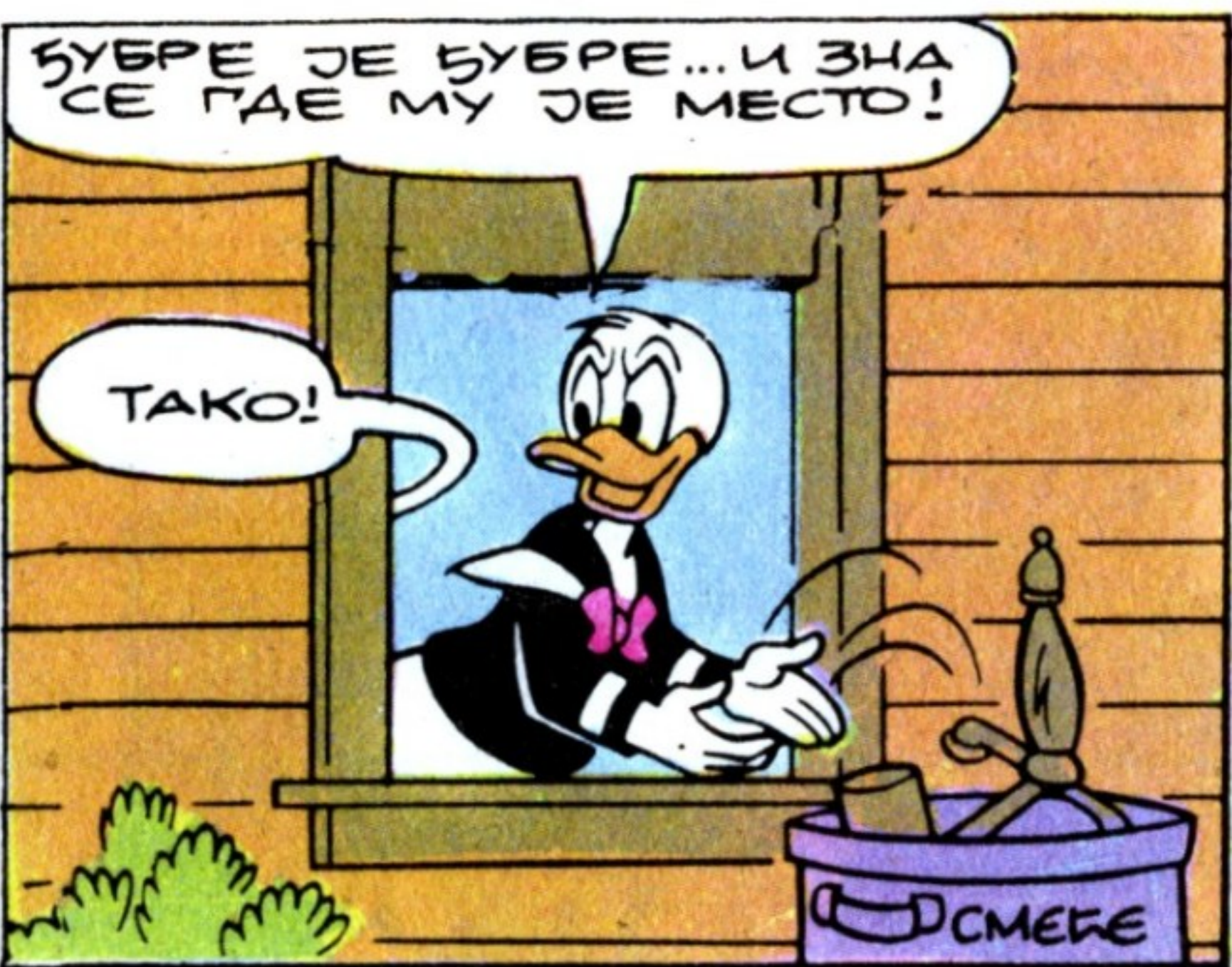
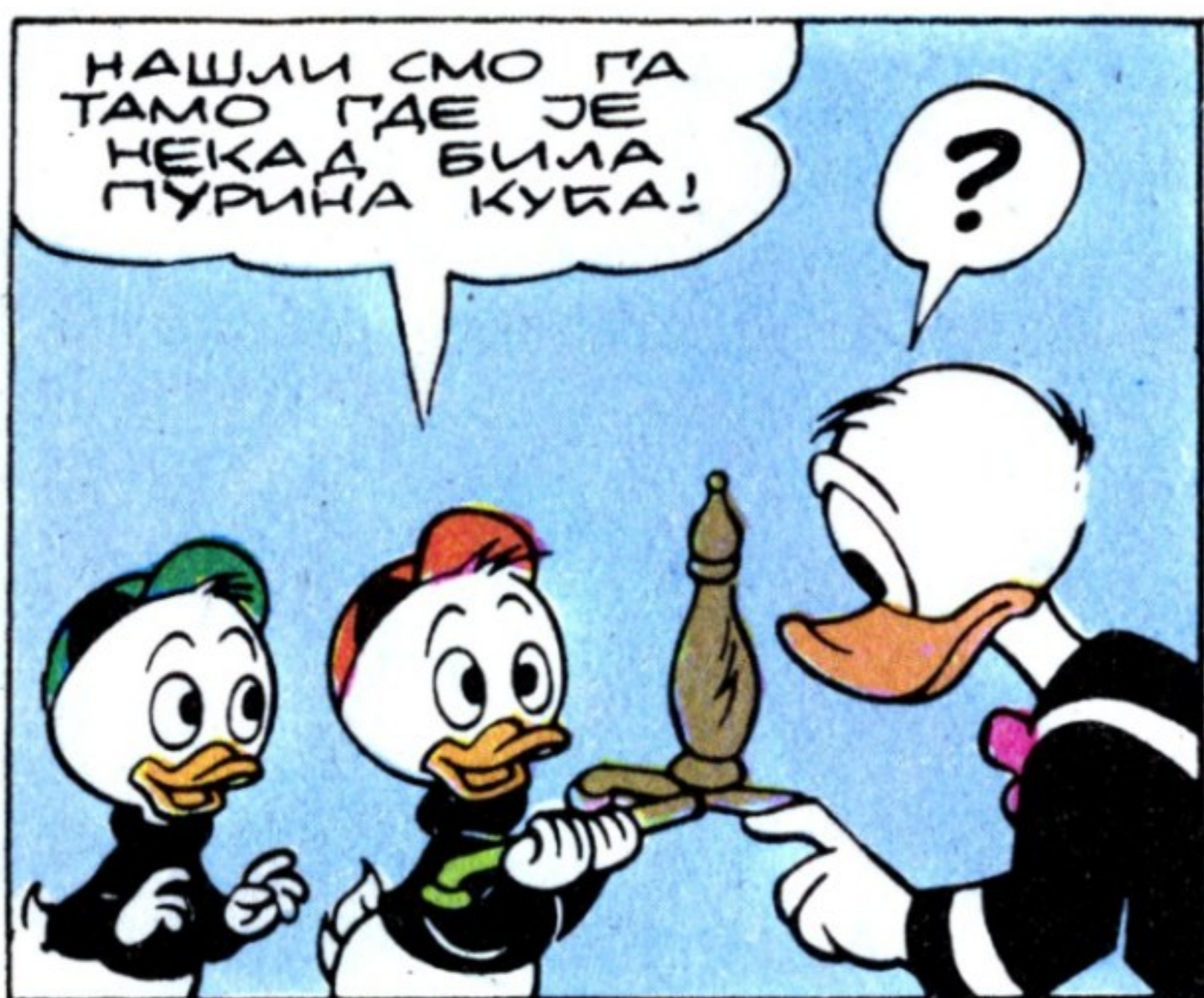
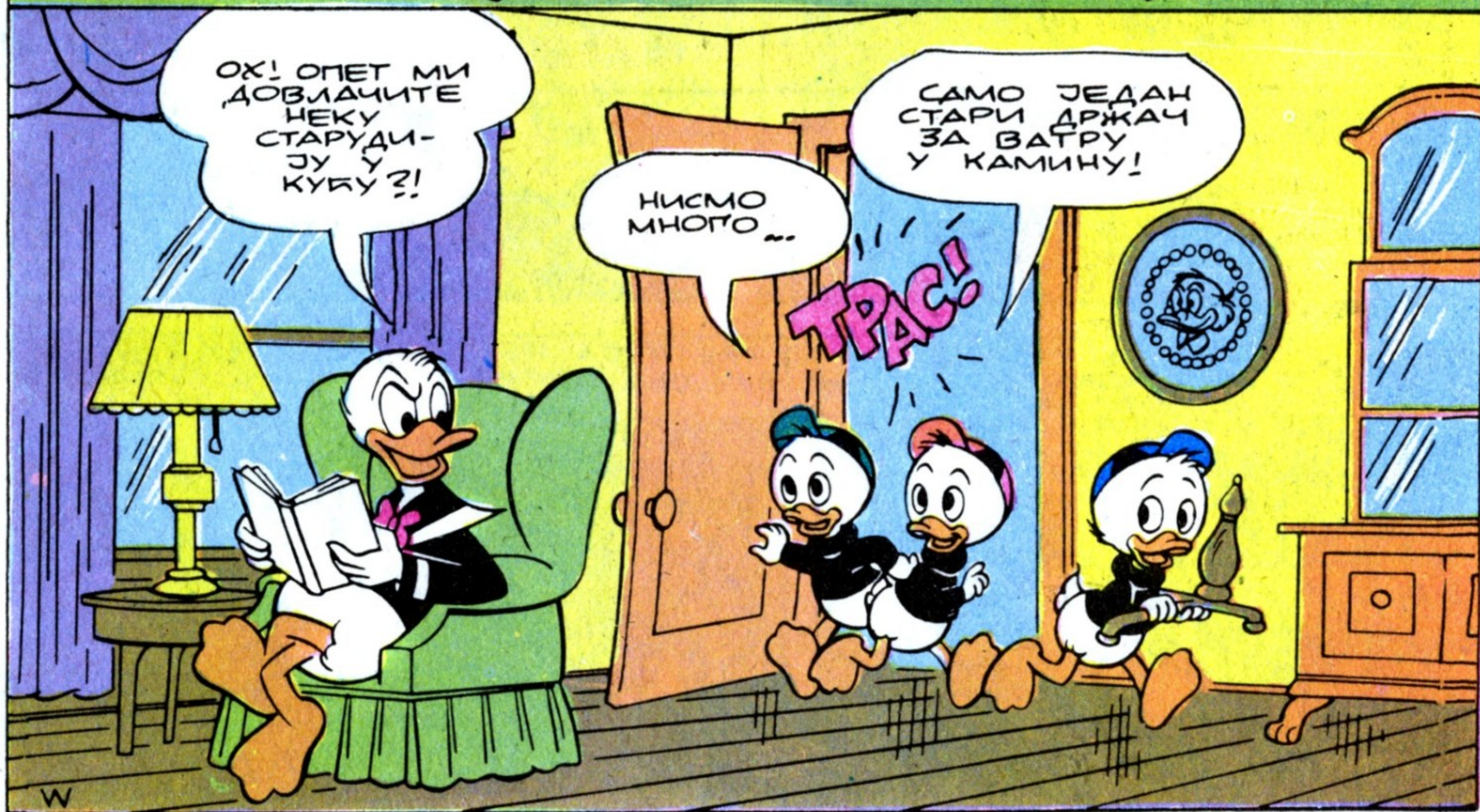
КАД ПТИЦЕ ОДУ СНЕГ ПОКРИЈЕ БОБИЦЕ КОЈЕ ПТИЦЕ НИСУ УСПЕЛЕ ДА ПОЈЕДУ.

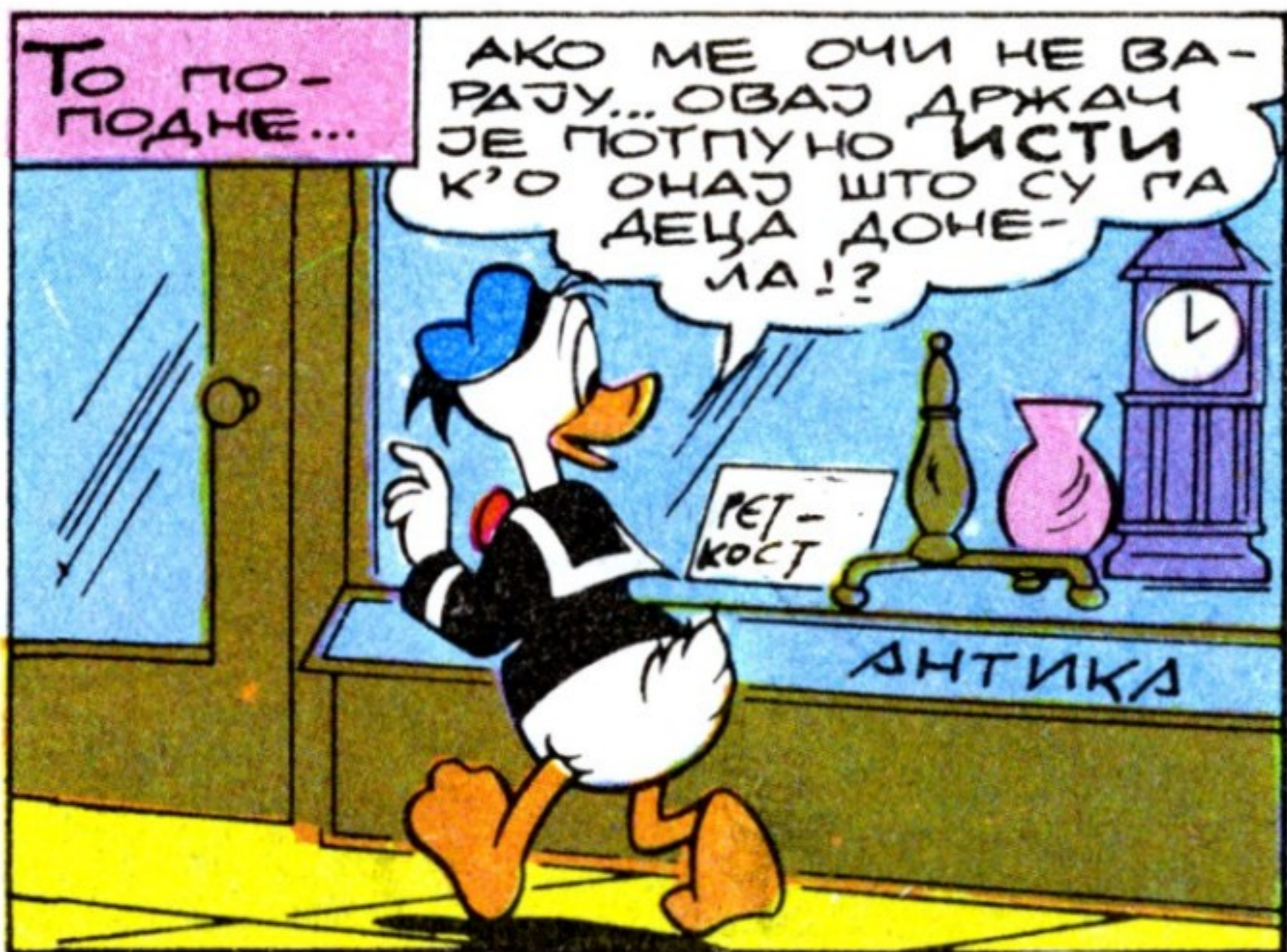
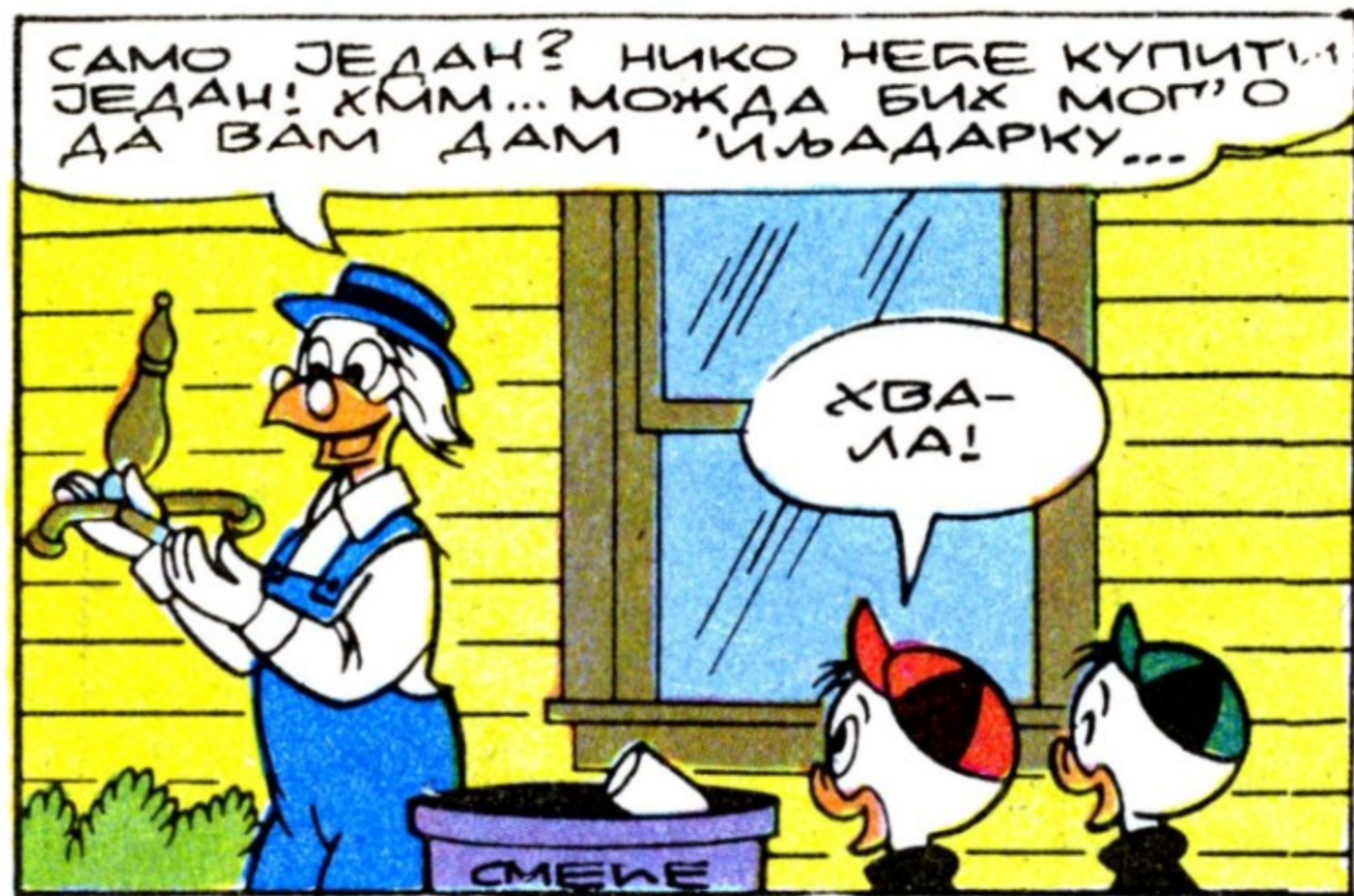

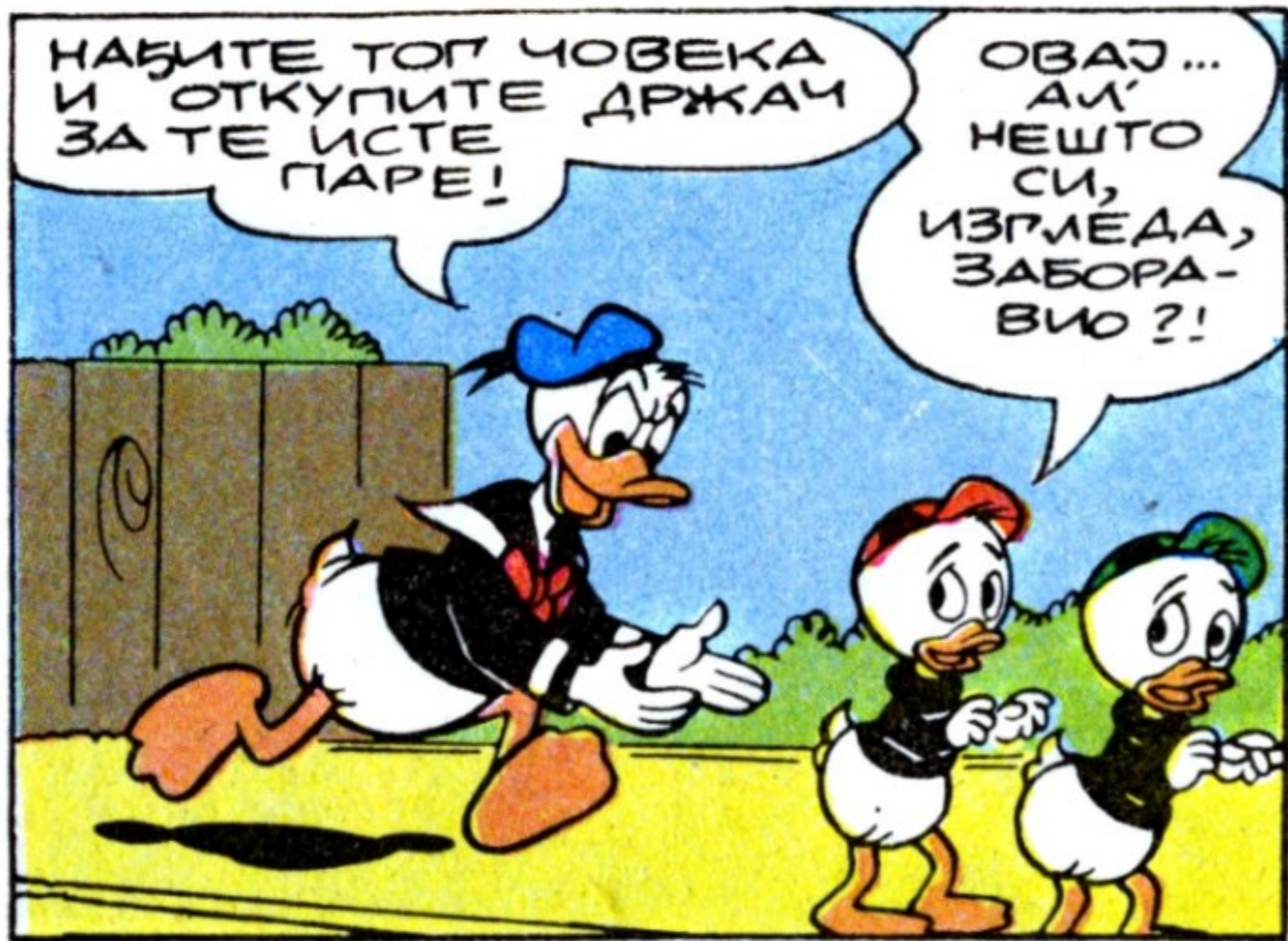
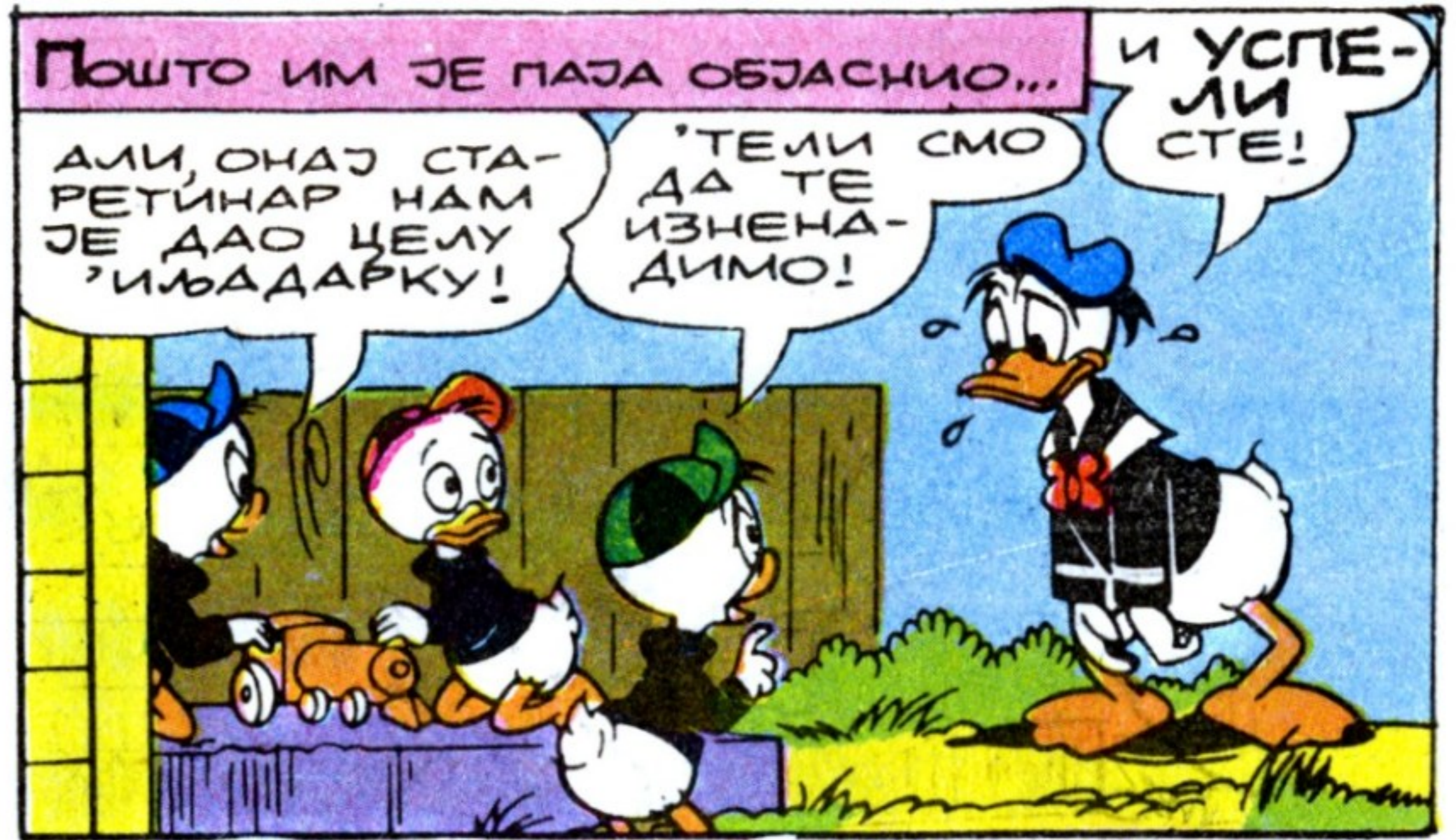
ПРОЛЕКЕ

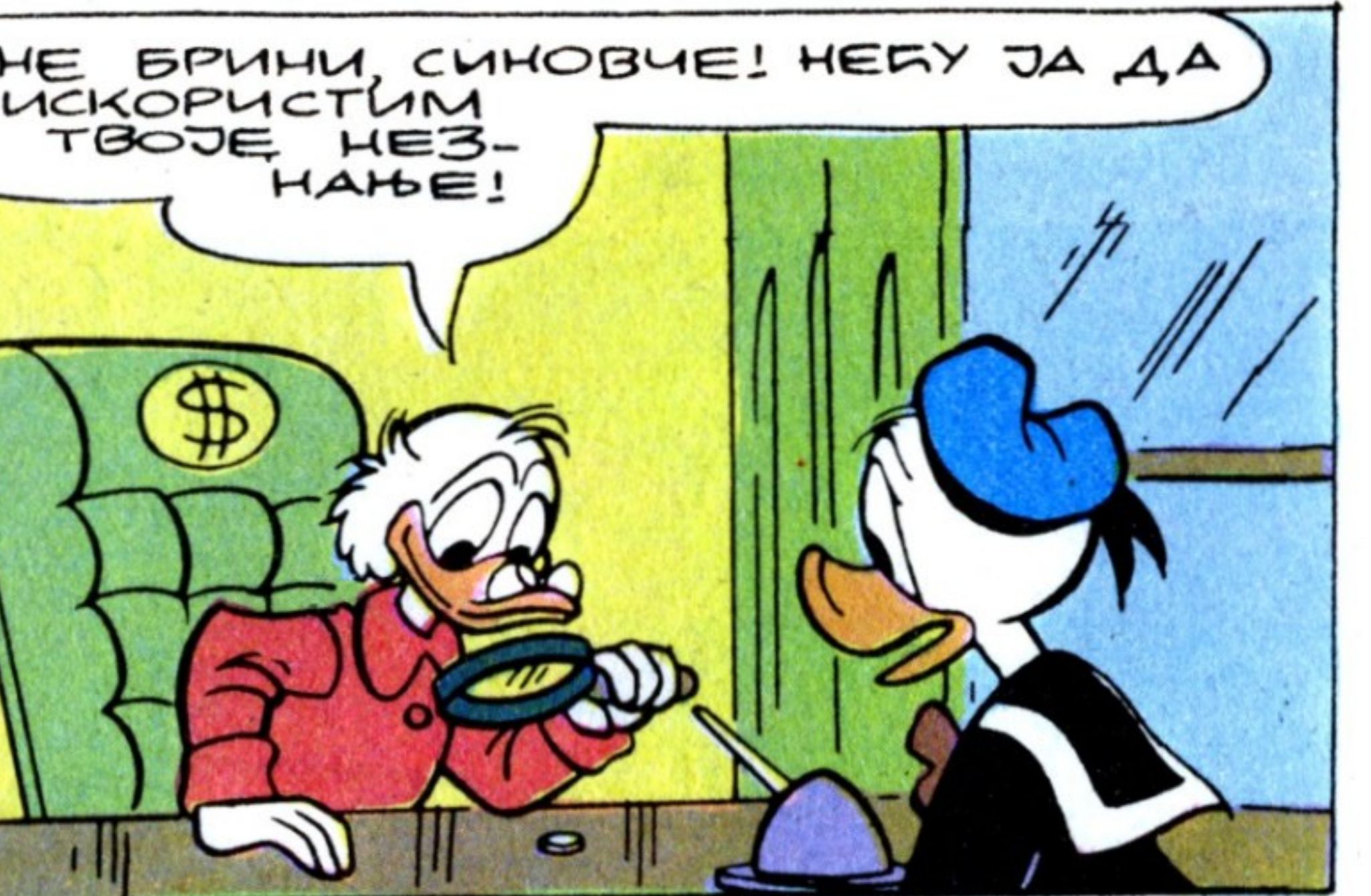
КАДА СЕ ПТИЦЕ-СЕЛИЦЕ ВРАТЕ У ПРОЛЕКЕ, СНЕГ СЕ ВЕК ИСТОПИО И ОТКРИО ОБИЉЕ ХРАНЕ.

ПОЈА: ПУТ ДО БЛАГА

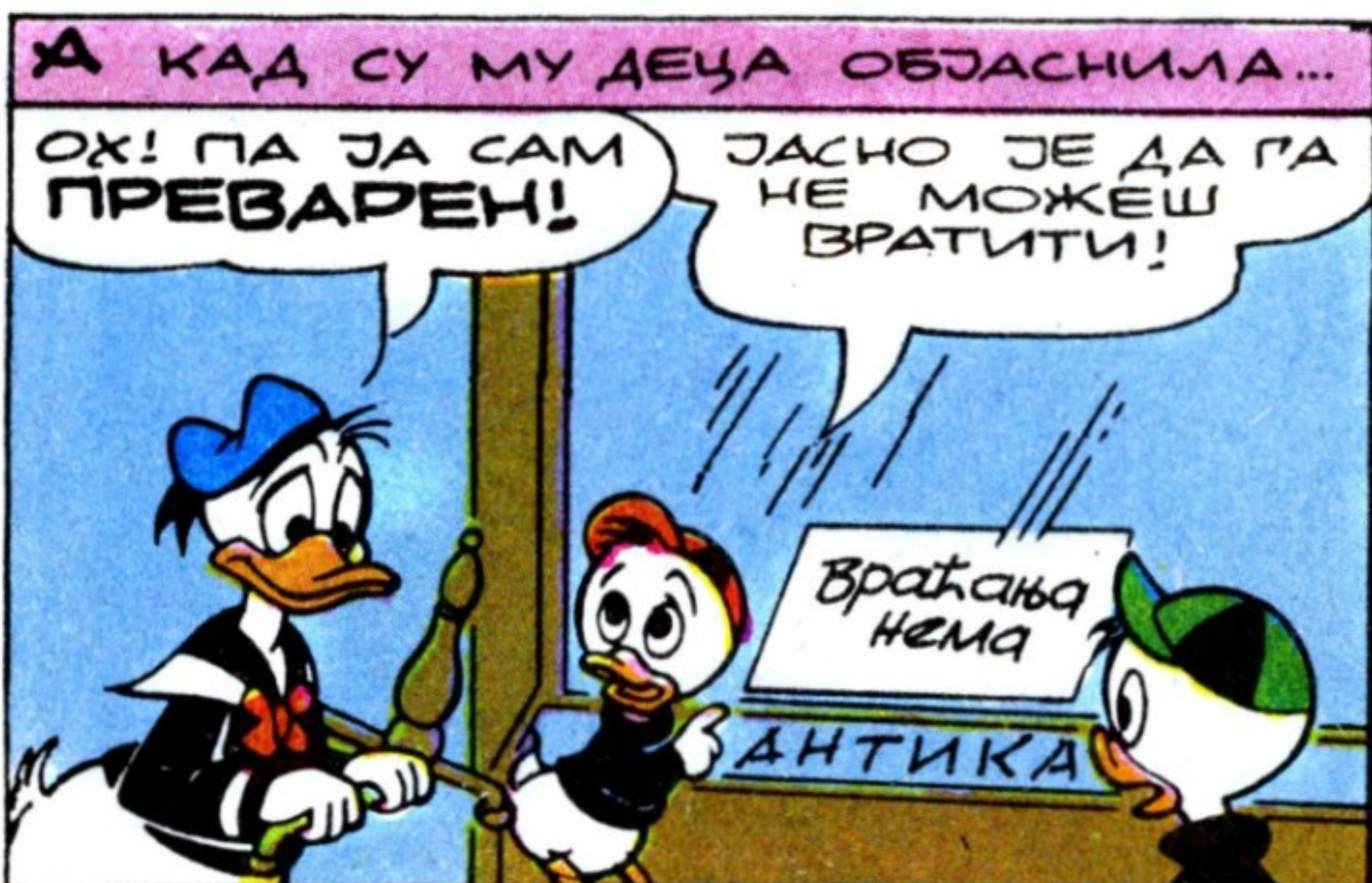
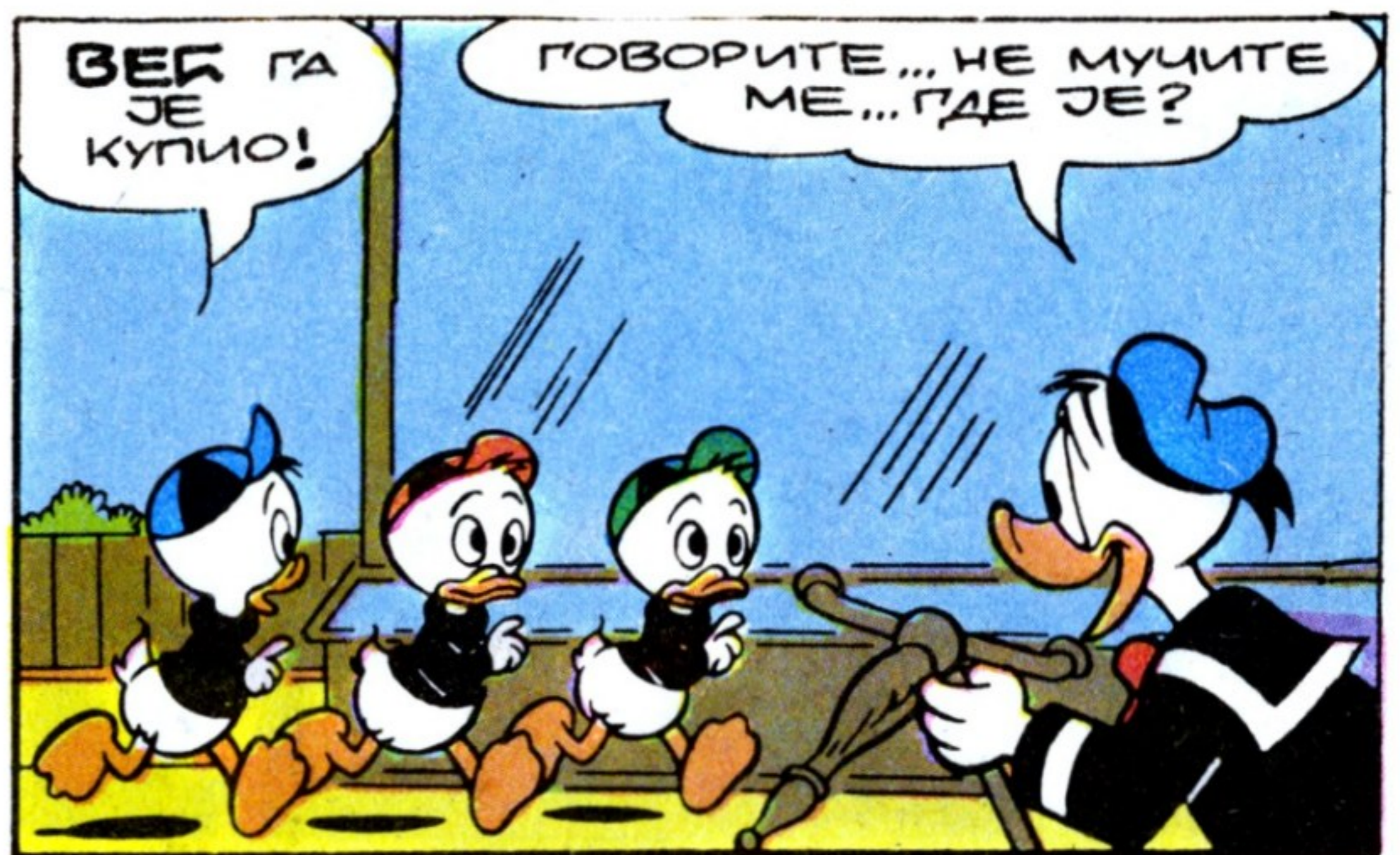

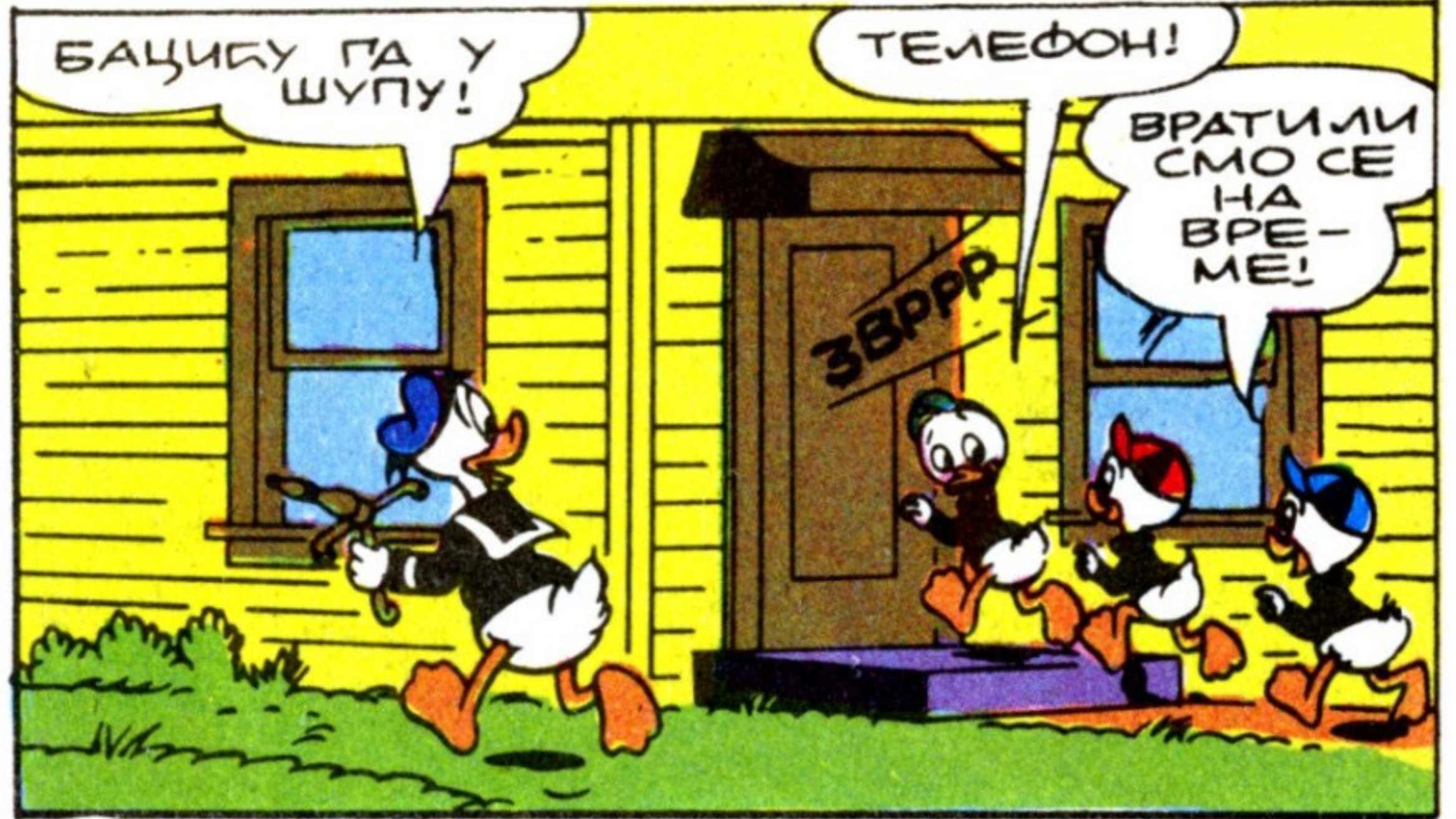

Ускоро...

НЕМА ШТА ДА
ОДЛАЖЕМ!
ПОЗВАКУ ПАЈУ ДА МУ
ЈАВИМ ДА МЕ САСЕКА...

КЛИК
КЛИК

БАЦИДУ ГА У
ШУПУ!

ТЕЛЕФОН!

ВРАТИЛИ
СМО СЕ
НА
ВРЕ-
МЕ!

ЗВРРР

ХММ! КО БИ ТО
МОГ' О ДА
БУДЕ?

ДА... ДОБРО!
РЕКИ БУ УЈКА
ПАЈИ!

ДЕДА БАЈА!
ДОЛАЗИ ПО
ПАРЕ!

ПОПРЕШНО
ЈЕ ПРОЦЕ-
НИО...

ОНО ЈЕ
ОБИЧНА
ПАРА!

ПРЕВАРЕН САМ!
СРАМНО ПРЕВА-
РЕН... И ТО
ДВА ПУТА!

ПАЈА...
НЕШТО
ПУЊБА!

САД БУ ИМАТИ ДА
СЛУШАМ ЛЕКЦИЈУ!
АМ' ПРВО ДА ЗА-
КОПАМ ОВУ
Г'ВОЖБУРИЈУ!

ЈАСНО ЈЕ ДА
НЕШТО КРИЈЕ...
НЕКИ ДОКАЗ!

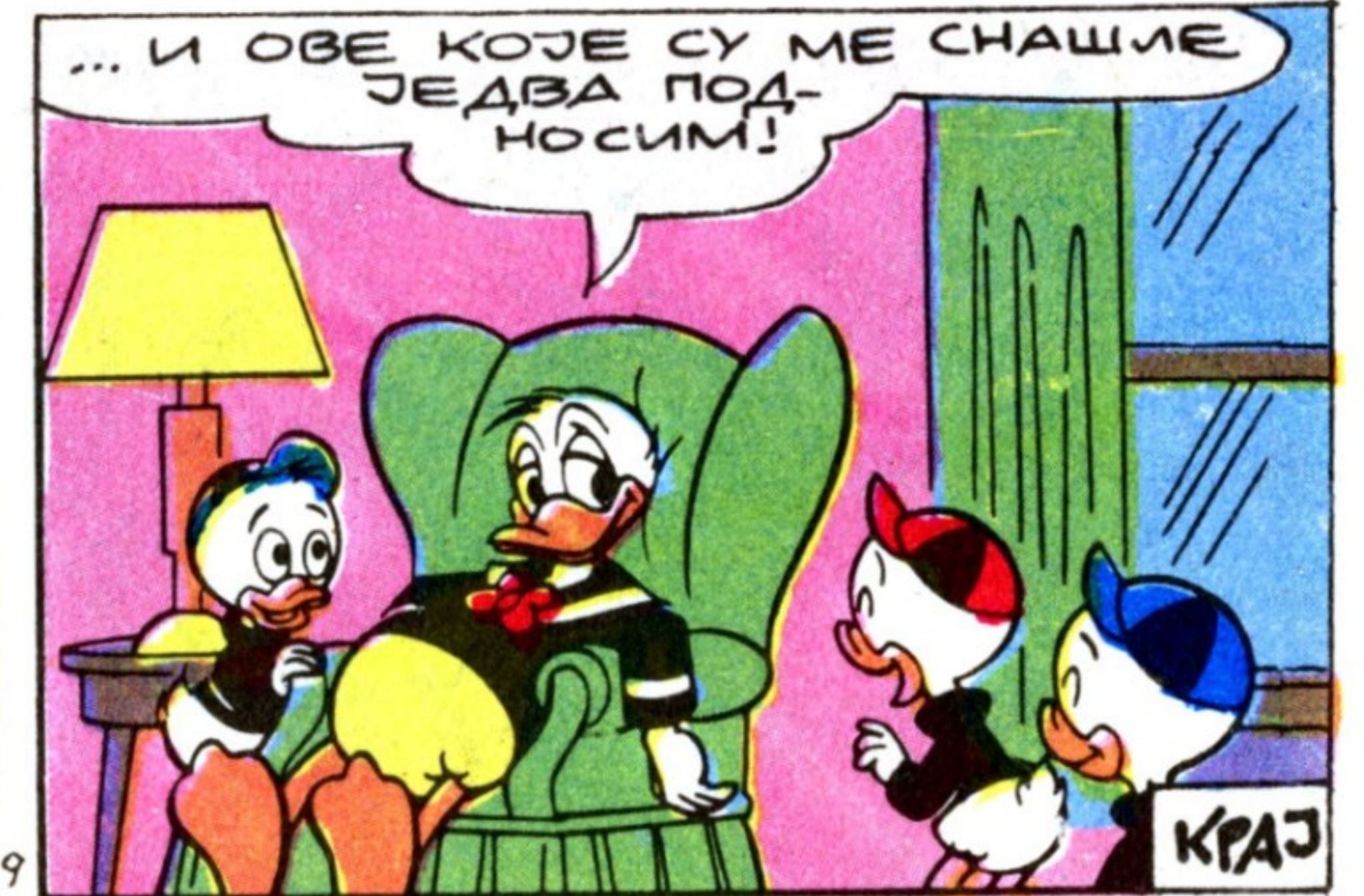
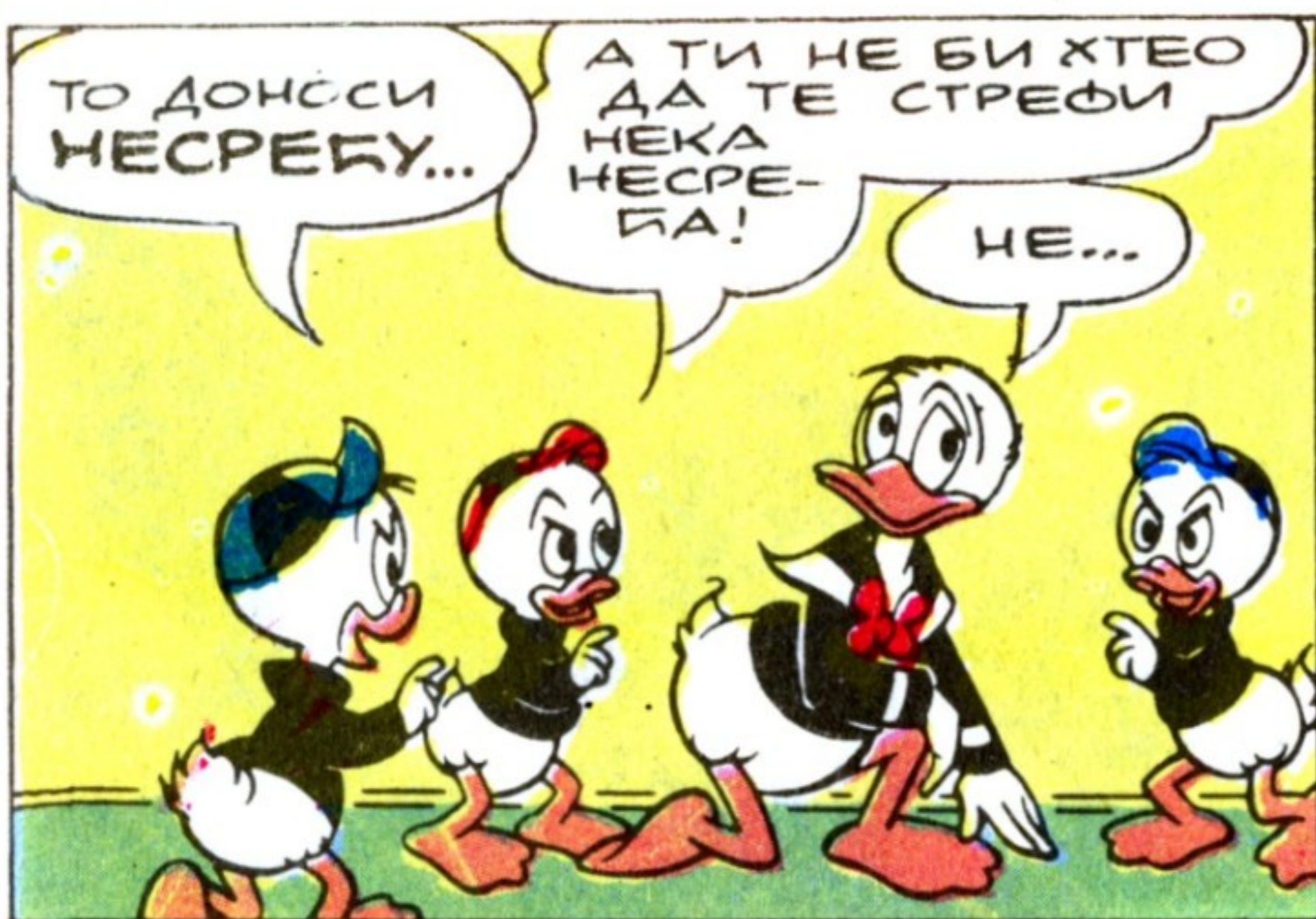
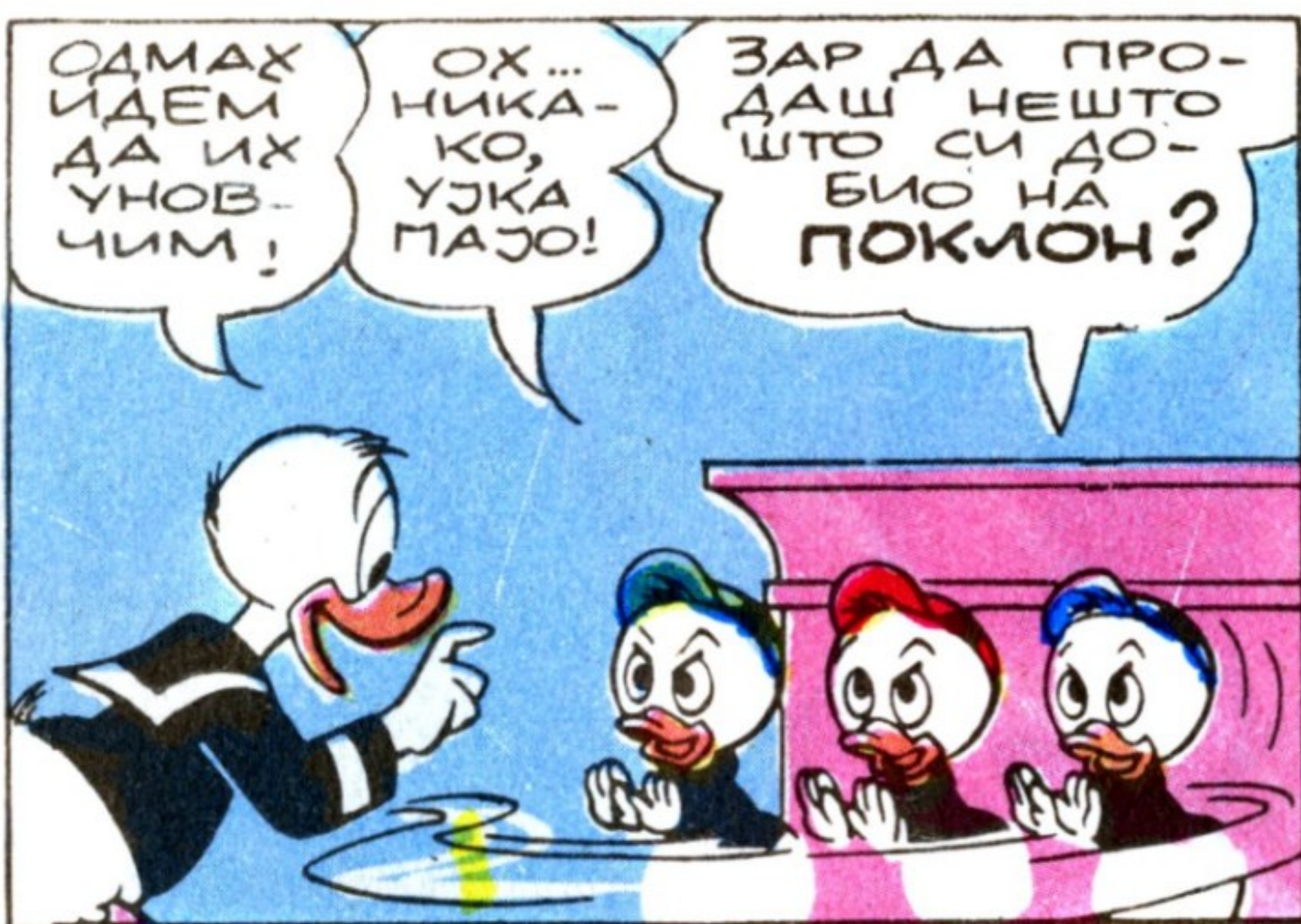
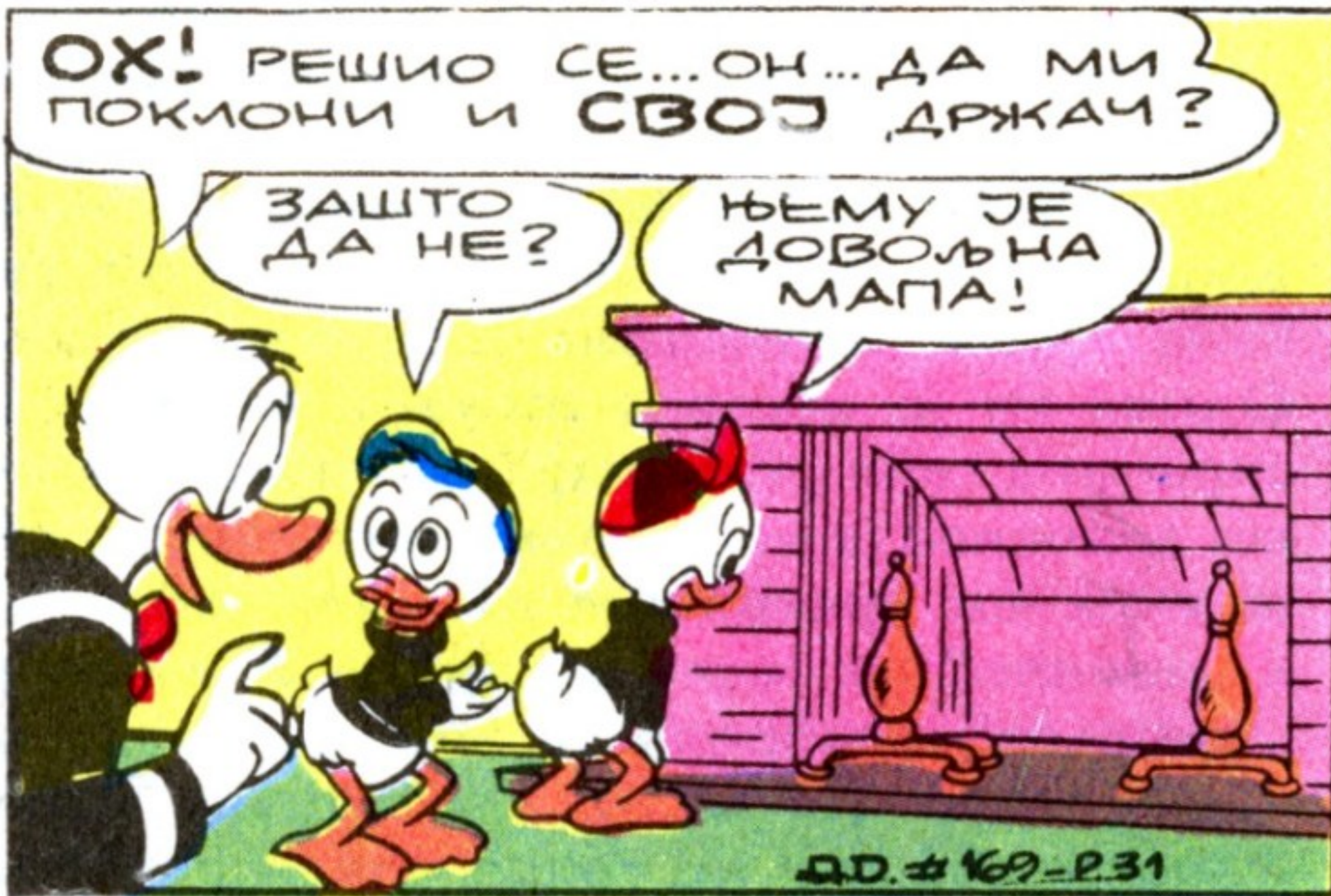
БАШ ДА ВИДИМ
ЗА ШТА ЈЕ
ДАО МОЈЕ
ПАРЕ!

СТРИЦ
БАЈА!

ЕУРЕКА! ПРОНАЂЕН ЈЕ! А
ЈА САМ МИСЛИО ДА ЈЕ
ЗАУВЕК
ИЗГУЂЕН!

ВЕВЕРИЧИНА ЗИМНИЦА

На једном научно-забавном путовању по северноисточној Француској, нашао се природњак Жак Спрул у једној смрековој шумици, где је, како је касније причао, био сведок једног заиста необичног припремања „зимнице“.

Иако календарска зима још није била наступила, рани мразеви већ су били покрили леденом кором баре и потоке и само је један жустар шумски поточић пркосио студени. Крај потока чучала је једна мала веверица, с још зеленом смрековом шишарком међу предњим шапама. Држећи шишарку за један крај, она ју је неколико пута узастопце загњурила у воду, а затим је брзо отрчала у жбуње испод једне високе и густе смреке. После

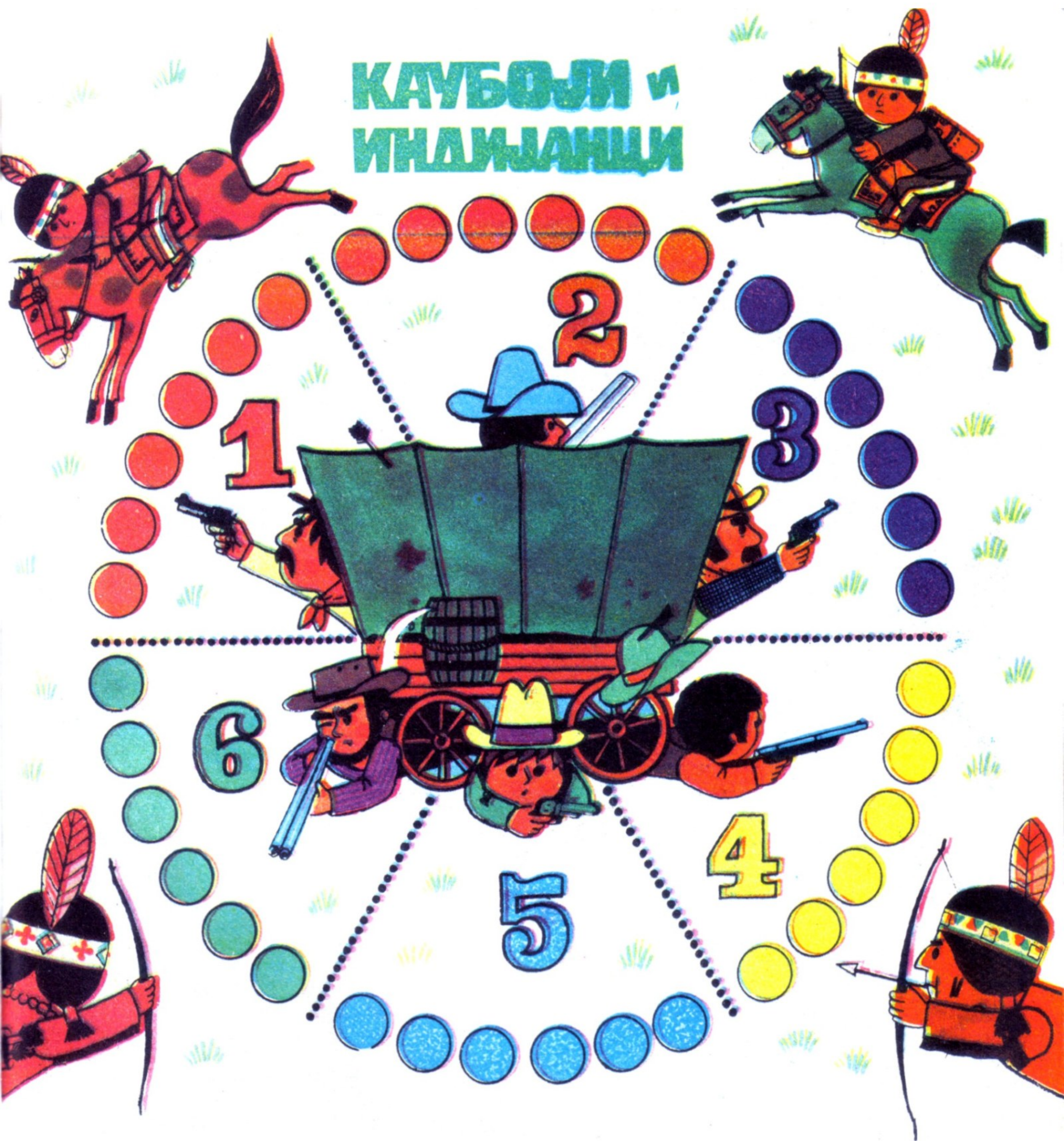
десетак минута опет је била крај потока са шишарком у „рукама“. Поново ју је замочила у воду и онако мокру однела у жбун.

Дуго Спрул није могао да одгонетне смисао ових „шетњи“ од потока до жбуна, па је најзад пошао за веверицом. Кад је стигао до жбуна, она је већ излазила из њега. Али уместо да одмах оде на поток, као што је он претпостављао да је раније чинила, веверица се хитро успузала уз једну смреку и зубима откинула с ње шишарку. Стрчала је затим с дрвета, узела шишарку у уста и тек тада отишла на поток. Тада је радознали човек завирио у жбун. Оно што је тамо угледао превазилазило је сва његова нагађања: у средини жбуна налазила се гомила свежих шишарки — преко 200 комада — које су биле ледом залепљене једна за другу. Одмах му је постало јасно: веверица је спремала себи „зимницу“. И то како мудро: доносила је мокре шишарке, које су се за тили час прекривале леденом скрамом и „лепила“ их једну за другу. А за свој „хладњак“ изабрала је најскровитије и најзаклоњеније место, где се лед неће отопити све док не гране прво пролеће.

HM

КАУБОЈИ И ИНДИЈАНЦИ

Изрежите од картона шеснаест кружића као што су ови у десном углу на дну странице. Обојите осам кружића црно, а осам бело.

Играју два играча. У току игре они су наизменично каубој и Индијанац. Онај ко баца коцку увек је каубој.

Најпре се бацањем коцкице одреди ко ће да почне. Тада први играч баца коцкицу, а његов противник узима два његова кружића и ставља их у поља обележена бројевима од 1 до 6 по распореду који сам одреди. Први играч опет баца коцкицу: ако добије број поља у коме се налази кружић, тај кружић узима и ставља на своју гомилу и има право да опет баца. Ако не добије, коцкица припада другом играчу, као и кружићи који су остали.

ПАЖЊА: не може се бацати више од два пута. Ако каубој избаци оба Индијанца из свог поља, онда даје коцкицу другом играчу, а он постаје Индијанац.

После сваког бацања, играч који је Индијанац узима себи све непогођене кружиће, а победник у игри је онај који први прикупи све противникове кружиће.

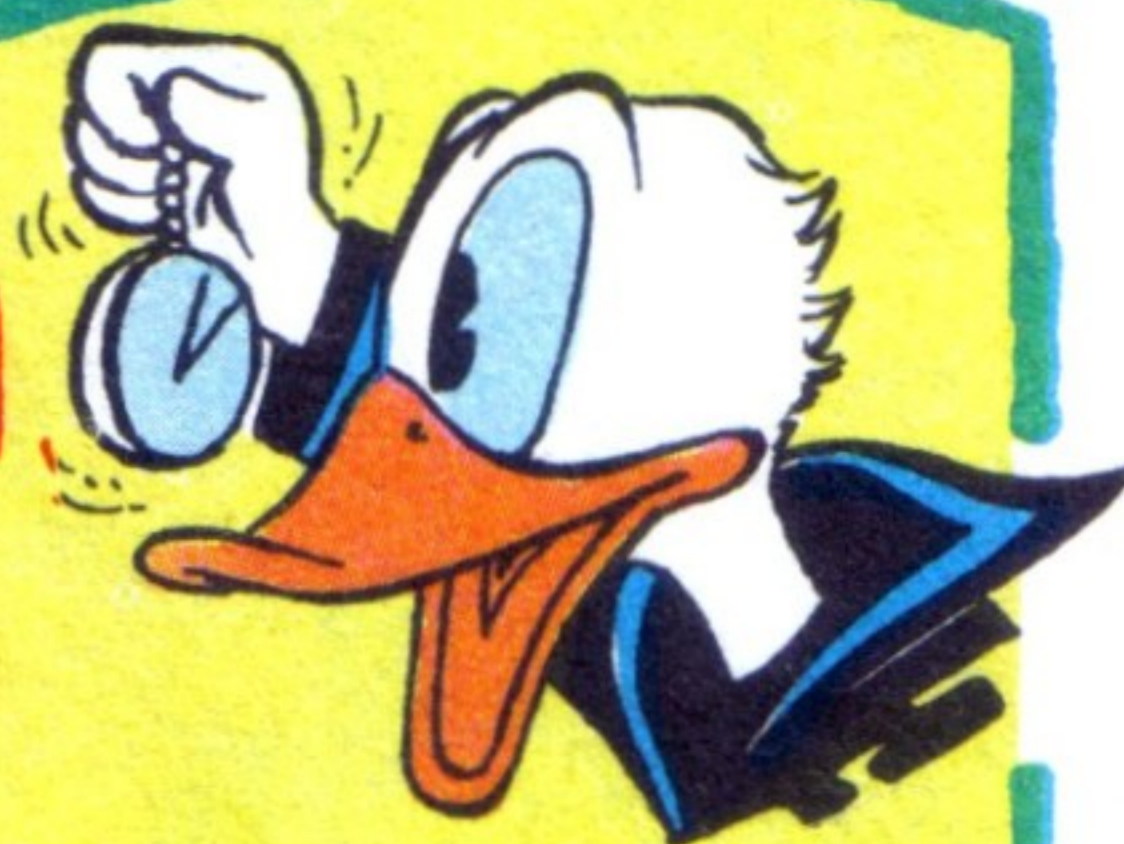
САМО ЈЕДАН ОД ОВИХ ШЕСТ ПЛОВАКА ПРИПАДА ЧИКА ПЕРИ. ЗНАТЕ ЛИ КОЈИ?

**САМО
ЈЕДАН**

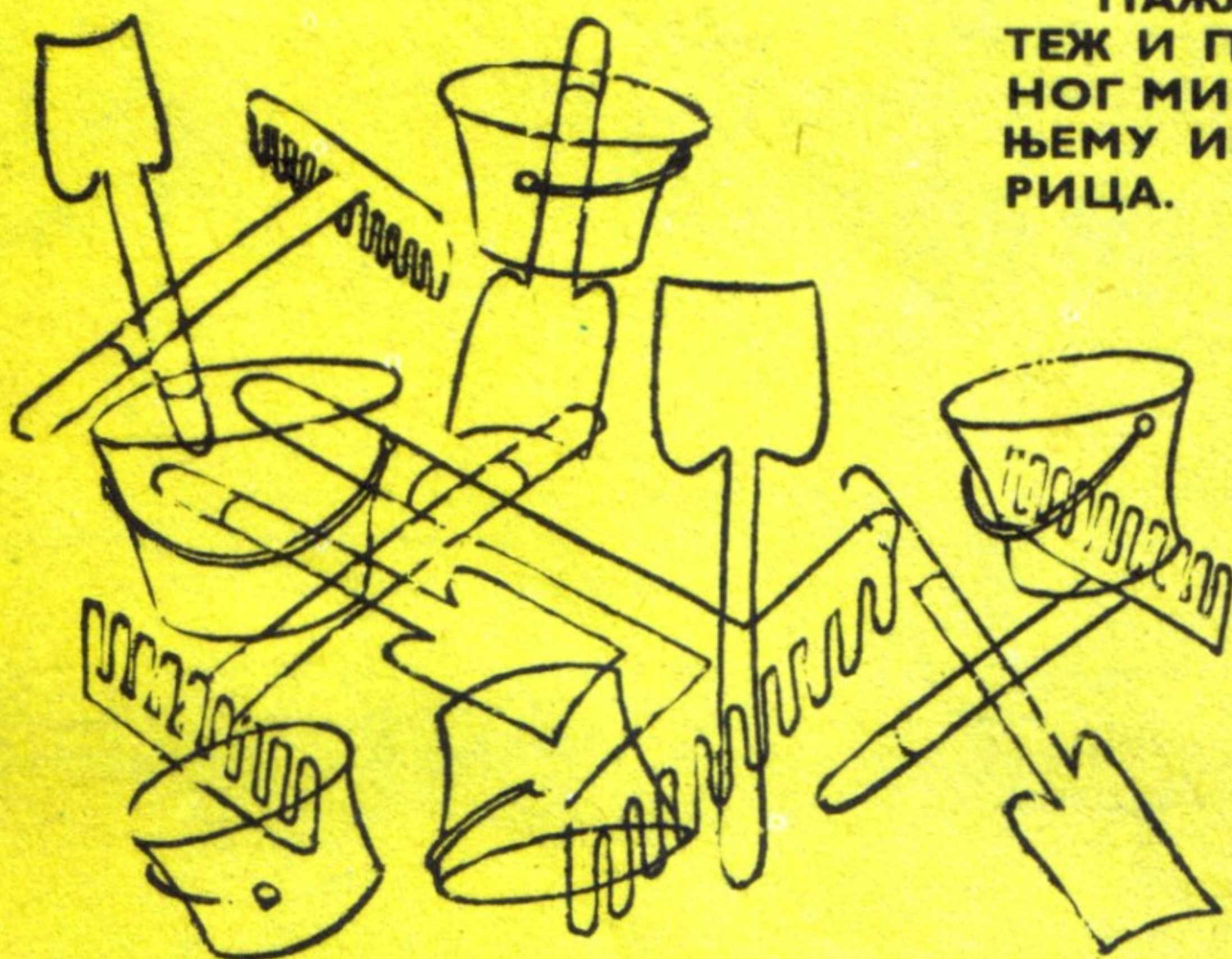

ОДГОВОР:
Пловак под бројем 6.

ЗА ЈЕДАН МИНУТ

ПАЖЉИВО ПОГЛЕДАЈТЕ ОВАЈ ЦРТЕЖ И ПОКУШАЈТЕ ДА У РОКУ ОД ЈЕДНОГ МИНУТА НАБРОЈИТЕ КОЛИКО НА ЊЕМУ ИМА ЛОПАТА, ГРАБУЉА И ВЕДРИЦА.

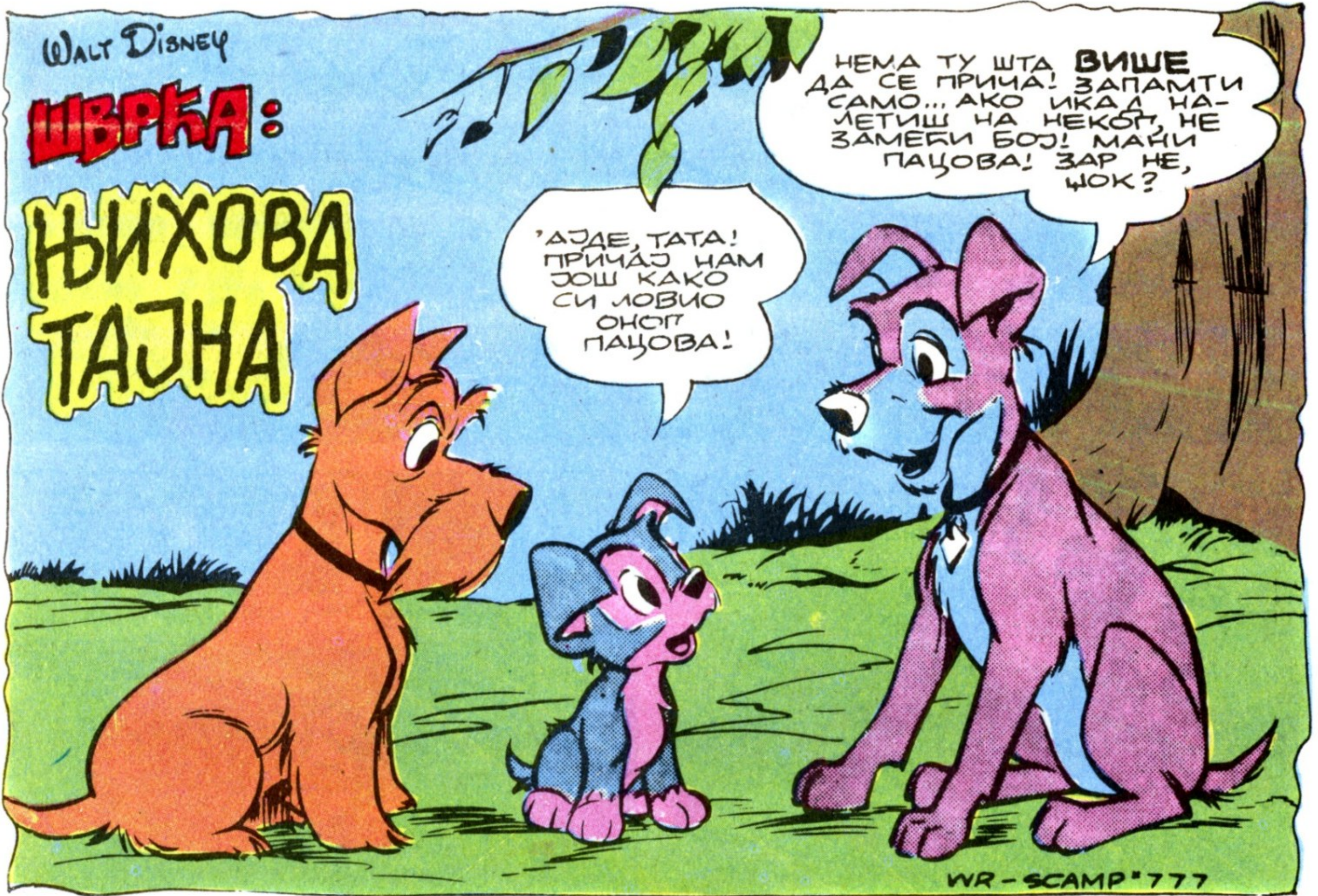
ОДГОВОР:

На цртежу има пет лопата, четири грабуље и пет ведрица.

WALT DISNEY

ШВРКА:

ЊИХОВА ТАЈНА

'АЈДЕ, ТАТА!
ПРИЧАЈ НАМ
ЈОШ КАКО
СИ ЛОВИО
ОНОГ
ПАЦОВА!

НЕМА ТУ ШТА **ВИШЕ**
ДА СЕ ПРИЧА! ЗАПАМТИ
САМО... АКО ИКАД НА-
ЛЕТИШ НА НЕКОГ, НЕ
ЗАМЕКИ БОЈ! МАНИ
ПАЦОВА! ЗАР НЕ,
ЏОК?

WR-SCAMP 777

АХА! ПРАВО
ЛУЊА КАЖЕ!
ТО СУ ОПАС-
НЕ ЖИВОТИ-
ЊЕ!

А... АЛИ...
КАКО ДА
ЗНАМ ДА
ЈЕ ТО ПА-
ЦОВ... АКО
НАЈБЕМ
НА ЊЕГА?

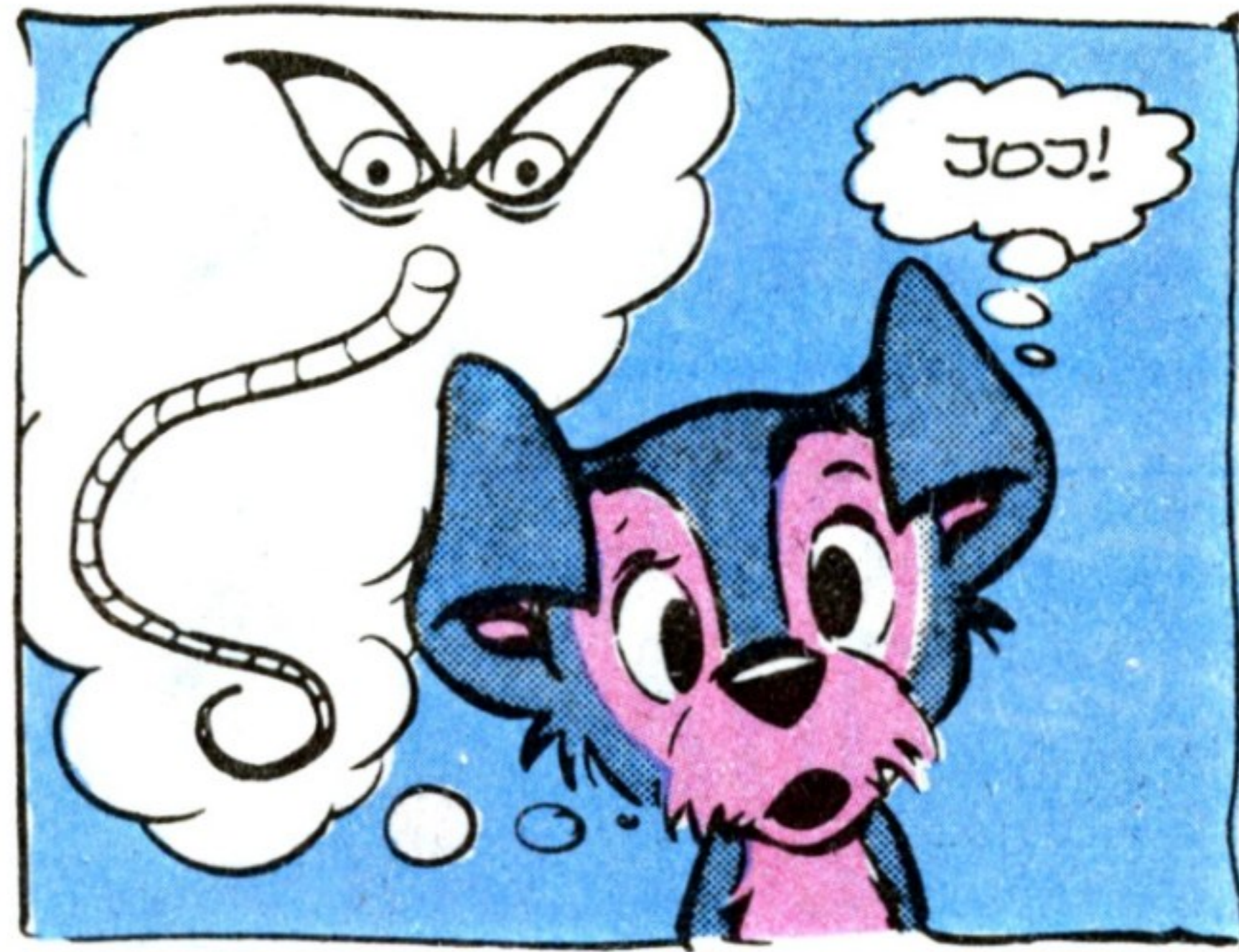

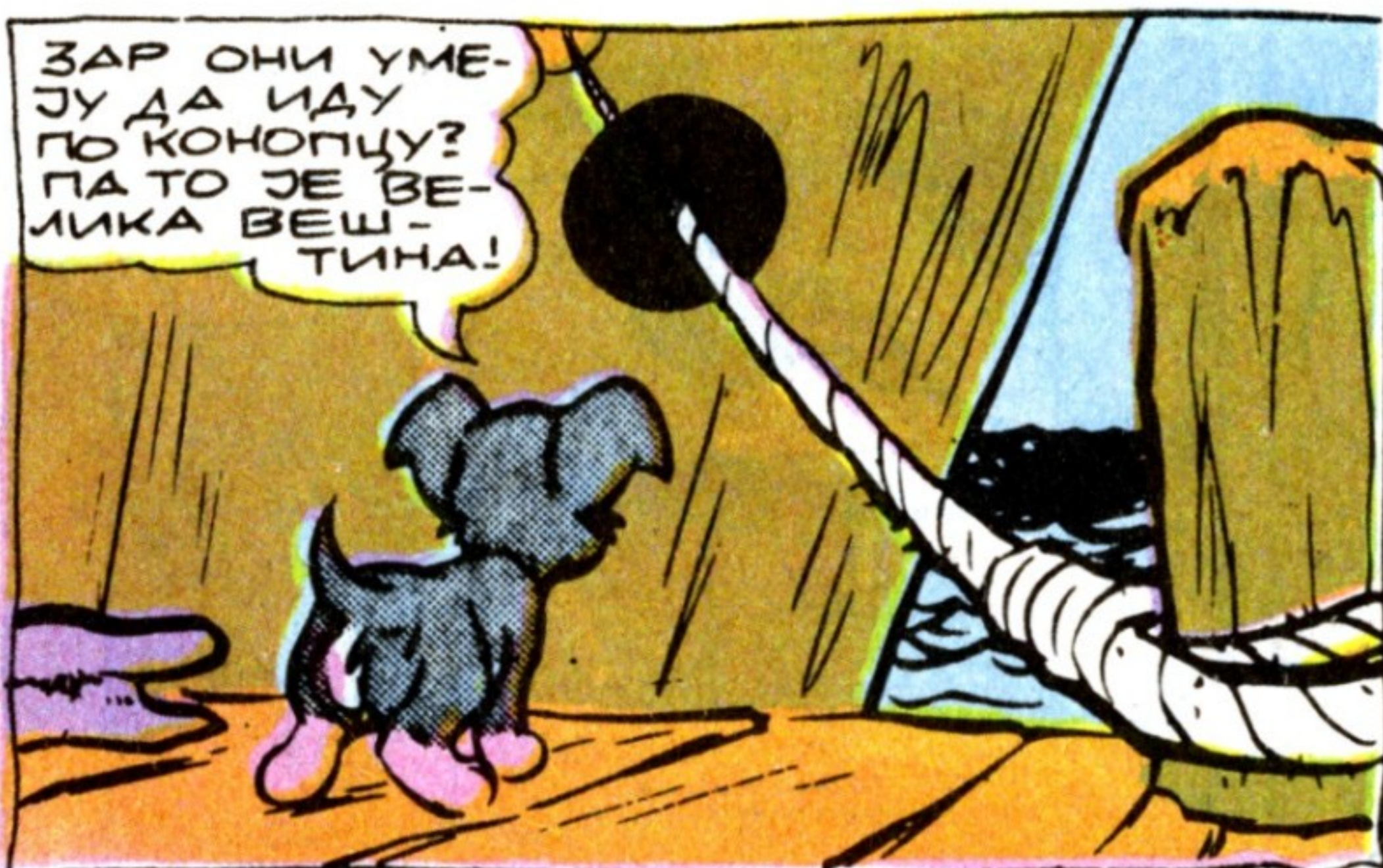
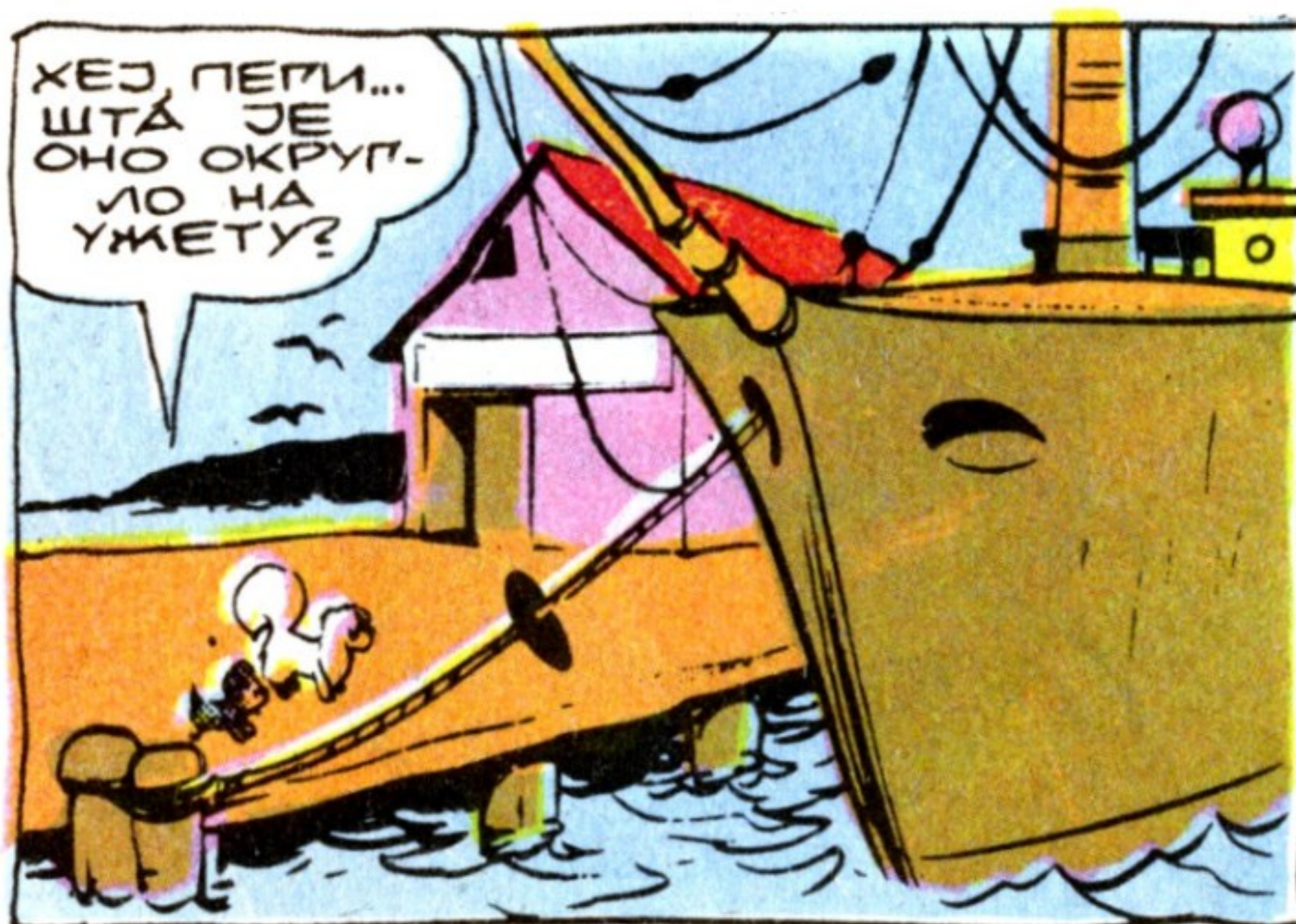
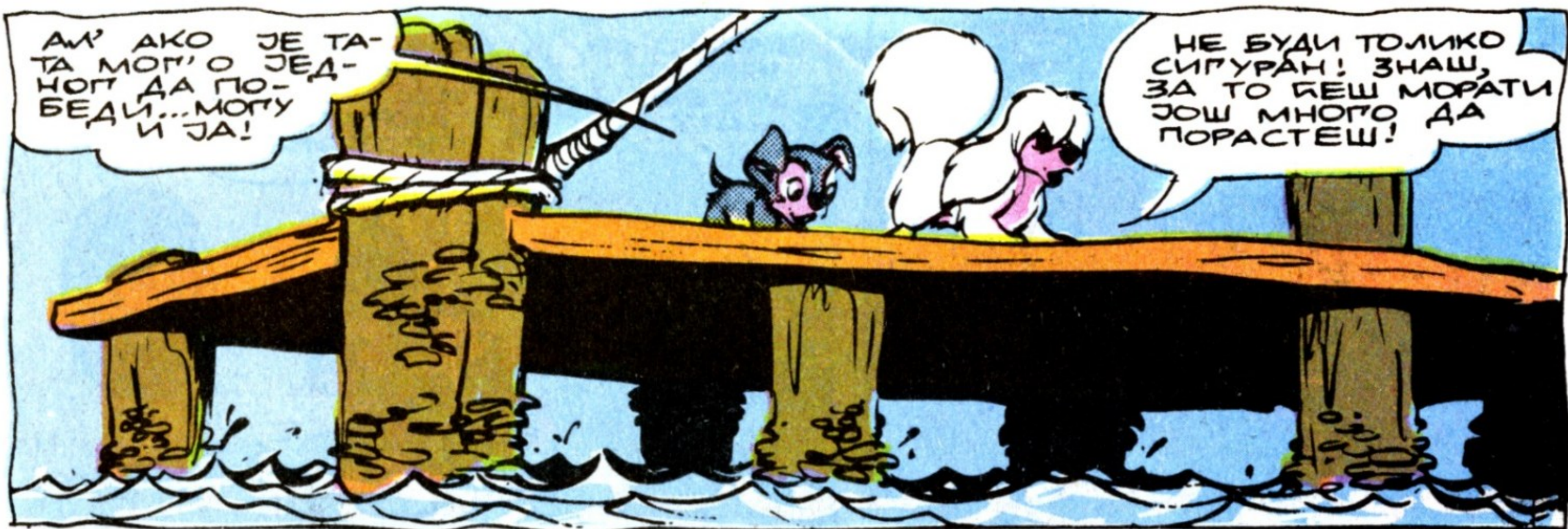
ПАЦОВИ СУ СТРАШНИ ... ИМАЈУ
ЦРВЕНЕ И ЗЕМЕНЕ
ОЧИ!

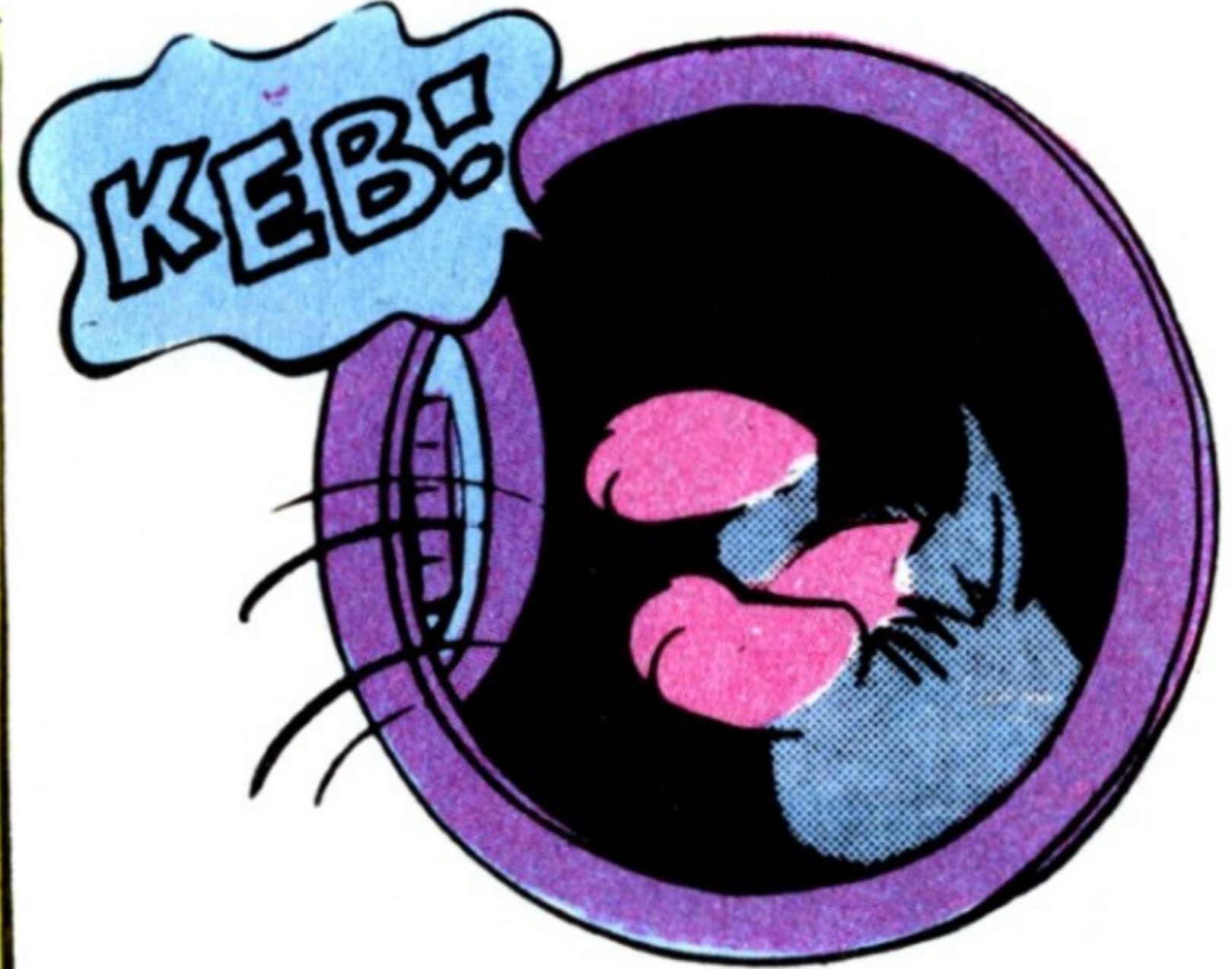
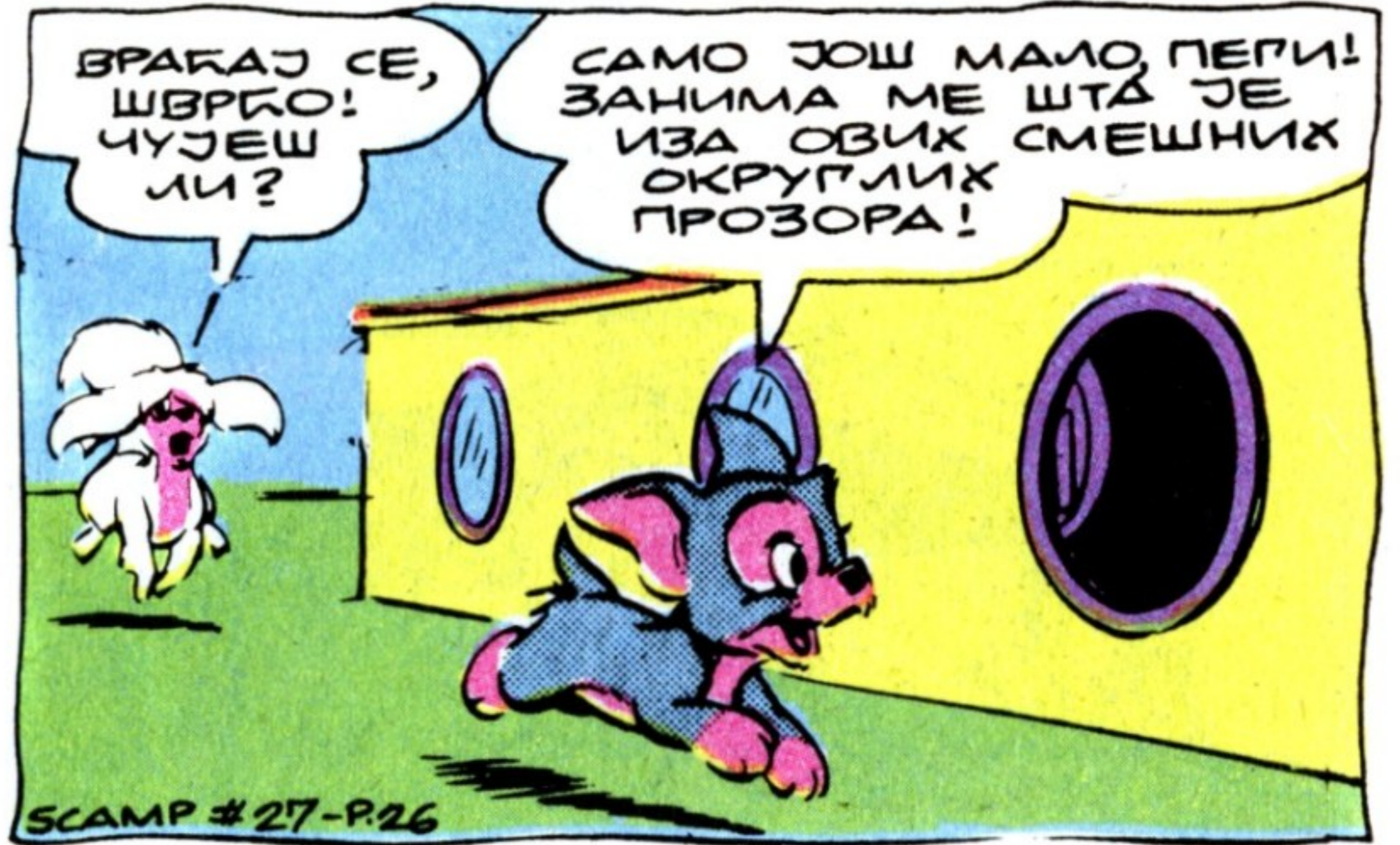
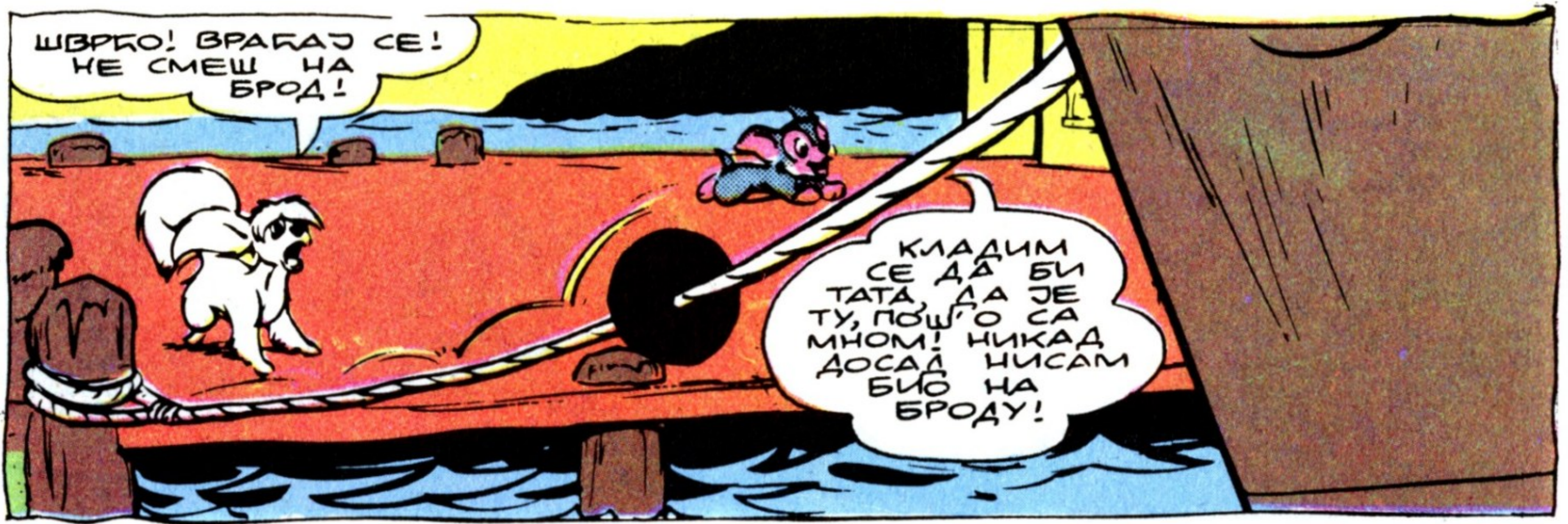
SCAMP #27 - P.23

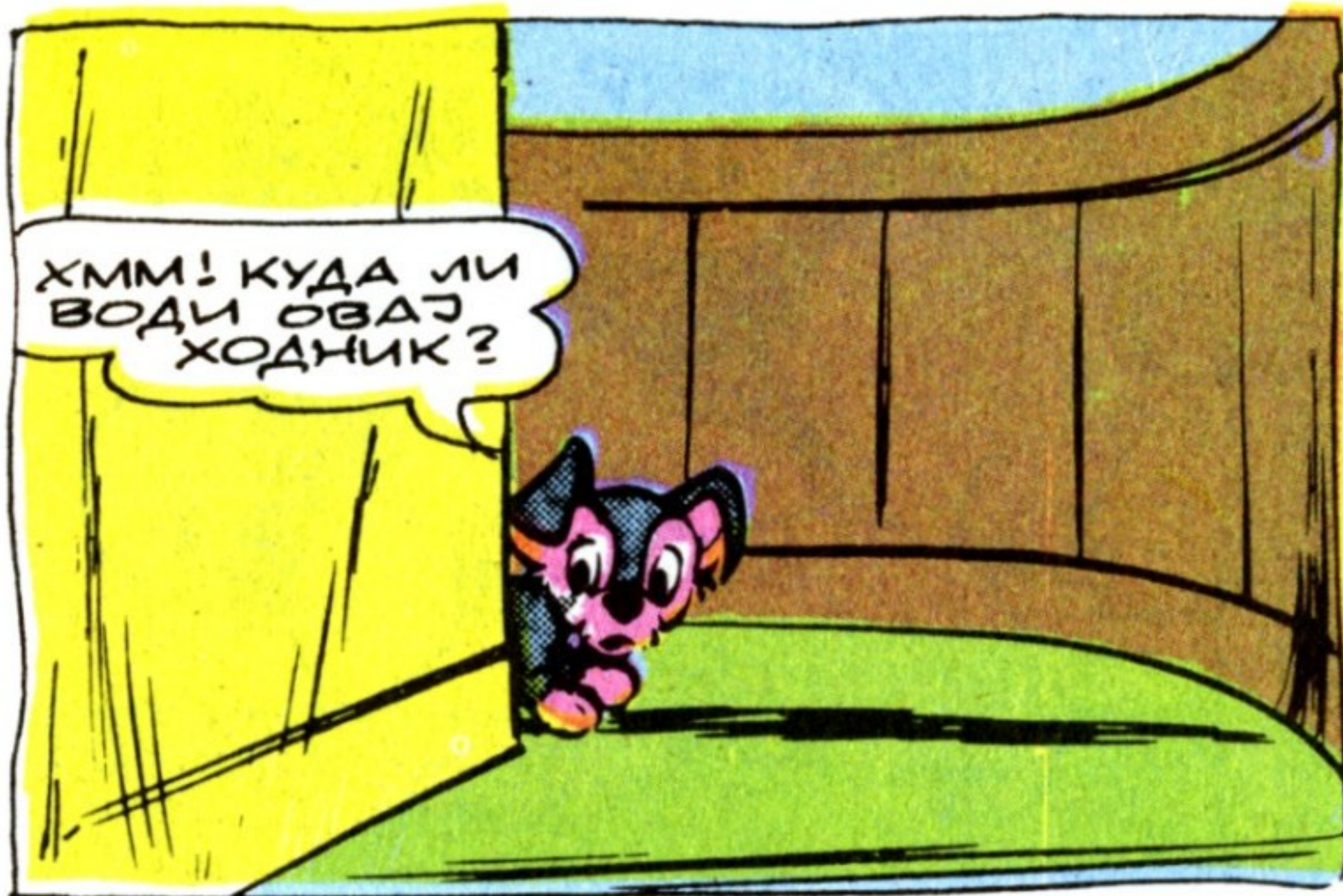

Ау!

ХММ! КУДА ЛИ ВОДИ ОВАЈ ХОДНИК?

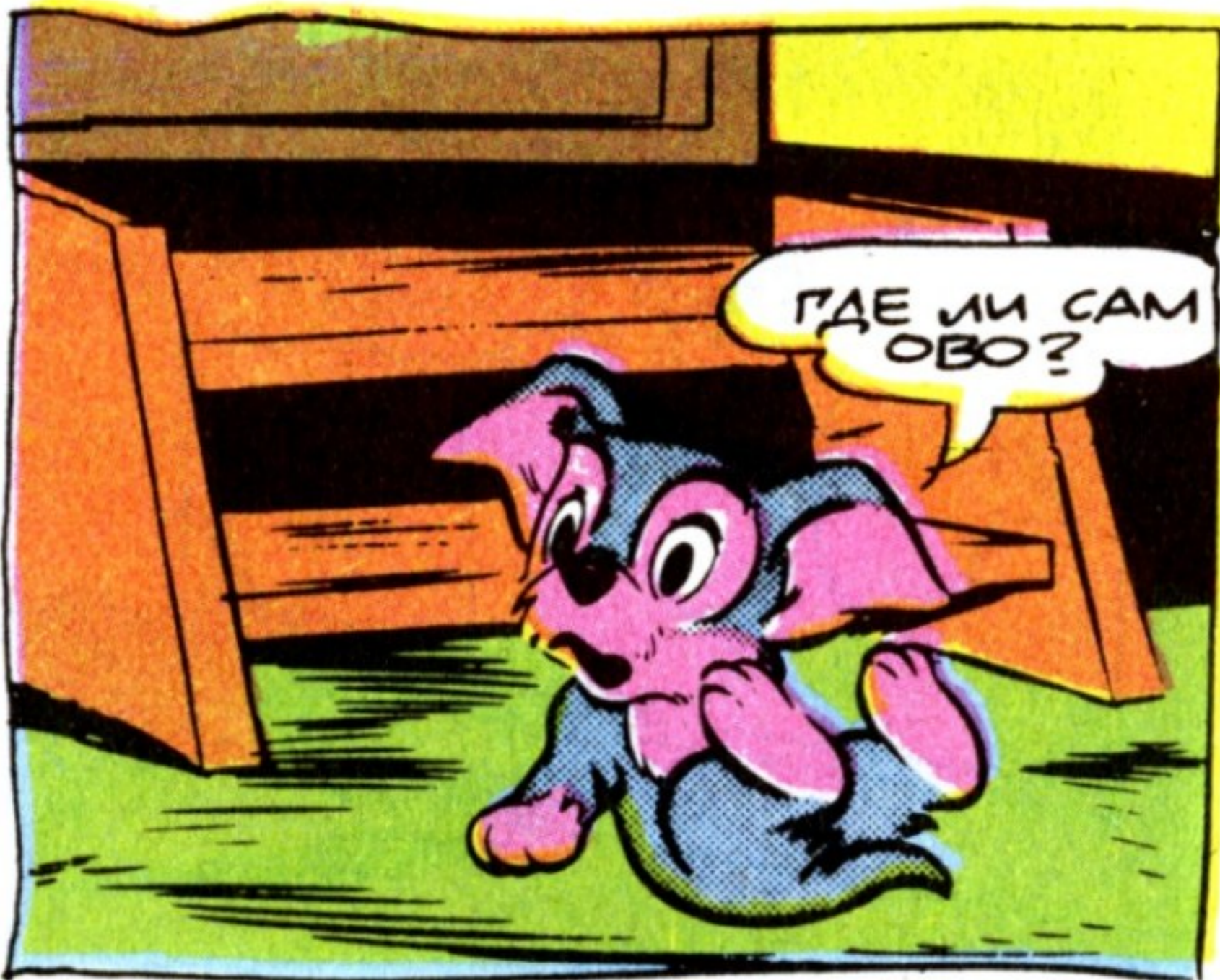
ДА СЕ ЧОВЕК ОВДЕ ИЗГУБИ! ВАЉДА ЈЕ ОВО ПРАВИ ПУТ!

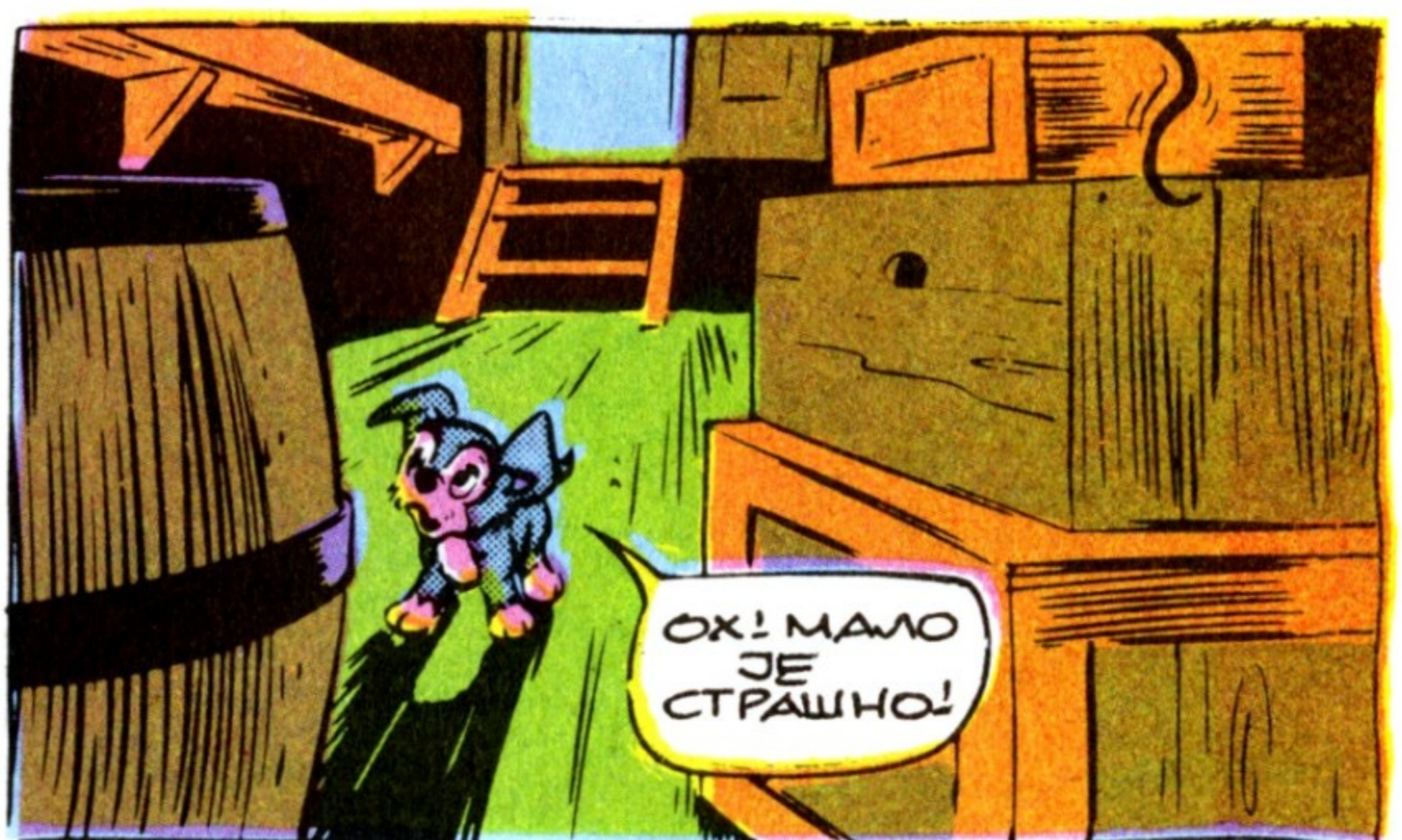
АХ! ВРАТА! СИГУРНО ВОДЕ НАПОЉЕ!

КЕВ! НИЈЕ НАПОЉЕ... НЕГО ДО-МЕ!

ГДЕ ЛИ САМ ОВО?

ОХ! МАЛО ЈЕ СТРАШНО!

ЦИЗУ

ИИИ! ПАЦОВ!

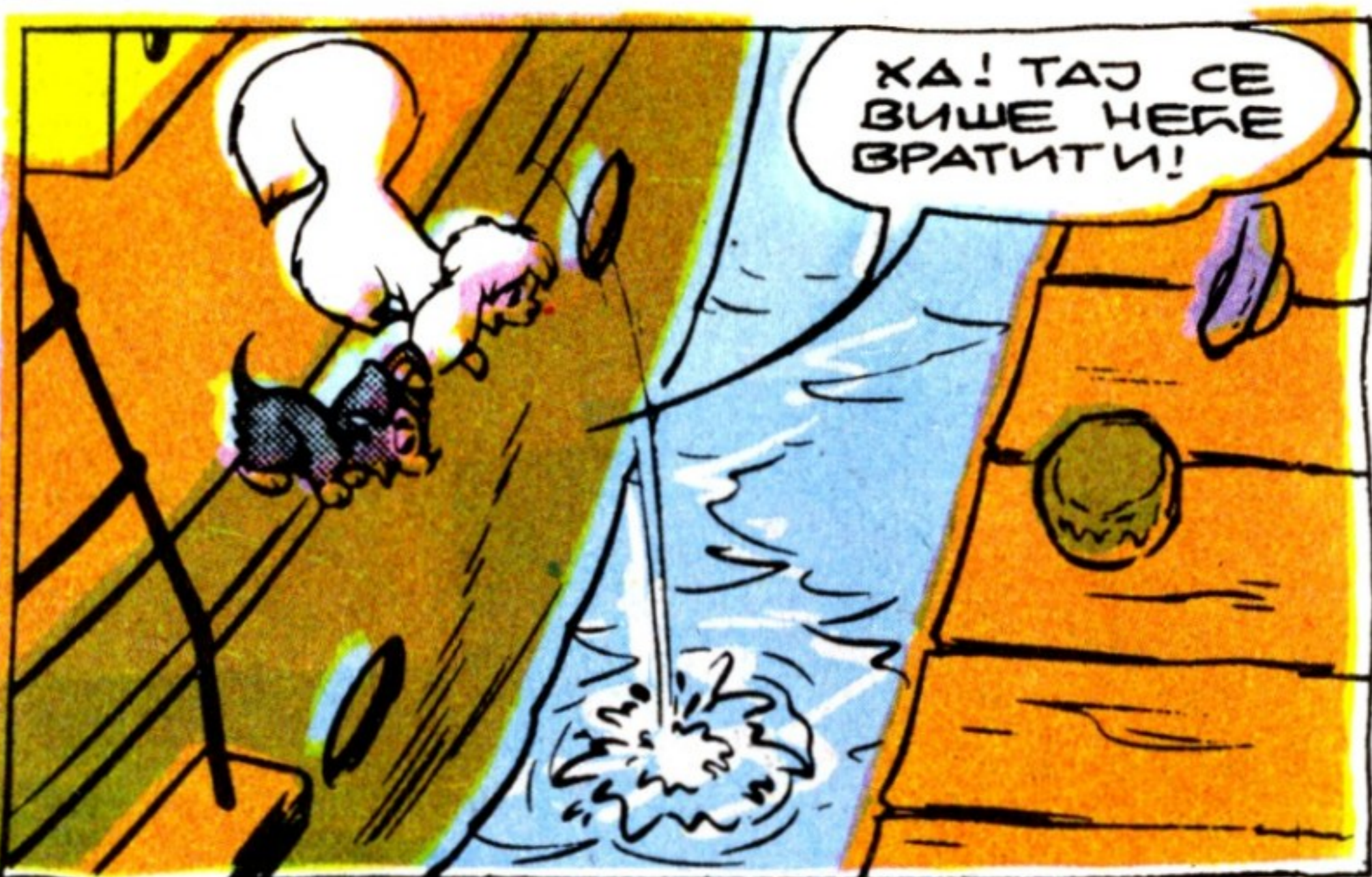
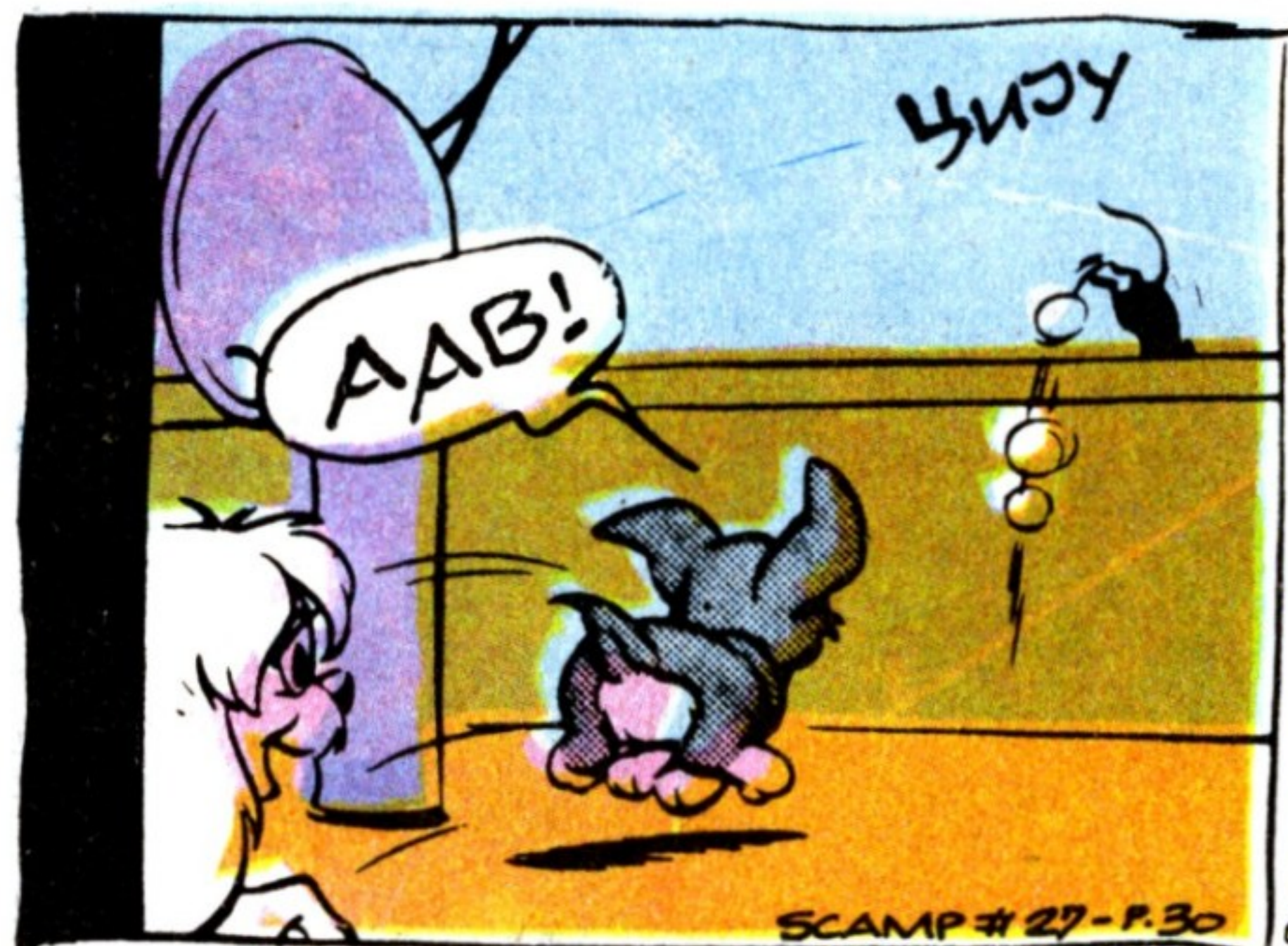
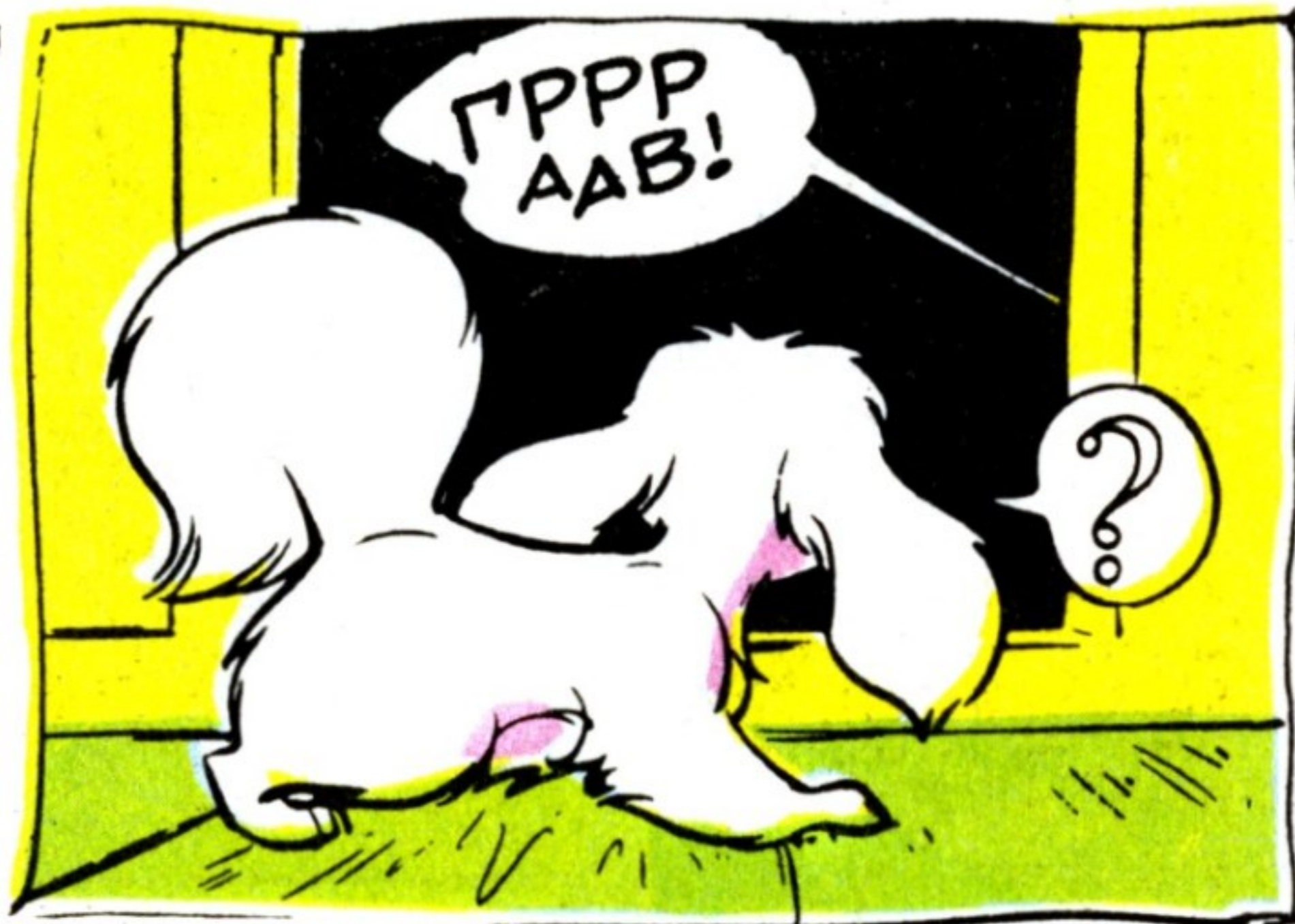
'ВАТАЈ МАГЛУ, ШВРГО!

ХММ!

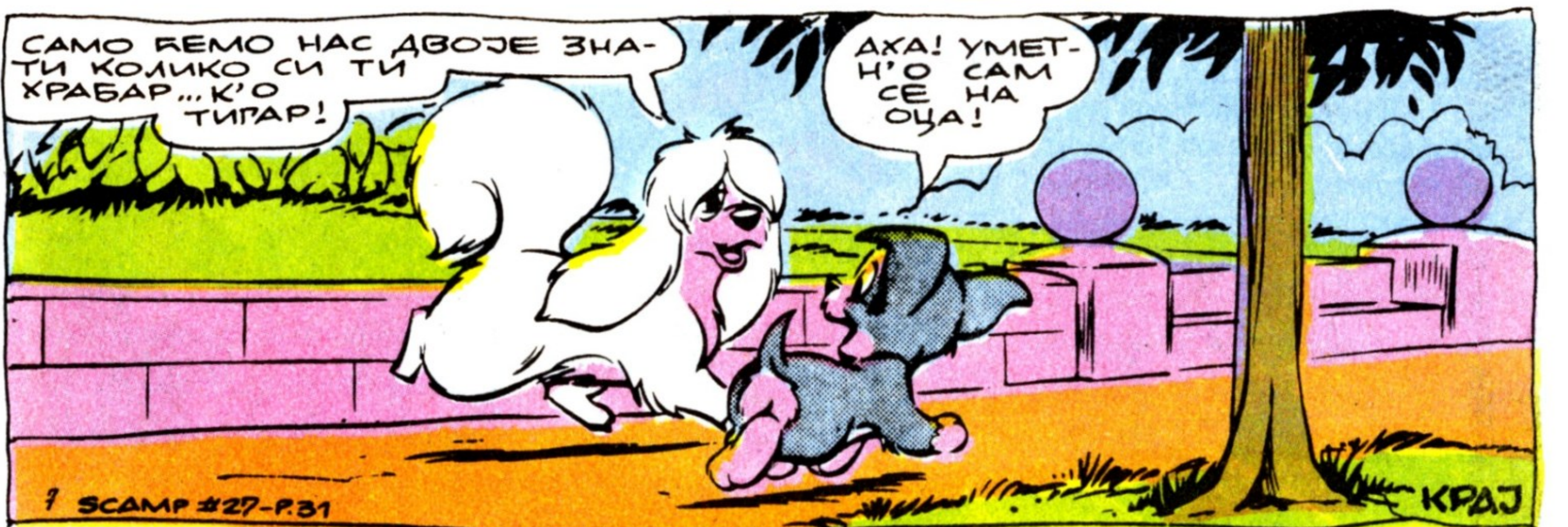
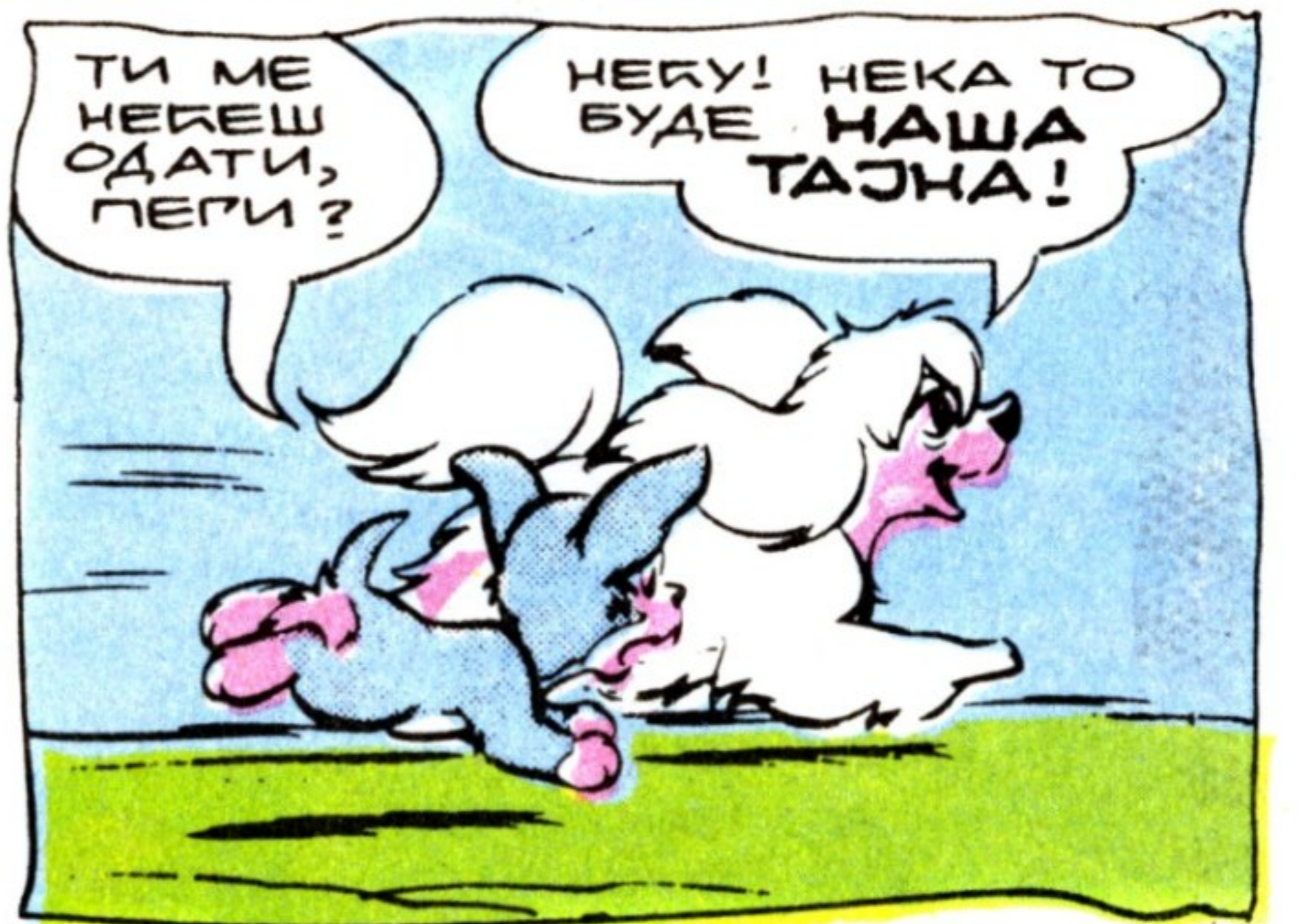
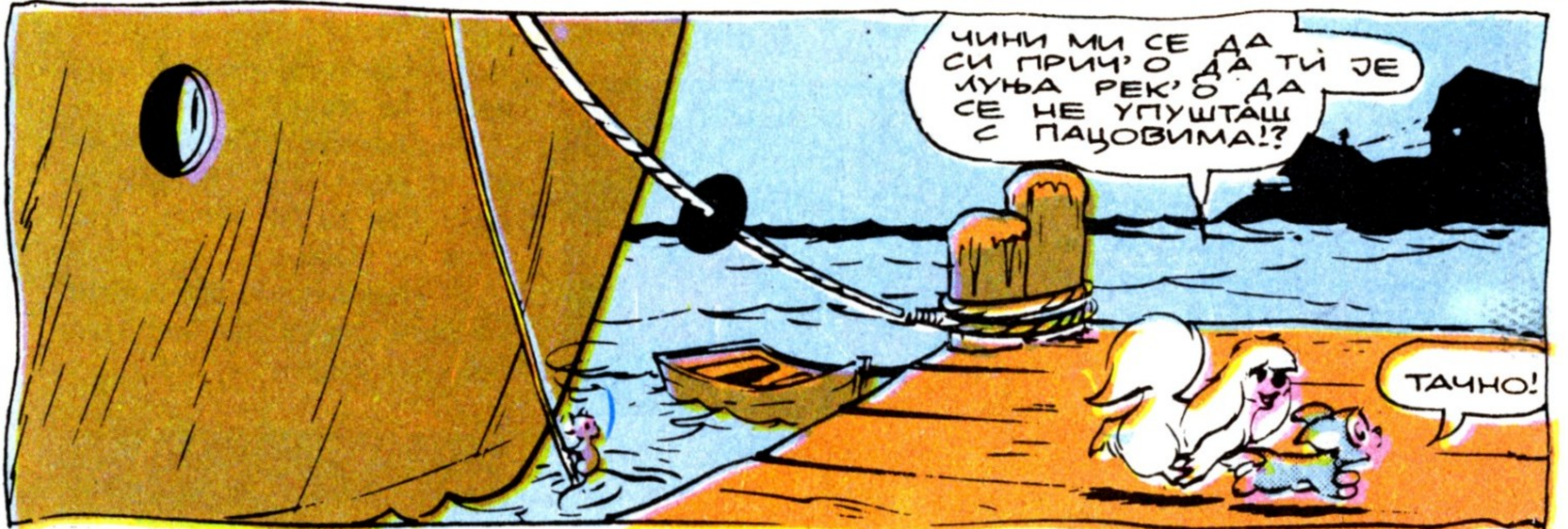
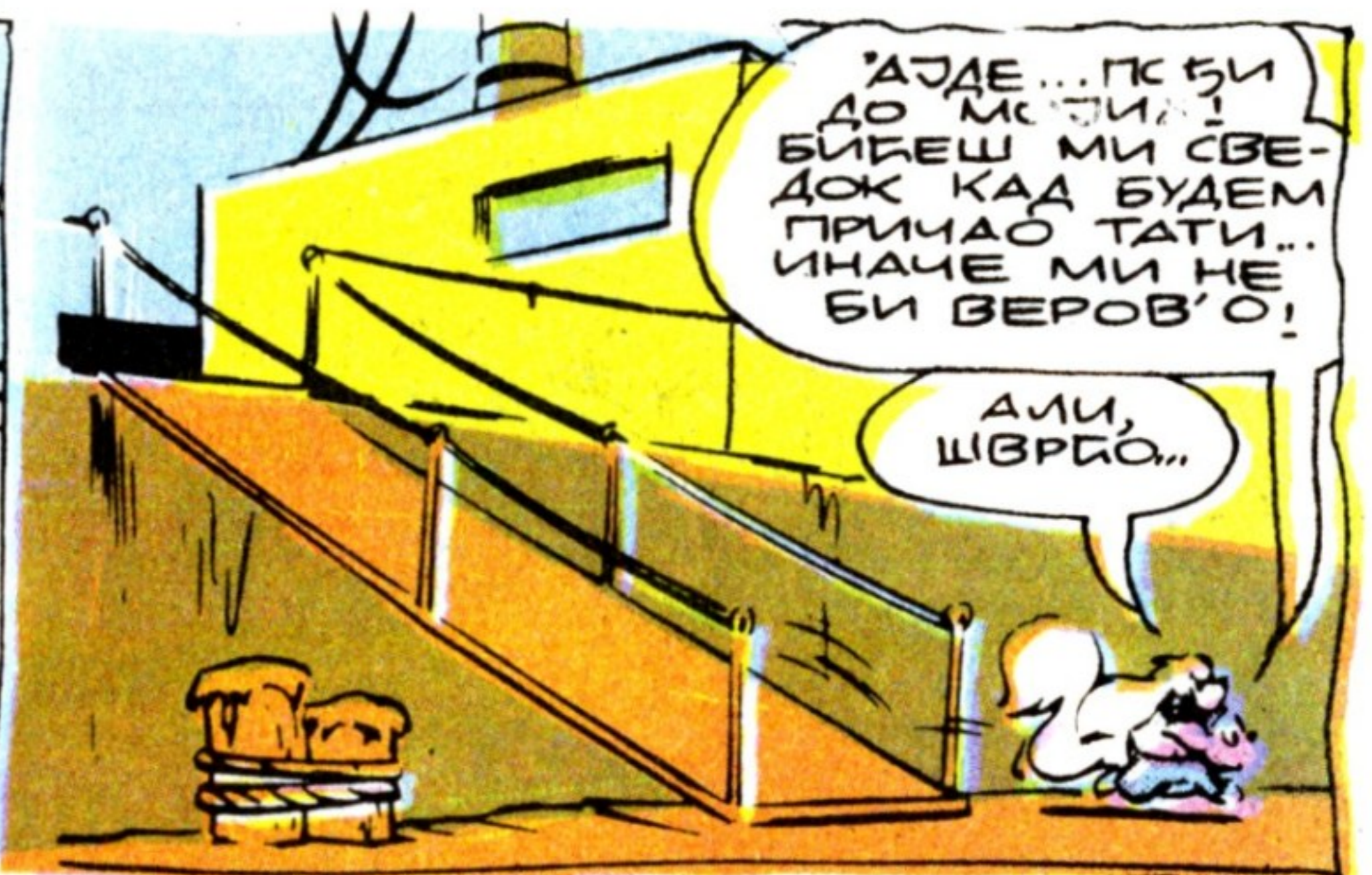
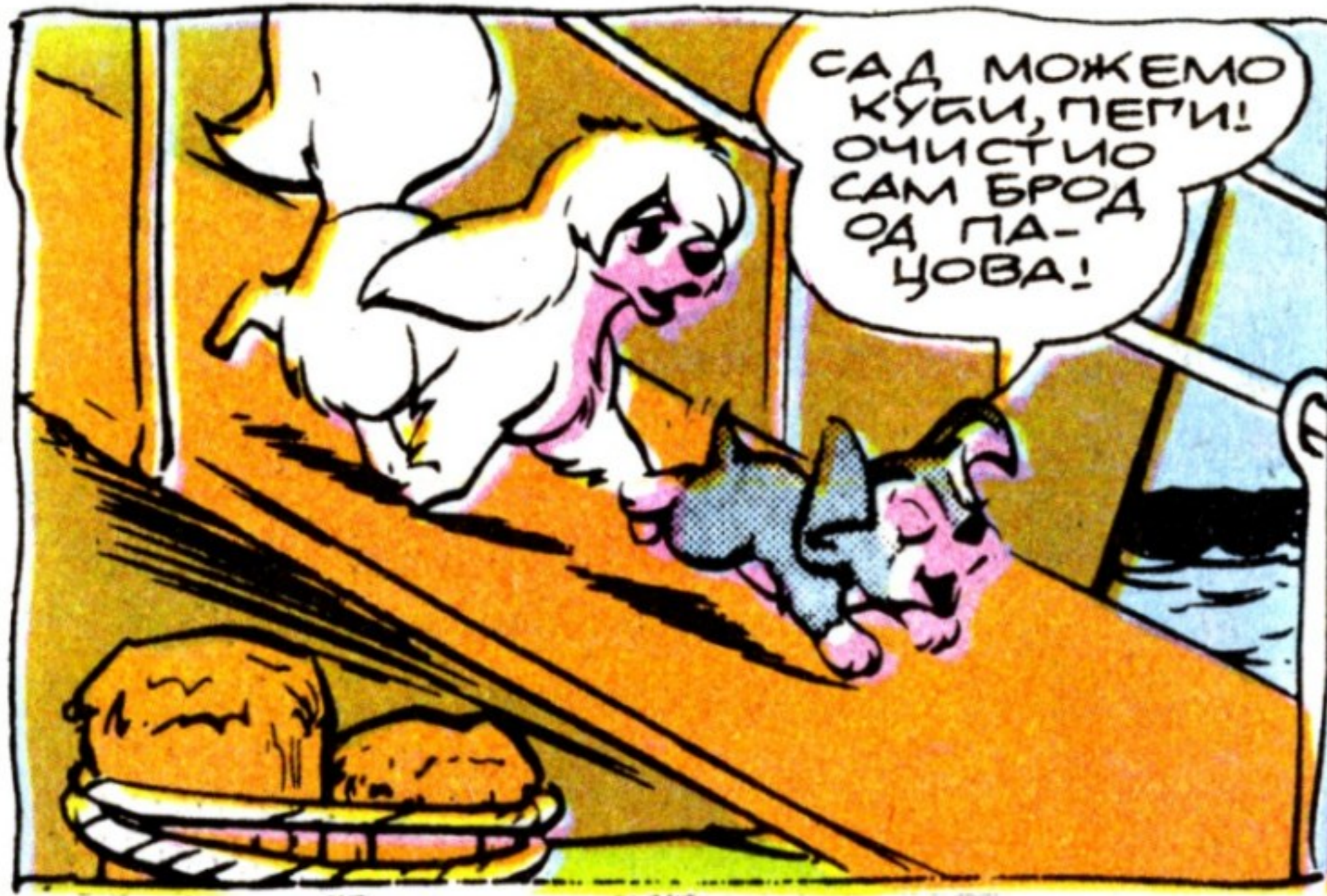

ЧЕК...ЧЕК! ПА ОВО ЈЕ ПРИЛИКА ДА ПОКАЖЕМ ДА САМ ХРАБАР К'О ТАТА!

SCAMP #27-P.27

SCAMP # 27 - P. 30

НЕК СЕ ОДЛУЧИ

Кућио Паја нова кола и њозвао у шећњу Паџу и Белку. За време вожње час би му једна, а час друја нешто саветовала: — Пајо, њази на кривину! Пређи ова кола! Заобиђи она!

Кад му је досадило, Паја се обраши Паџи:

— Молим ње, Паџо, одлучи ње се већ једном: да ли кола возиш њи или Белка!

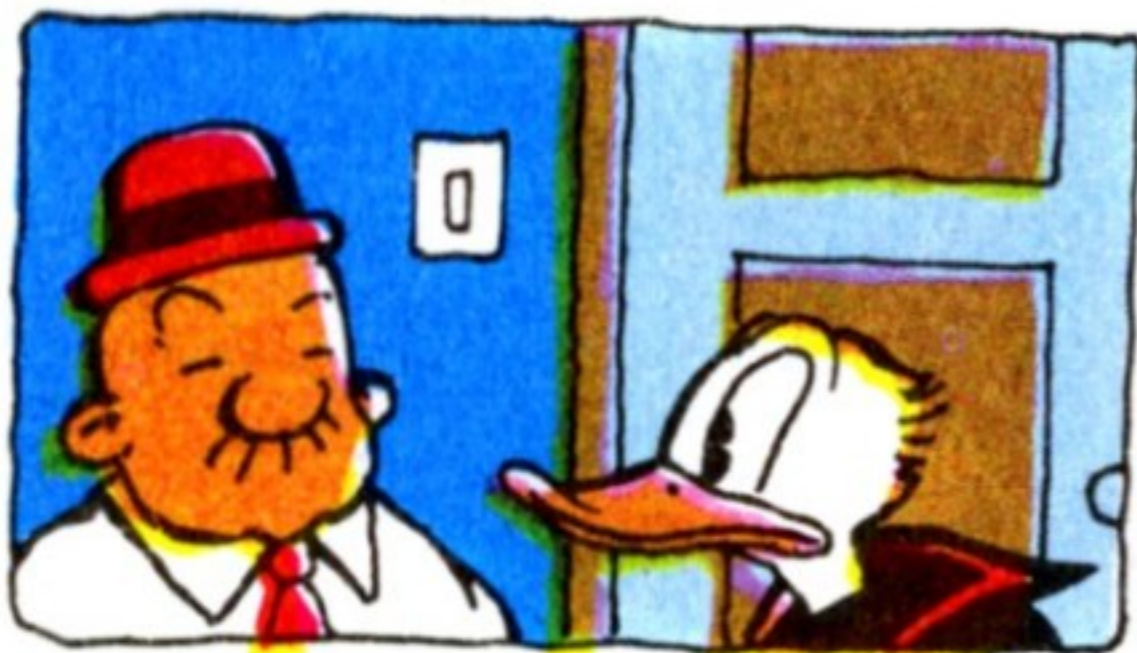

ТО ЈЕ ПРЕДНОСТ

— Знаш ли каква је разлика између Иџалијана и Француза? — њиџа Паја Перу Ждефу.

— Не знам.

— Па... кад Иџалијан једе њиџе ње он може да мисли и на нешто друјо!

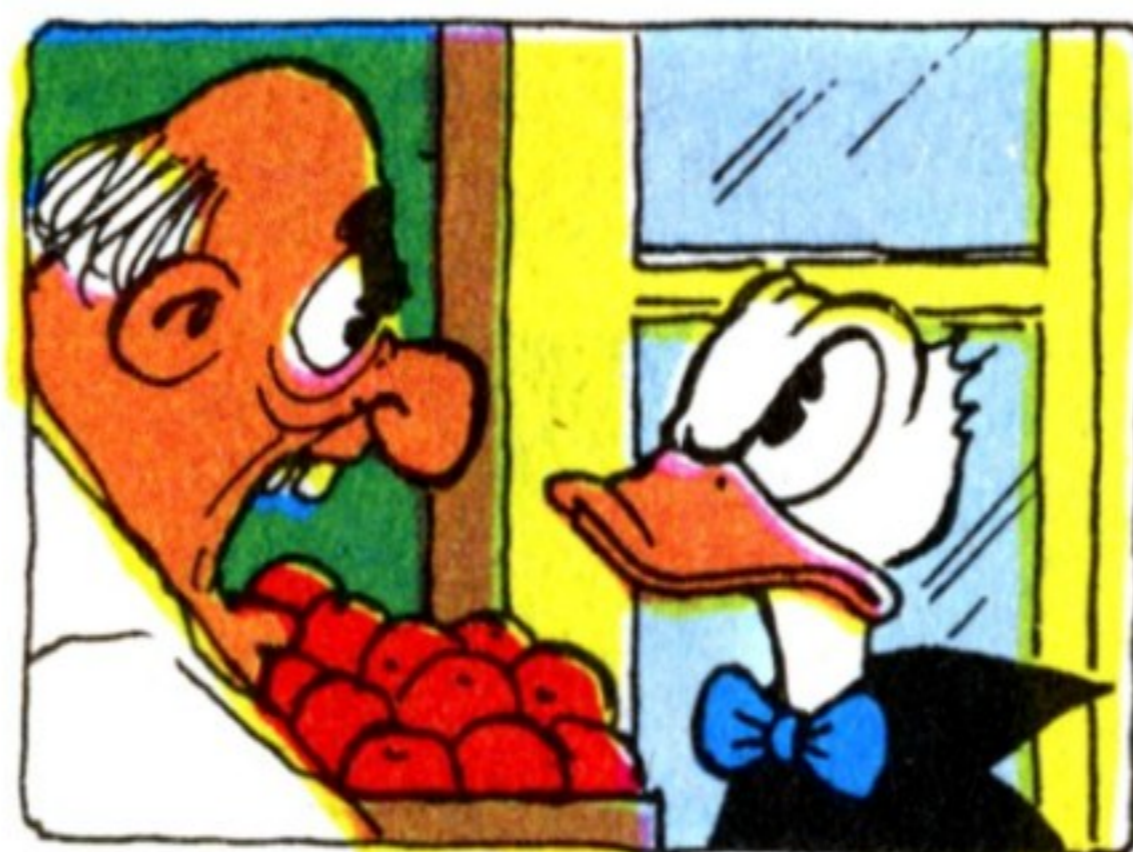

УЧИТЕЉЕВА ГРЕШКА

Миџа се враћа из школе и њоказује оцене ујка Микију:

— Можеш ли да ми објасниш — чуди се Мики — како њо да из географује имаш двојку а из свих осталих њредмета јединице.

— Шџа ја знам — одговори њокуњеним њласом Миџа. — То се учи њељ веровајњо забунио.

ТО ЈЕ ЗАБОРАВИО

Паја Паџак улази у њиљарницу и њуџиџим њласом обраћа се њрогавцу:

— Ујраво сам измерио бре-

скве које сџе малочас њродали мом сесџрићу. Одрџва килограма фали две сџоџине њрама!

— Зар! А мали?

— Шџа мали?

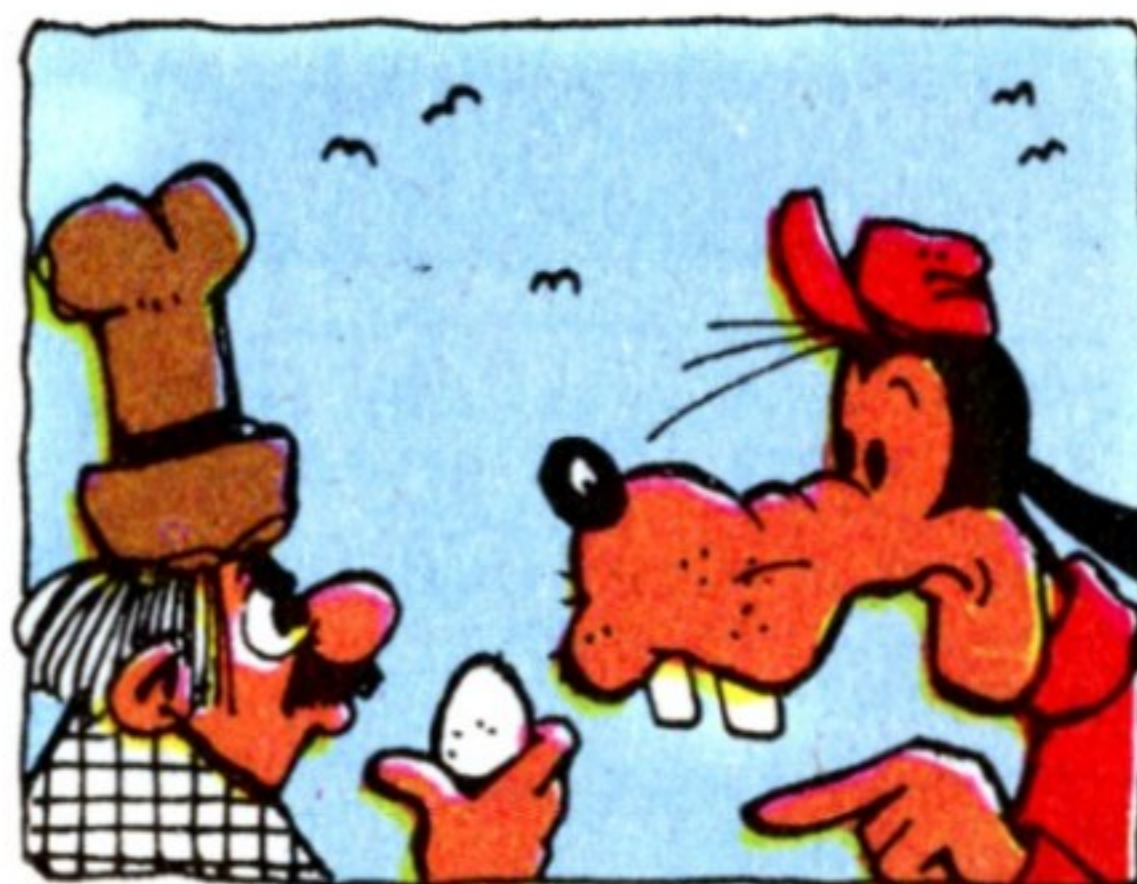
— Па ваш мали, да ли сџе и њеџа измерили? — заџиџа њрогавац.

ИМА ИХ ОДСКОРА

На Шиљиној фарми један куџац се жали:

— Сваџиџа! Двесџа динара за једно јаје! Прошле њодина сам исџа оваква њлаћала њо 150!

— Не моџуће! Ја обе кокошке имам њек од њре њри месеца — одговори јој Шиља.

КОД ЊИХ ЈЕ ЈЕВТИНИЈЕ

Мини оџишла на пеџовање и редовно њише Микију:

„Киша њада сваки дан!” Осмоџа дана добила је следећи њелеџрам:

„Враџи се одмах. Обде је киша јевџинија!”

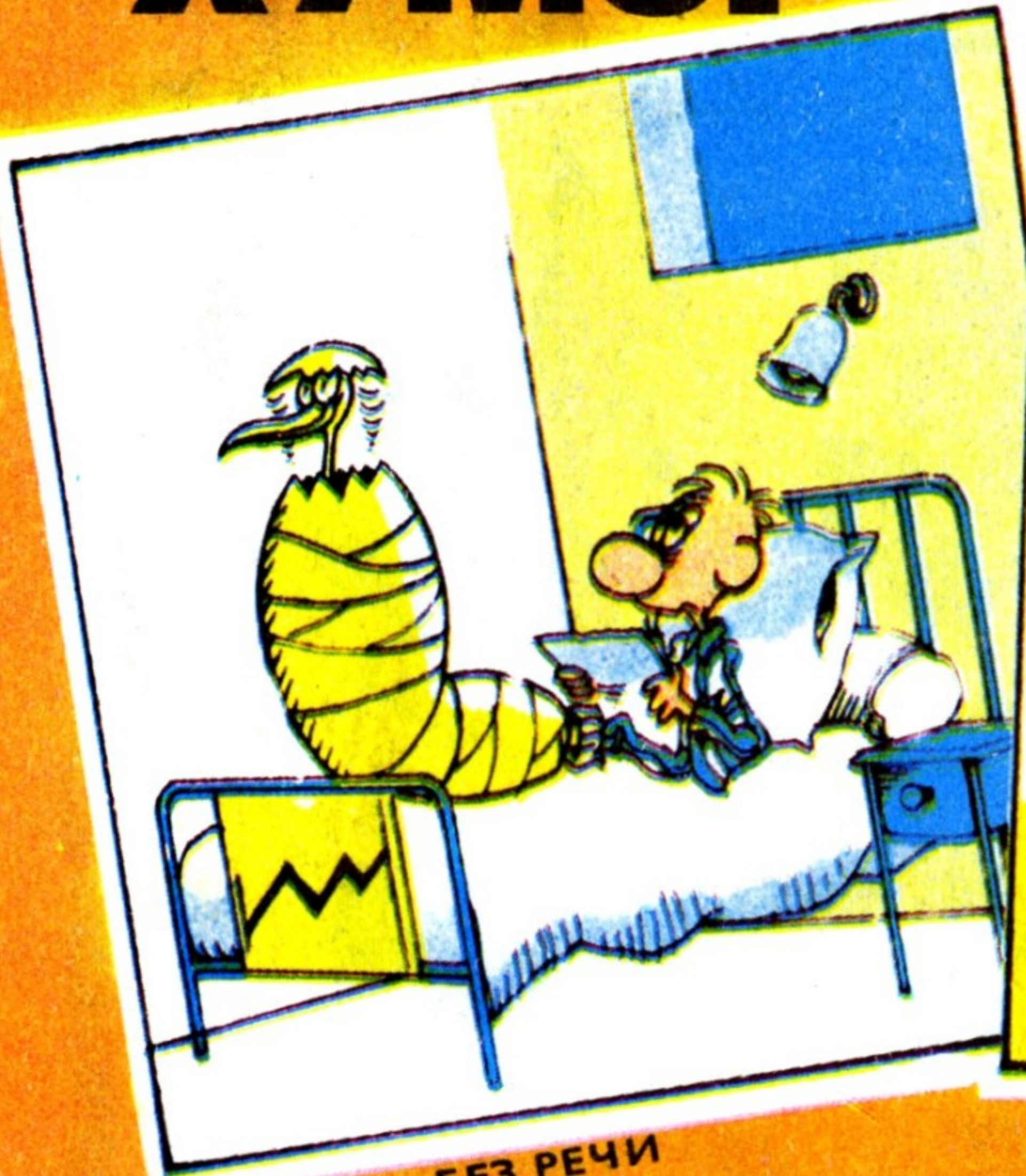
ЦРНА СИЛУЕТА У ЛЕВОМ ГОРЊЕМ УГЛУ ОДГОВАРА САМО ЈЕДНОЈ
ОД ОВИХ СЕДАМ ВЕВЕРИЦА. ШТА МИСЛИТЕ КОЈОЈ? И ОБЈАСНИТЕ ЗБОГ
ЧЕГА БАШ ЊОЈ, А НЕ ДРУГИМА.

ОДГОВОР:

То је сенка веверице обележена бројем 6. Не може да буде веверица број 1 јер ова у корпи има боцу; ни број 2 због другачијег облика корпе; ни број 3 због другачијег облика репа; ни број 4 због другачијег држања предње десне шапе; ни број 5 због десног уха, а ни број 7 због десне задње шапе.

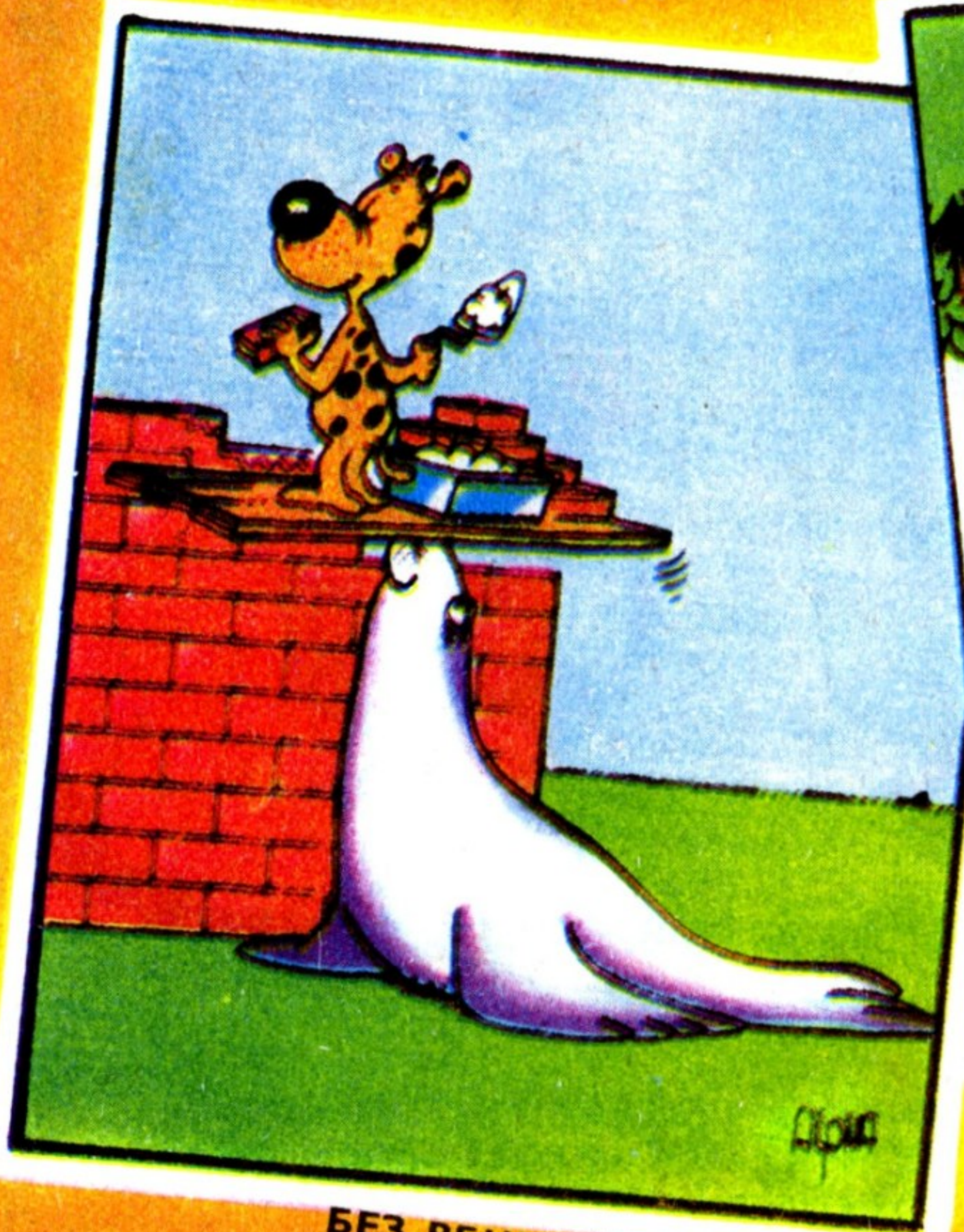
туђи ХУМОР

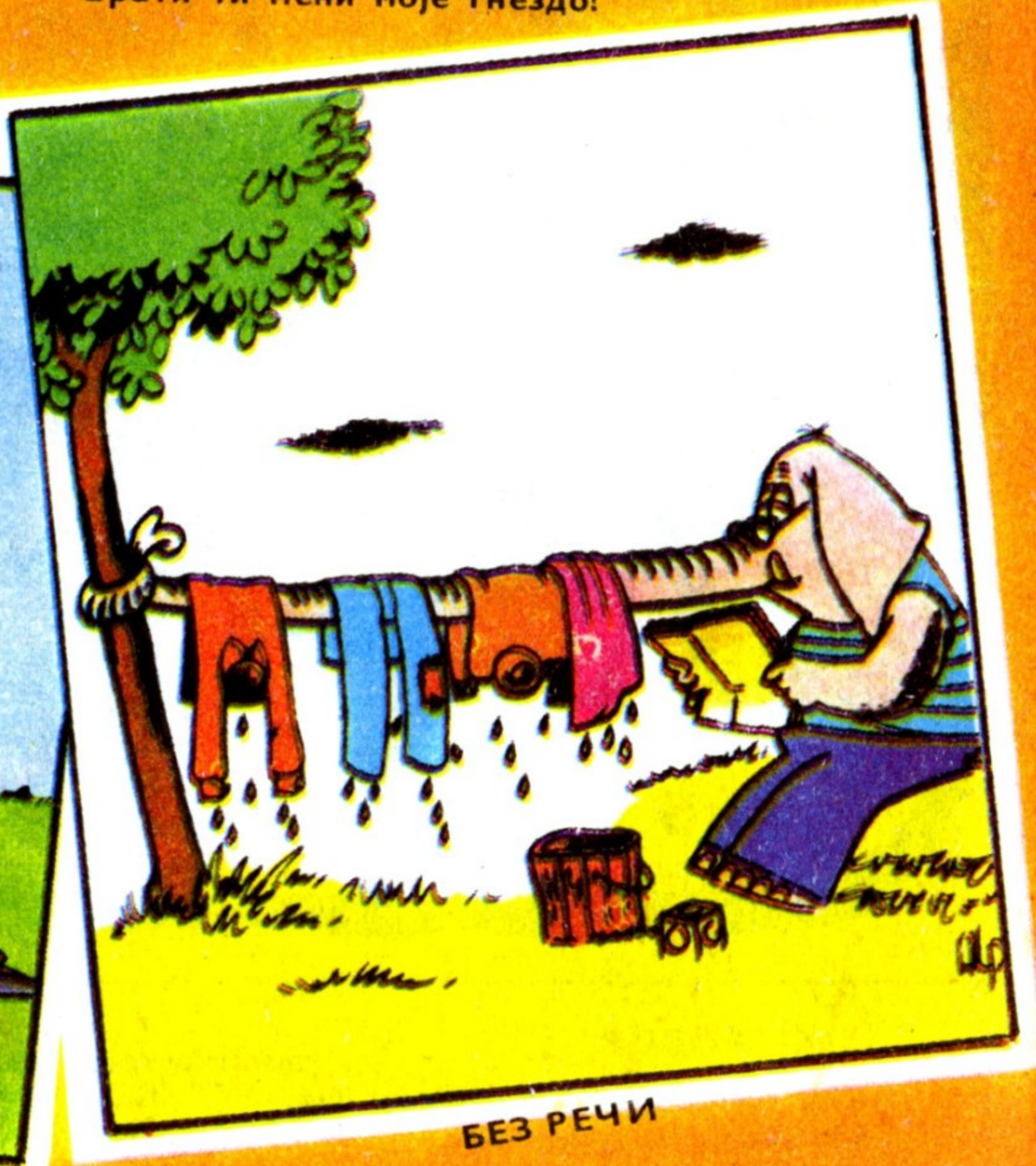
БЕЗ РЕЧИ

— Брига не што ти се срзава глава!
Врати ти мени моје гнездо!

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ